

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΓΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

No 151

**Προσδιορίζοντας τις τοπικές
αγορές εργασίας της Ελλάδος
II**

Πρόδρομος Κ. Προδρομίδης

Ιούλιος 2017

Π. Κ. Προδρομίδης

Ερευνητής Α' Βαθμίδος

Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών, Αθήνα

Τηλ.: 210 36756412. Τηλ/φικό: 210-3630122. Ηλ. ταχ.: pjprodr@kepe.gr

**Προσδιορίζοντας τις τοπικές
αγορές εργασίας της Ελλάδος**

II

Copyright 2017

του Κέντρου Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών

Αμερικής 11, 106 72 Αθήνα

www.kepe.gr

Οι γνώμες και οι κρίσεις που περιέχει η εργασία αυτή
είναι των συγγραφέων και δεν αντιπροσωπεύουν αναγκαία
γνώμες ή κρίσεις του Κέντρου Προγραμματισμού
και Οικονομικών Ερευνών

ΚΕΝΤΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ

Το Κέντρο Προγραμματισμού και Οικονομικών Ερευνών (ΚΕΠΕ) είναι το μεγαλύτερο ερευνητικό ίδρυμα για την οικονομική επιστήμη στη χώρα μας. Ιδρύθηκε το 1959 ως μία μικρή ερευνητική μονάδα με την επωνυμία «Κέντρον Οικονομικών Ερευνών», με βασικό σκοπό την επιστημονική μελέτη των οικονομικών προβλημάτων της Ελλάδος, την ενθάρρυνση των οικονομικών ερευνών και τη συνεργασία με άλλα επιστημονικά ιδρύματα.

Το 1964 το ΚΕΠΕ πήρε τη σημερινή του ονομασία. Τότε του ανατέθηκαν οι εξής πρόσθετες αρμοδιότητες: πρώτον, η κατάρτιση σχεδίων για βραχυχρόνια, μεσοχρόνια και μακροχρόνια προγράμματα ανάπτυξης, η εκπόνηση σχεδίων προγραμμάτων περιφερειακής και χωροταξικής ανάπτυξης, καθώς και προγραμμάτων δημοσίων επενδύσεων, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές της Κυβέρνησης· δεύτερον, η παρακολούθηση και ανάλυση της βραχυπρόθεσμης και μεσοπρόθεσμης εξέλιξης της ελληνικής οικονομίας, καθώς και η διαμόρφωση προτάσεων για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων· και τρίτον, η επιμόρφωση νέων οικονομολόγων, ιδιαίτερα σε θέματα προγραμματισμού και οικονομικής ανάπτυξης.

Σήμερα το ΚΕΠΕ επικεντρώνεται στη διεξαγωγή εφαρμοσμένων οικονομικών ερευνών που ενδιαφέρουν την ελληνική οικονομία και, με την ιδιότητα του συμβουλευτικού οργάνου της Κυβέρνησης, παρέχει τεχνικές υπηρεσίες σε θέματα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων αυτών εντάσσεται και η δημοσίευση των σειρών: (α) Μελέτες, που είναι επιστημονικές μονογραφίες, (β) Εκθέσεις, που είναι κείμενα εφαρμοσμένης ανάλυσης με προτάσεις πολιτικής σε επίπεδο κλάδων, περιφερειών και άλλων οικονομικών θεμάτων, (γ) Εργασίες για Συζήτηση, που είναι σχέδια εργασιών σε προχωρημένο στάδιο προσκεκλημένων επιστημόνων ή μελών του ερευνητικού προσωπικού του Ιδρύματος. Οι εκδόσεις του ΚΕΠΕ από την ίδρυσή του έως σήμερα υπερβαίνουν τις 650. Το ΚΕΠΕ εκδίδει επίσης την τετραμηνιαία περιοδική έκδοση Οικονομικές Εξελίξεις, με σκοπό να συμβάλλει στη συστηματική παρακολούθηση και ανάλυση της ελληνικής οικονομικής συγκυρίας, καθώς και στο πεδίο διαμόρφωσης της οικονομικής πολιτικής, αναλύοντας τις συνέπειες εναλλακτικών προσεγγίσεων σε επίκαιρα θέματα.

ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΙΣ ΤΟΠΙΚΕΣ ΑΓΟΡΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (II) *

Περίληψη

Σε συνέχεια της Εργασίας για Συζήτηση υπ' αριθμ. 99 του ΚΕΠΕ για το ίδιο θέμα, περιγράφεται η συζήτηση που διεξάγεται στους στατιστικούς κύκλους της Ευρωπαϊκής Ενώσεως για την ανάγκη και τις πρακτικές προσδιορισμού των αγορών εργασίας βάσει των καταμετρημένων ροών εργαζομένων από τους συνήθεις τόπους κατοικίας στους συνήθεις τόπους εργασίας. Εν συνεχεία εξετάζονται και συζητούνται πιθανές αδυναμίες των αντιστοίχων στοιχείων για την Ελλάδα που συνελέγησαν κατά την απογραφή του 2011 και επιχειρείται ο προσδιορισμός και η χαρτογράφηση των αγορών εργασίας της χώρας (α) μέσω τεσσάρων σεναρίων λειτουργικής συνδέσεως των επί μέρους περιοχών, (β) λαμβάνοντας υπ' όψιν όλους τους συνδυασμούς εισροών ή εκροών εργαζομένων από/προς τους 6.132 δήμους και κοινότητες της επικρατείας. Οι σχηματισμοί που προκύπτουν διαφοροποιούνται αισθητά από την συμβατική εικόνα των 13 περιφερειών και 51 ή 54 νομών ή 74 περιφερειακών ενοτήτων, στην βάση της οποίας εν πολλοίς διαμορφώνονται οι παρεμβάσεις που αποσκοπούν στην οικονομική ανάπτυξη και την άμβλυνση των κοινωνικών ανισοτήτων. Υπό αυτό το πρίσμα, ίσως θα ήταν σκόπιμο η χωρική στόχευση των πολιτικών απασχολήσεως, ανεργίας και κοινωνικής συνοχής να αναπροσαρμοστεί. Επίσης, στον βαθμό που το οδικό και άλλο μεταφορικό-συγκοινωνιακό δίκτυο εξελίσσεται, είναι σκόπιμο η κατάσταση των ροών να επανεξετάζεται και οι λειτουργικοί σχηματισμοί που προκύπτουν στον χώρο να αποτυπώνονται με κάποια περιοδικότητα.

Λέξεις-κλειδιά: αγορές εργασίας, λειτουργικές ζώνες, ροές εργαζομένων, χάρτες, Ελλάς

* Εκφράζω τις ευχαριστίες μου προς τους συμμετάσχοντες στο ερευνητικό σεμινάριο του ΚΕΠΕ και έναν κριτή για τις εύστοχες παρατηρήσεις τους, το προσωπικό της βιβλιοθήκης του ΚΕΠΕ για τον εντοπισμό σχετικού υλικού, την Ελένη Σουλτανάκη για την γλωσσική επιμέλεια, καθώς και την Ανδρονίκη Παπαγόρα για την πιλοτική κατασκευή στην γλώσσα προγραμματισμού C++, κατά την διάρκεια της πρακτικής της ασκήσεως στο ΚΕΠΕ, ενός αλγορίθμου αθροίσεων οικιστικών μονάδων σε ευρύτερα σχήματα βάσει των οκταψηφίων κωδικών των οικιστικών μονάδων και των ροών των εργαζομένων κατοίκων από/προς όλες τις οικιστικές μονάδες της χώρας (και, εν συνεχεία, βάσει των αθροίσεων των εναπομενουσών οικιστικών μονάδων και των ευρύτερων σχημάτων σε (ακόμα) ευρύτερα σχήματα με τον ίδιο τρόπο) με εφαρμογή διαδοχικών χαμηλοτέρων κατοφλίων.

DERIVING THE LABOR MARKET AREAS OF GREECE FROM COMMUTING FLOWS (II)

P. K. Prodromidis ♦

Extended summary

Written as a follow-up to item #99 of the same series, the paper looks into the deliberations taking place among national statistics offices in the EU about the determination of Labor Market Areas (LMAs) across the member states; reviews and discusses potential weaknesses of the Greek travel-to-work data solicited from 6,132 low level local authority units (LAU 2) during the 2011 census; and attempts to delineate the Greek LMAs on the basis of travel-to-work flows via an iterative process of grouping in a consistent manner the country's LAU 2s at the incoming and outgoing commuting thresholds of 25, 20, 15 and 10%. It imposes (a) no density, contiguity, maximum or minimum size restrictions or asymmetric thresholds for it is sceptical as to which might be the *right one* and on what grounds; and (b) no relaxation of the criteria in attempting to integrate ungrouped localities, as that would produce LMA-like formations with different labor-market-related diffusion levels compared to the rest. In a handful of cases with equal incoming and/or outgoing commuting thresholds from/to two or more LAU 2s (all involving small villages), the integrations are carried out on the basis of the highest absolute number of incomers or outgoers, and if the latter are equal then the integrations are carried out on the basis of spatial proximity. As no foreign travel-to-work origin or destination was solicited, no trans-border commuting area is calculated.

Map 1 supplies the LMAs recovered at the commuting threshold of 25%: Athens and Thessaloniki with working populations of 1.4464 million and 372.3 thousand, respectively; 58 places with working populations of 5-100 thousand (each), another 142 places with over a thousand, 170 places with over 500 hundred, 3,285 places with labor demand and supply features associated with the presence of smaller working populations, and 15 places have no working inhabitant. Of these, Athens spans 4.6 thousand km², Thessaloniki 4.2 thousand km², Ioannina 3.0 thousand km², while the rest are smaller. Maps 2 and 3 supply the LMAs recovered at the thresholds of 20 and 15%, respectively, and Map 4 supplies the LMAs recovered at the threshold of 10%. These are Athens and Thessaloniki with working populations of 1.5459 million and 488.7 thousand, respectively; 59 places with 5-100 thousand (each), another 58 places with over a thousand, 42 places with over 500 hundred, 740 places with smaller working populations, and 15 places feature no working inhabitant. Of these, Thessaloniki spans 13.7 thousand km², Athens 11.6, Larisa 4.7, Ioannina 4.6, Drama 3.2, Patras and Trikala 3.0 (each), while the rest are smaller. It goes without saying that a good number of shapes may change in the months and years to come, as several segments of the motor- and rail-way network are near completion.

Maps 6 and 7 compare the shapes recovered at the thresholds of 15 and 10%, respectively, with the outlines of the country's subregional administrative divisions (i.e., the spatial framework within which the country's economic development and social cohesion policies are devised and evaluated). To the extent the two diverge, and the LMAs serve as proxies of the functional division of the country, there is room for better targeted policy interventions. The paper also estimates measures of functional economic fragmentation for the country's districts in terms of (a) the number of LMAs recovered at the 10% threshold divided by the number of LAU 2s, the applicable acreage, the number of resident workers; and (b) the product of the uncorrelated (or residual) components of all three. The districts of Evritania, Lakonia, Ikaria and Fourni islands, Ithaca, Naxos Thesprotia and Preveza top the list: The first is mountainous and landlocked, the second is mountainous and with a large fjord-like coastline, the other three are insular, the latter two are situated on the western side of continental Greece. To the extent (i) districts like Halkidiki and Western Attica constitute parts of much larger LMAs, (ii) districts like Fokis and Imathia are split into two or three LMAs, (iii) districts like Evritania, Andros, Lakonia, Ithaca, Ikaria and Fourni are very fragmented, diffusion patterns in substantial tracts of the country very much diverge from the conventional administrative divisions. As a result, the effectiveness of policy intervention run along administrative lines is subordinate to that which would occur if it were targeted along functional lines.

♦ KEPE, 11 Amerikis str., Athens 10672, Greece. Tel: (+30) 210-3676412. Fax: (+30) 210-3630122. Email: pjprodr@kepe.gr.

1. Εισαγωγή

Σκοπός του παρόντος ερευνητικού δοκιμίου είναι ο προσδιορισμός των τοπικών αγορών εργασίας της Ελλάδος εκ των ατομικών στοιχείων ροών εργαζομένων από τον συνήθη τόπο κατοικίας προς τον συνήθη τόπο εργασίας που συνέλεξε κατά την απογραφή πληθυσμού του 2011 η Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ). Συγγράφεται με το σκεπτικό ότι η γνώση των σχημάτων που προκύπτουν στον χώρο από την λειτουργία της οικονομικής ζωής: (α) Επιτρέπει στην σκέψη να υπερβεί το γνώριμο σχήμα διοικητικής οργάνωσης της χώρας που εν πολλοίς ανάγεται σε ιστορικές συγκυρίες και το εδαφικό ανάγλυφο –ανάγλυφο που πλέον διασχίζεται από ένα πολύ διαφορετικό συγκοινωνιακό-μεταφορικό δίκτυο.ⁱ (β) Εξυπηρετεί την στοχευμένη εξέταση των ιδιαίτερων παραγωγικών, εδαφομορφολογικών κ.ά. χαρακτηριστικών στο επίπεδο των λειτουργικών κυττάρων της οικονομίας. (γ) Προάγει τον χωρικά-εξειδικευμένο αναπτυξιακό και άλλο σχεδιασμό, ιδίως ως προς την προοπτική διαχύσεως ή μη (σε άλλα μέρη του νομού, της περιφερειακής ενότητας,ⁱⁱ της περιφέρειας ή σε άλλες περιφέρειες) των παρεμβάσεων που αφορούν στην προσφορά και ζήτηση εργασίας, στην μείωση της ανεργίας, στην βελτίωση των μισθών κ.ο.κ. (δ) Υποστηρίζει την αυτοδιοίκηση στην λειτουργία και μεταρρύθμισή της στον βαθμό που αμφότερες (λειτουργία και μεταρρύθμιση) βασίζονται στην γνώση της λειτουργικής συνδέσεως των επιμέρους κοινωνιών/οικονομιών.

Εν πολλοίς, συνιστά επικαιροποίηση πονήματος για το ίδιο θέμα που είχε συνταχθεί από τον Προδρομίδη το 2008 (πρώτη φορά για την Ελλάδα) εκ των αντιστοίχων στοιχείων της απογραφής του 2001.ⁱⁱⁱ Ωστόσο, διαφέρει ως προς την αποδομημένη φύση των στοιχείων, καθότι οι ροές του 2001 ήταν διαθέσιμες μόνο σε επίπεδο διοικητικών αθροίσεων οικισμών. Τον καιρό εκείνο υπήρχαν 919 δήμοι και 124 κοινότητες, χωρίς να είναι γνωστόν κατά πόσον αυτοί οι 1.034 σχηματισμοί συγκροτούσαν λειτουργικές ενότητες/ενιαίες αγορές εργασίας. Τώρα οι ροές είναι διαθέσιμες σε επίπεδο 6.132 υποπεριοχών των εν λόγω δήμων και κοινοτήτων.

ⁱ Η βελτίωση των μέσων και δομών του συγκοινωνιακού-μεταφορικού δικτύου συνιστά προφανή λόγο αλλαγής της δυνατότητας, του ρου, καθώς και της συχνότητας μετακινήσεως των εργαζομένων. Ωστόσο, δεν είναι ο μόνος λόγος αλλαγής. Λ.χ., πολλές ανάγκες μεταφορών ή μετακινήσεων σήμερα ικανοποιούνται μέσω του τηλεπικοινωνιακού συστήματος.

ⁱⁱ Πρόκειται για την διοικητική υποδιαίρεση των περιφερειών της χώρας (εν πολλοίς το διάδοχο σχήμα του νομού) που προέκυψε από την αυτοδιοικητική μεταρρύθμιση του 2010. Ο αριθμός των περιφερειακών ενότητων (74) διαφέρει από τον αριθμό των νομών στον βαθμό που πολλές περιφερειακές ενότητες δημιουργήθηκαν από την διάσπαση νησιωτικών νομών, καθώς και νομών με ηπειρωτικά και νησιωτικά εδάφη.

ⁱⁱⁱ Η αγγλική εκδοχή του πονήματος δημοσιεύτηκε στο *South Eastern Europe Journal of Economics* (8.1) και η αντίστοιχη εργασία του γράφοντος για τις αγορές εργασίας της Κύπρου δημοσιεύτηκε στο *Cyprus Economic Policy Review* (3.2).

Στο χρονικό διάστημα που μεσολάβησε, η βιβλιογραφία που παρέθετε ο Προδρομίδης εμπλουτίστηκε από την διενέργεια αντιστοίχων ερευνών σε άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) –εκάστη με διαφορετική μέθοδο (για συνοπτική παρουσίαση παρέχεται από την Carausu κ.ά., 2012), καθώς και από προτάσεις για την υιοθέτηση εναρμονισμένων πρακτικών (Coombes κ.ά., 2012), την δημιουργία κοινού αλγορίθμου (Franconi κ.ά., 2016), αλλά και από την διατύπωση προβληματισμών για την εφαρμογή των προτεινομένων κριτηρίων (Guérais κ.ά., 2014). Ο διάλογος μεταξύ των ενδιαφερομένων στατιστικών υπηρεσιών του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ολλανδίας, της Ιταλίας και άλλων, υπό την αιγίδα (και δαπάναις) της ευρωπαϊκής στατιστικής υπηρεσίας, της Eurostat, ευρίσκεται εν εξελίξει, με τις τελευταίες συγκρίσεις/δοκιμές μεθόδων να διενεργούνται βάσει των ροών του Ηνωμένου Βασιλείου, της Σουηδίας, Ολλανδίας, Αυστρίας Ουγγαρίας (Bates κ.ά., 2015).^{iv} χώρες εδαφολογικά ολιγότερο κατακερματισμένες από την ιδιάζουσα σε όρους εδαφικού αναγλύφου, εν πολλοίς ορεινή, αλλά και πολυνησιακή, Ελλάδα.

Υπό αυτό το πρίσμα, ίσως είναι πειστικότερα σκόπιμο –πέραν των λόγων που αναφέρονται υπό τα στοιχεία (α)-(δ)– να επιχειρηθεί μια εκτίμηση των αγορών εργασίας της χώρας: Αφενός, για να εντοπιστούν παράγοντες που ενδέχεται να δυσχεράνουν την χρήση των ελλαδικών στατιστικών στοιχείων, όταν συμφωνηθεί και επιχειρηθεί ο εντοπισμός των λειτουργικών ενοτήτων σε ευρωπαϊκό επίπεδο προκειμένου να εξυπηρετηθεί η στοχευμένη άσκηση οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής (Radermacher, 2015) –πολιτικής που σήμερα ασκείται/χρηματοδοτείται σε επίπεδο διοικητικών περιφερειών. Αφετέρου, για να υπάρξει μια εικόνα ή εναλλακτική εκδοχή των λειτουργικών ενοτήτων της χώρας και –κατ’ επέκτασιν– η δυνατότης αντιπαραβολής (ένα μέτρο συγκρίσεως) στο πλαίσιο που θα προταθεί.

Η υπόλοιπη εργασία απαρτίζεται από έξι ενότητες. Στην ενότητα 2 συζητούνται μεθοδολογικά ζητήματα. Στην ενότητα 3 παρέχονται τέσσερις εναλλακτικές χαρτογραφήσεις. Στην ενότητα 4 επιχειρείται ο προσδιορισμός πυρήνων και παρυφών των αγορών. Στην ενότητα 5 επιχειρείται η αντιπαραβολή των λειτουργικών σχηματισμών που προκύπτουν στον χώρο με τα υφιστάμενα σχήματα των περιφερειακών ενοτήτων και στην ενότητα 6 η προβολή αμφοτέρων των σχημάτων επί του οδικού και άλλου επιβατικού δικτύου της Δυτικής Ελλάδος για να δώσει πληρέστερη αίσθηση (α) των συνδέσεων και της απομονώσεως περιοχών και, εν

^{iv} Η επικείμενη αποχώρηση από την ΕΕ του Ηνωμένου Βασιλείου, ενός εκ των τακτικών χρηστών του εργαλείου και υποστηρικτού μιας πολύ συγκεκριμένης μεθόδου υπολογισμού των αγορών εργασίας, ενδέχεται να επηρεάσει

όψει της σημαντικής αναβαθμίσεως του δικτύου, (β) των αλλαγών που ενδέχεται να προκύψουν στο εγγύς μέλλον. Στην ενότητα 7 παρατίθενται τα συμπεράσματα. Συνοδεύονται από Παράρτημα χαρτών (σσ. 29-37).

2. Μεθοδολογικά ζητήματα

Σύμφωνα με την διεθνή πρακτική προσδιορισμού των ορίων των τοπικών αγορών εργασίας, δύο οικιστικές μονάδες, Α και Β, εκλαμβάνονται ως τμήματα της ίδιας αγοράς όταν είτε το ποσοστό των εργαζομένων κατοίκων της Α που μεταβαίνει στην Β υπερβαίνει κάποιο κατώφλι (π.χ., 75%) σε σχέση με το σύνολο των εργαζομένων κατοίκων της Α, είτε το ποσοστό των εργαζομένων κατοίκων της Α που εισέρχεται στην Β υπερβαίνει κάποιο ορισθέν κατώφλι σε σχέση με το σύνολο αυτών που εργάζονται στην Β. Η διαδικασία επαναλαμβάνεται μεταξύ του (διαδοχικώς) διευρυμένου σχήματος και των λοιπών οικιστικών μονάδων, στο κατώφλι του 74%, του 73% κ.ο.κ. έως ότου διαπιστωθεί ότι οι ροές ατόμων από/προς ανένταχτες οικιστικές μονάδες προς/από την συνάθροιση των Α, Β και όσων άλλων οικιστικών μονάδων απαρτίζουν την αγορά είναι μέτριες προς χαμηλές (λ.χ., κάτω του 20%), εξαιρετικά χαμηλές (λ.χ., κάτω του 10%) ή ανύπαρκτες. Εξυπακούεται ότι όσες οικιστικές μονάδες δεν περιλαμβάνονται στην εν λόγω αγορά συγκροτούν ή υπάγονται σε διαφορετικές αγορές. Με τον ίδιο τρόπο εξετάζονται όλες οι οικιστικές μονάδες ανά την επικράτεια.

Ωστόσο, τόσο ο τύπος της οικιστικής μονάδας (δήμος, δημοτικό διαμέρισμα, ενορία κ.ο.κ.) όσο και το κρίσιμο μέγεθος (κριτήριο) που επιλέγεται ως τελικό κατώφλι για κάθε ροή (δηλ., για την εισροή ή/και την εκροή) ποικίλλουν από χώρα σε χώρα ή από αναλυτή σε αναλυτή, με το κατώφλι να κυμαίνεται από 40 ως 10%.^v Κάποιοι προσθέτουν στην διαδικασία περιορισμούς/προϋποθέσεις όπως: (i) την ύπαρξη ενός αστικού κέντρου βάσει κάποιου κριτηρίου πληθυσμιακής πυκνότητας ή/και ροών από/προς το εν λόγω κέντρο, (ii) την φυσική γειτνίαση των οικιστικών μονάδων, (iii) την περαιτέρω κατάτμηση των οικιστικών μονάδων για να δοκιμαστούν εναλλακτικές συνδέσεις/ενσωματώσεις, (iv) το μέγιστο και ελάχιστο πληθυσμιακό μέγεθος που θεωρούν ότι πρέπει να έχουν τα τελικά σχήματα, (v) την υποχρεωτική ενσωμάτωση των εναπομενουσών οικιστικών μονάδων στα αναδυόμενα σχήματα με την

την τελική επιλογή της μεθόδου που θα προκριθεί.

^v Αν τα μεγέθη του 40 και του 10% συνιστούν ένα εξαιρετικά υψηλό και ένα εξαιρετικά χαμηλό κατώφλι, αντιστοίχως, τότε τα μεγέθη του 35 και 30%, καθώς και του 25, 20 και 15% (που είτε ήδη ανεφέρθησαν είτε

εφαρμογή ελαστικότερων κριτηρίων ή –ανάλογα με το μέγεθος της αγοράς εργασίας– την ύπαρξη διαφορετικών κατώφλιων ροών (ή συνδέσεως/αποσυνδέσεως) με άλλες αγορές. Ωστόσο οι προτάσεις δεν είναι απαραίτητως προφανείς στους άλλους αναλυτές ή επιθυμητές/εφαρμόσιμες στις υπόλοιπες χώρες. Εξ ου και η συζήτηση για εναρμονισμό των πρακτικών. Υπό αυτές τις συνθήκες, ίσως είναι ορθότερο να γίνεται λόγος για *σενάρια/μεθόδους* χαρτογράφησης/οριοθέτησης αγορών εργασίας και συναφών οικονομικών ή λειτουργικών χωρικών ενότητων, όπου τα επιμέρους σχήματα (περιγράμματα), ακόμα και σχήματα του ίδιου χάρτη, ενδεχομένως στερούνται ενός ελαχίστου κοινού κατώφλιου ροών (ή συνεκτικότητας και διαχύσεως) μεταξύ των συστατικών οικιστικών μονάδων. Εξυπακούεται ότι η εφαρμογή διαφορετικών προϋποθέσεων ή/και κριτηρίων αποφέρει διαφορετικές ομαδοποιήσεις οικιστικών μονάδων. Προφανώς, η επιλογή ή μη κάποιων εκ των ανωτέρω προϋποθέσεων και κριτηρίων εξαρτάται από το τι θεωρεί σκόπιμο να ιδεί ή εντοπίσει ο αναλυτής. Επί παραδείγματι, οι Καλλιώρας κ.ά. (2012), αξιοποιώντας τα στοιχεία ροών της απογραφής του 2001 και εφαρμόζοντας ορισμένες από τις ανωτέρω επιλογές, καταλήγουν σε διαφορετικά ευρήματα από αυτά του Προδρομίδα (2008).

Από την άλλη πλευρά, αν η έμφαση είναι στον εντοπισμό ή την χαρτογράφηση χωρικών σχηματισμών που χαρακτηρίζονται από παρεμφερή κατώφλια ροών, λειτουργική συνεκτικότητα ή διάχυση, τότε η υιοθέτηση προϋποθέσεων που ενδέχεται να υποβαθμίζουν ή περιορίζουν τον πρωταρχικό ρόλο των ροών τίθεται σε δεύτερη μοίρα ή στο περιθώριο. Εν προκειμένω, στις σελίδες που ακολουθούν, η διαδικασία διενεργείται βάσει των ποσοστών των εισροών και εκροών εργαζομένων από τις συνήθεις οικιστικές μονάδες κατοικίας στις συνήθεις οικιστικές μονάδες εργασίας, αρχίζοντας από τις εισροές και εκροές που προκύπτουν στο κατώφλι του 100%, συνεχίζοντας με τις εισροές και εκροές μεταξύ των νέων σχηματισμών και εναπομενουσών οικιστικών μονάδων που προκύπτουν στο κατώφλι του 99% και χαμηλότερα, καταλήγοντας στο 10%.

Σημειώνεται ότι οι 6.132 οικιστικές μονάδες των οποίων οι ροές συγκρίνονται και αξιοποιούνται δεν είναι περαιτέρω καταταμήσιμες με βάση τα υφιστάμενα στοιχεία της απογραφής. Επίσης, σημειώνεται ότι η αλγοριθμική διαδικασία δεν εκτελέστηκε μηχανιστικά, καθώς η εφαρμογή του λογισμικού (βλ. αρχική υποσημείωση) απέφερε περίεργα αποτελέσματα,

αναφέρονται στις επόμενες σελίδες) μπορούν να θεωρηθούν υψηλό, υψηλό-προς-μέτριο, μέτριο, μέτριο-προς-χαμηλό και χαμηλό κατώφλι, αντιστοίχως.

τα οποία ξεπεράστηκαν μόνο όταν οι αριθμητικοί κωδικοί των οικιστικών μονάδων αντικαταστάθηκαν από τα τοπωνύμια και η διαδικασία επανελήφθη χειρωνακτικά (με κριτική θεώρηση των συνενώσεων σε κάθε στάδιο). Τότε διαπιστώθηκε ότι οι περίεργες διασυνδέσεις-ενώσεις ωφείλοντο:

- Στην ύπαρξη σχετικά μεγάλων εκροών από οικιστικές μονάδες όπως, λ.χ., από την Αρτέμιδα Αττικής ή τον Πύργο Ηλείας προς μικρές οικιστικές μονάδες που έφεραν ομόηχες ονομασίες, όπως Άρτεμις (Ηλείας), Πυργού (στον μέσον της Κρήτης), καθώς και
- στον αναλογικά μεγάλο αριθμό μετακινουμένων κατοίκων από μικρές οικιστικές μονάδες προς ομόηχες μονάδες, όπως λ.χ., από τον Άγιο Δημήτριο Καρδίτης στον Άγιο Δημήτριο Αττικής, από τον Σταυρό Λέσβου στον Σταυρό Θεσσαλονίκης,

ωσάν το πρωτογενές υλικό με τα στοιχεία των απογραφέντων κατά την φάση της μεταφοράς σε ψηφιακή μορφή, εκ παραδρομής να είχε περαστεί/καταχωρηθεί σε αλφαβητικώς γειτνιάζουσες τοποθεσίες. Η απόπειρα ελέγχου από τα πρωτότυπα αρχεία ήτο αδύνατη καθότι είχαν καταστραφεί ως περιέχοντα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα, οπότε η άσκηση ολοκληρώθηκε βάσει της αναγνώρισεως των προβληματικών περιπτώσεων από τον γράφοντα, με διατήρηση των συγκεκριμένων εργαζομένων στην περιοχή κατοικίας. Υπό τις περιστάσεις, παρά την πρόσθετη δυσκολία, το αποτέλεσμα είναι σε κάποιο βαθμό παράγωγο του ευλόγου (της ανθρώπινης κρίσης) και όχι μόνον του δομημένου προγραμματισμού. Το οιονεί επιβαρυντικό για την πολυπλοκότητα των υπολογισμών ενδεχόμενο της ταυτόχρονης υπαγωγής κάποιας περιοχής σε διαφορετικές αγορές (όταν προκύπτουν ροές του αυτού ποσοστού) αναδύθηκε σε πολύ λίγες περιπτώσεις (περιπτώσεις πολύ μικρών χωριών) και επιλύθηκε με την πρόκριση της ροής με τον μεγαλύτερο απόλυτο αριθμό (εισρεόντων ή εκρεόντων) εργαζομένων και, στις ελάχιστες περιπτώσεις που και αυτοί οι αριθμοί ήσαν ίσοι, επελέγη η ενοποίηση μεταξύ των εγγυτέρων συγκοινωνιακά περιοχών.

Άλλες καταστάσεις ήταν δυσκολότερο να αντιμετωπιστούν. Πρωτίστως, η μη καταγραφή από τους απογραφείς των πόλεων και χωριών απασχολήσεως στην αλλοδαπή (ημεδαπή) των κατοίκων ημεδαπής (αλλοδαπής) που καθημερινά διέρχονται τα σύνορα προκειμένου να εργαστούν εκεί (στην χώρα μας), απαγορεύουν τον προσδιορισμό διασυνοριακών αγορών. Επιπλέον, η μη καταγραφή των αντιστοίχων αλλοδαπών συντελεί στην υπερεκτίμηση των ποσοστών των μη μετακινουμένων ημεδαπών, καθώς και των ημεδαπών ροών σε/από άλλες οικιστικές μονάδες της χώρας, επιτρέποντας ομαδοποιήσεις οικιστικών μονάδων σε κατώφλια

διαφορετικά από τα επιδιωκόμενα. Σημειώνεται ότι οι καταγεγραμμένες ροές δεν αποτυπώνουν την εξ αποστάσεως συμμετοχή στην προσφορά εργασίας ετέρων οικιστικών μονάδων. Στον βαθμό που στο μέλλον η συγκεκριμένη μορφή απασχολήσεως ενδέχεται να διευρυνθεί, ίσως θα ήταν σκόπιμο σε επόμενες απογραφές η πληροφορία να καταγράφεται. Μελλοντικώς και η προοπτική συνεργασίας και ανταλλαγής στοιχείων ροών με τις στατιστικές υπηρεσίες των γειτονικών χωρών που αναφέρουν στην Eurostat, ίσως θα ήταν σκόπιμο να εξεταστεί και προετοιμαστεί.

Σημείο αφετηρίας της ανάλυσεως είναι η καταγραφή 3,7276 εκατ. εργαζομένων κατοίκων κατά την 18^η Μαρτίου 2011, εκ των οποίων το 54,35% εφέρετο να εργάζεται στην οικιστική μονάδα κατοικίας του, το 40,34% σε άλλη που ευρίσκετο εντός της επικρατείας, το 0,37% σε άλλη που ευρίσκετο εκτός της επικρατείας και το υπόλοιπο 4,93% σε μη μόνιμο μέρος. (Τον ίδιο μήνα η Έρευνα Εργατικού Δυναμικού εκτιμούσε 4,1260 εκατ. απασχολομένους, ενώ στην διάρκεια του έτους, ο αριθμός των απασχολομένων φαίνεται να ανήλθε στα 4,3818 εκατ. άτομα σύμφωνα με τα (προσωρινά εισέτι) εθνικολογιστικά στοιχεία.) Στην συνέχεια παρατίθενται τα ευρήματα των αλληπαλλήλων υπολογισμών επί των ροών των 3,7 εκατ. απογραφέντων εργαζομένων ατόμων υπό την μορφή σεναρίων, στα κατώφλια του 25, 20, 15 και 10%. Όπως στην περίπτωση του δοκιμίου του 2008, το κείμενο συμπληρώνεται από πολλές σημειώσεις, ως συμβιβαστική απόπειρα διατηρήσεως της αναγνωστικής ροής άνευ παρενθετικών προτάσεων, αλλά και παροχής χρησίμων (για τις τοπικές/περιφερειακές αρχές και πολιτικές) πληροφοριών χωρικής υφής, καθότι είναι άγνωστο αν το θέμα θα εξεταστεί λεπτομερώς σε άλλη δημοσίευση. Οι σημειώσεις αυτές φέρουν αραβικούς αριθμούς και παρατίθεται στο τέλος του κειμένου, από την σελ. 34 και εξής. Οι ονομασίες των περιοχών (ήτοι, των νέων δήμων και κοινοτήτων) είναι αυτές που ίσχυαν κατά την απογραφή του 2011, όπως περιγράφονται/καθιερώθηκαν στην αυτοδιοικητική ανασυγκρότηση του 2010 που έγινε γνωστή και ως πρόγραμμα «Καλλικράτης».

3. Τέσσερις εναλλακτικές χαρτογραφήσεις

Στο κατώφλι του 25%, όπως φαίνεται και στον Χάρτη 1, διακρίνονται:

- Δύο πληθυσμιακώς μεγάλοι σχηματισμοί: Αθηνών (της τάξεως των 1,4464 εκατ. εργαζομένων κατοίκων)¹ και Θεσσαλονίκης (των 372,3 χιλ. εργαζομένων κατοίκων).² Εξ

αυτών, ο πρώτος σχηματισμός είναι εκτάσεως 4,6 χιλιάδων τ. χλμ. και ο δεύτερος 4,2 χιλιάδων τ. χλμ.

- 58 μετρίου μεγέθους σχηματισμοί: Ηρακλείου (88,7 χιλ. εργαζομένων κατοίκων),³ Πατρών (77,6),⁴ Λαρίσης (66,3),⁵ Ιωαννίνων (49,5),⁶ Χανίων (48,9),⁷ Βόλου (48,8),⁸ Ρόδου (38,7),⁹ Τρικάλων (29,0),¹⁰ Κερκύρας (27,5),¹¹ Χαλκίδος (26,3),¹² Δράμας (25,0),¹³ Κατερίνης,¹⁴ Ξάνθης (24,7),¹⁵ Σερρών (24,6),¹⁶ Λαμίας (23,8),¹⁷ Καβάλας (23,7),¹⁸ Αλεξανδρουπόλεως,¹⁹ Κοζάνης (22,5),²⁰ Ρεθύμνης (22,4),²¹ Καλαμών (22,1),²² Κομοτηνής (19,8),²³ Βεροίας (18,6),²⁴ Αγρινίου (18,2),²⁵ Καρδίτσας (16,6),²⁶ Άρτης (16,3),²⁷ Χίου (16,1),²⁸ Τριπόλεως (15,7),²⁹ Μυτιλήνης (15,3),³⁰ Καστοριάς (14,8),³¹ Κορίνθου (14,7),³² Ζακύνθου (12,7),³³ Πτολεμαΐδος (12,6),³⁴ Κιλκίς (11,6),³⁵ Πύργου (11,4),³⁶ Γιαννιτσών (11,0),³⁷ Φλωρίνης (9,7),³⁸ Σπάρτης (9,5),³⁹ Ορεστιάδος,⁴⁰ Αργους (9,3),⁴¹ Κω (9,1),⁴² Θηβών (8,8),⁴³ Λεβαδειάς,⁴⁴ Αγίου Νικολάου (8,7),⁴⁵ Ναυπλίου (8,1),⁴⁶ Ιεραπέτρης (7,7),⁴⁷ Ερμουπόλεως,⁴⁸ Πρεβέζης (7,5),⁴⁹ Ναυπάκτου,⁵⁰ Αιγίου (7,4),⁵¹ Αργοστολίου (7,3),⁵² Μαραθώνος (6,6),⁴² Εδέσσης,⁵³ Αμαλιάδος (6,3),⁵⁴ Ναούσης (6,0),⁵⁵ Ηγουμενίτσας (5,8),⁵⁶ Γρεβενών (5,7),⁵⁷ Λευκάδος (5,6),⁵⁸ Μυρίνης (5,0).⁵⁹ Εξ αυτών, ο σχηματισμός των Ιωαννίνων έχει έκταση 3,2 χιλιάδων τ. χλμ., ενώ οι υπόλοιποι σχηματισμοί είναι μικρότεροι των τριών χιλιάδων τ. χλμ.

- 142 μικροί σχηματισμοί των χιλίων εργαζομένων κατοίκων και άνω.

- 170 μάλλον αποκομμένοι σχηματισμοί των 500 εργαζομένων κατοίκων και άνω, 3.285 μικρότεροι σχηματισμοί και 15 οικιστικές μονάδες άνευ εργαζομένων κατοίκων.⁶⁰

Εν συνεχεία, στο κατώφλι του 20%, όπως φαίνεται και στον Χάρτη 2, διακρίνονται:

- Δύο πληθυσμιακώς μεγάλοι σχηματισμοί: Αθηνών (της τάξεως των 1,4486 εκατ. εργαζομένων κατοίκων)⁶¹ και Θεσσαλονίκης (των 378,2 χιλ. εργαζομένων κατοίκων).⁶² Εξ αυτών, ο πρώτος σχηματισμός είναι εκτάσεως 5,2 χιλιάδων τ. χλμ. και ο δεύτερος 4,8 χιλιάδων τ. χλμ.
- 62 μετρίου μεγέθους σχηματισμοί: Ηρακλείου (93,6 χιλ. εργαζομένων κατοίκων),⁶³ Πατρών (80,9),⁶⁴ Λαρίσης (68,1),⁶⁵ Χανίων (51,1),⁶⁶ Ιωαννίνων (51,0),⁶⁷ Βόλου (49,4),⁶⁸ Ρόδου (43,9),⁶⁹ Χαλκίδος (38,5),⁷⁰ Τρικάλων (30,2),⁷¹ Λαμίας (30,1),⁷² Κορίνθου (29,7),⁷³ Καλαμών (29,4),⁷⁴ Κερκύρας (28,9),⁷⁵ Καβάλας (27,2),⁷⁶ Σερρών (26,9),⁷⁷ Ρεθύμνης (26,5),⁷⁸ Κατερίνης (26,4),⁷⁹ Ξάνθης (26,4),⁸⁰ Δράμας (26,1),⁸¹ Αλεξανδρουπόλεως (24,1),⁸² Κοζάνης (22,7),⁸³ Κομοτηνής (22,1),⁸⁴ Αγρινίου (21,2),⁸⁵ Άρτης (20,1),⁸⁶ Βεροίας (19,0),⁸⁷ Καρδίτσας (17,8),⁸⁸ Χίου (17,1),⁸⁹ Μυτιλήνης (17,0),⁹⁰ Τριπόλεως (16,6),⁹¹ Πύργου (15,8),⁹² Καστοριάς (15,6),⁹³

Κω (15,4),⁹⁴ Ζακύνθου (14,1),⁹⁵ Πτολεμαΐδος (12,6),⁹⁶ Κιλκίς (12,0),⁹⁷ Άργους (11,6),⁹⁸ Γιαννιτσών (11,0),³⁷ Θηβών (10,8),⁹⁹ Φλωρίνης (10,7),¹⁰⁰ Ναυπλίου (10,6),¹⁰¹ Σπάρτης (10,4),¹⁰² Ορεστιάδος (10,3),¹⁰³ Αγίου Νικολάου (9,6),¹⁰⁴ Λεβαδειάς (9,3),¹⁰⁵ Αιγίου (8,9),¹⁰⁶ Ηγουμενίτσας (8,4),¹⁰⁷ Ιεραπέτρης (8,1),¹⁰⁸ Ναυπάκτου (7,6),¹⁰⁹ Ερμούπολεως,⁴⁸ Πρεβέζης (7,5),⁴⁹ Αργοστολίου (7,4),¹¹⁰ Εδέσσης (7,1),¹¹¹ Μαραθώνος (6,6),⁴² Αμαλιάδος (6,5),¹¹² Γρεβενών (6,1),¹¹³ Αλεξανδρείας,¹¹⁴ Ναούσης (6,0),⁵⁵ Νάξου (5,8),¹¹⁵ Λευκάδος,⁵⁸ Μυρίνης (5,6),¹¹⁶ Μεσολογγίου,¹¹⁷ Καλύμνου (5,2).¹¹⁸ Εξ αυτών, ο σχηματισμός των Ιωαννίνων έχει έκταση 3,7 χιλιάδων τ. χλμ., ενώ οι υπόλοιποι σχηματισμοί είναι μικρότεροι των τριών χιλιάδων τ. χλμ.

- 118 μικροί σχηματισμοί των χιλίων εργαζομένων κατοίκων και άνω.
- 129 μάλλον αποκομμένοι σχηματισμοί των 500 εργαζομένων κατοίκων και άνω, 2.492 μικρότεροι σχηματισμοί και 15 οικιστικές μονάδες άνευ εργαζομένων κατοίκων.
Σε αντιδιαστολή, στο κατώφλι του 15%, όπως φαίνεται και στον Χάρτη 3, διακρίνονται:
- Δύο πληθυσμιακώς μεγάλοι σχηματισμοί: Αθηνών (της τάξεως των 1,4598 εκατ. εργαζομένων κατοίκων)¹¹⁹ και Θεσσαλονίκης (των 432,5 χιλ. εργαζομένων κατοίκων).¹²⁰ Εξ αυτών, ο πρώτος σχηματισμός είναι εκτάσεως 6,2 χιλιάδων τ. χλμ. και ο δεύτερος 10,0 χιλιάδων τ. χλμ. (Η συμπρωτεύουσα αρχίζει να ξεπερνά την πρωτεύουσα σε όρους εύρους της οικονομικής της ζώνης.)
- 63 μετρίου μεγέθους σχηματισμοί: Ηρακλείου (99,6 χιλ. εργαζομένων κατοίκων),¹²¹ Πατρών (81,4),¹²² Λαρίσης (78,3),¹²³ Χανίων (53,8),¹²⁴ Ιωαννίνων (52,8),¹²⁵ Βόλου (51,9),¹²⁶ Ρόδου (44,1),¹²⁷ Χαλκίδος (41,8),¹²⁸ Σερρών (39,6),¹²⁹ Κορίνθου (37,2),¹³⁰ Κερκύρας (35,2),¹³¹ Κατερίνης (33,4),¹³² Λαμίας (32,6),¹³³ Καλαμών (32,0),¹³⁴ Τρικάλων (31,9),¹³⁵ Ξάνθης (30,9),¹³⁶ Ρεθύμνης (27,9),¹³⁷ Αγρινίου (27,8),¹³⁸ Καβάλας (27,5),¹³⁹ Κομοτηνής (27,2),¹⁴⁰ Δράμας (26,8),¹⁴¹ Κοζάνης (25,8),¹⁴² Αλεξανδρουπόλεως (24,2),¹⁴³ Μυτιλήνης (21,6),¹⁴⁴ Βεροίας (21,3),¹⁴⁵ Καρδίτσας (20,9),¹⁴⁶ Άρτης (20,8),¹⁴⁷ Τριπόλεως (20,6),¹⁴⁸ Πύργου (17,4),¹⁴⁹ Χίου (17,1),¹⁵⁰ Καστοριάς (16,0),¹⁵¹ Πτολεμαΐδος (15,9),¹⁵² Κω (15,4),⁹⁴ Ζακύνθου (15,1),¹⁵³ Γιαννιτσών (13,5),¹⁵⁴ Άργους (13,3),¹⁵⁵ Ναυπλίου (12,4),¹⁵⁶ Θηβών (11,7),¹⁵⁷ Ορεστιάδος (11,1),¹⁵⁸ Σπάρτης (10,9),¹⁵⁹ Φλωρίνης (10,8),¹⁶⁰ Λεβαδειάς (10,3),¹⁶¹ Ιεραπέτρης (9,9),¹⁶² Πρεβέζης (9,8),¹⁶³ Αιγίου (9,7),¹⁶⁴ Αγίου Νικολάου (9,6),¹⁰⁴ Ηγουμενίτσας (9,0),¹⁶⁵ Ναυπάκτου (8,2),¹⁶⁶ Αμαλιάδος,¹⁶⁷ Εδέσσης (8,1),¹⁶⁸ Αργοστολίου (7,7),¹⁶⁹ Ερμούπολεως (7,5),^{48,48} Ναούσης (6,9),¹⁷⁰ Λευκάδος (6,7),¹⁷¹ Αλεξανδρείας (6,4),¹⁷² Γρεβενών (6,3),¹⁷³

Θήρας,¹⁷⁴ Νάξου (6,0),¹⁷⁵ Μεσολογγίου,¹⁷⁶ Μυρίνης (5,6),¹⁷⁷ Αμφίσσης (5,3),¹⁷⁸ Καλύμνου (5,2),¹¹⁸ Αλιβερίου (5,1).¹⁷⁹ Εξ αυτών, ο σχηματισμός των Ιωαννίνων έχει έκταση 4,2 χιλιάδων τ. χλμ., ο αντίστοιχος της Λαρίσης 3,1 χιλιάδων τ. χλμ., ενώ οι υπόλοιποι σχηματισμοί είναι μικρότεροι των τριών χιλιάδων τ. χλμ.

- 89 μικροί σχηματισμοί των χιλίων εργαζομένων κατοίκων και άνω.
- 85 μάλλον αποκομμένοι σχηματισμοί των 500 εργαζομένων κατοίκων και άνω, 1.605 μικρότεροι σχηματισμοί και 15 οικιστικές μονάδες άνευ εργαζομένων κατοίκων.

Τέλος, στο κατώφλι του 10%, όπως φαίνεται και στον Χάρτη 4, διακρίνονται:

- Τέσσερις πληθυσμιακώς μεγάλοι σχηματισμοί: Αθηνών (της τάξεως των 1,5459 εκατ. εργαζομένων κατοίκων),¹⁸⁰ Θεσσαλονίκης (των 488,7 χιλ. εργαζομένων κατοίκων),¹⁸¹ Ηρακλείου (των 102,8 χιλ. εργαζομένων κατοίκων)¹⁸² και Πατρών (των 100,2 χιλ. εργαζομένων κατοίκων).¹⁸³ Εξ αυτών, ο πρώτος σχηματισμός είναι εκτάσεως 11,6 χιλιάδων τ. χλμ., ο δεύτερος 13,7 χιλιάδων τ. χλμ. και ο τέταρτος 3,0 χιλιάδων τ. χλμ. (Η Πάτρα ξεπερνά το Ηράκλειο σε όρους χωρικού εύρους της οικονομικής της ζώνης.)
- 57 μετρίου μεγέθους σχηματισμοί: Λαρίσης (87,4),¹⁸⁴ Βόλου (59,4),¹⁸⁵ Χανίων (56,0),¹⁸⁶ Ιωαννίνων (54,2),¹⁸⁷ Ρόδου (44,2),¹⁸⁸ Κορίνθου (43,3),¹⁸⁹ Τρικάλων (40,3),¹⁹⁰ Καλαμών,¹⁹¹ Κατερίνης (36,1),¹⁹² Κερκύρας (35,3),¹⁹³ Καβάλας (35,2),¹⁹⁴ Λαμίας (34,4),¹⁹⁵ Αγρινίου (33,3),¹⁹⁶ Ξάνθης (31,6),¹⁹⁷ Κομοτηνής (30,7),¹⁹⁸ Πύργου (30,4),¹⁹⁹ Ρεθύμνης (28,7),²⁰⁰ Κοζάνης (28,6),²⁰¹ Δράμας (28,0),²⁰² Αργοναυπλίου (27,6),²⁰³ Μυτιλήνης (26,0),²⁰⁴ Αλεξανδρουπόλεως (24,4),²⁰⁵ Καρδίτσας (23,6),²⁰⁶ Βεροίας (22,4),²⁰⁷ Άρτης (21,5),²⁰⁸ Τριπόλεως (21,2),²⁰⁹ Ορεστιάδος (18,2),²¹⁰ Χίου (17,4),²¹¹ Πτολεμαΐδος (16,9),²¹² Καστοριάς (16,2),²¹³ Λεβαδειάς (16,0),²¹⁴ Κω (15,4),⁴² Ζακύνθου (15,2),²¹⁵ Γιαννιτσών (13,9),²¹⁶ Πρεβέζης (13,9),²¹⁷ Σπάρτης (12,3),²¹⁸ Ηγουμενίτσας (11,7),²¹⁹ Φλωρίνης (10,9),²²⁰ Ιεραπέτρης (10,2),²²¹ Αγίου Νικολάου (9,6),¹⁰⁴ Ναυπάκτου (9,0),²²² Εδέσσης (8,6),²²³ Ναούσης (8,3),²²⁴ Μεσολογγίου,²²⁵ Αργοστολίου (7,7),²²⁶ Ερμούπολεως (7,5),⁴⁸ Αριδαίας (7,2),²²⁷ Γρεβενών (7,0),²²⁸ Λευκάδος (6,7),¹⁷¹ Θήρας (6,6),²²⁹ Νάξου (6,0),²³⁰ Μυρίνης (5,6),²³¹ Αμφίσσης,²³² Μοιρών,²³³ Σητείας,²³⁴ Πάρου (5,4),²³⁵ Καλύμνου (5,2).¹¹⁸ Εξ αυτών, ο σχηματισμός της Λαρίσης έχει έκταση 4,7 χιλιάδων τ. χλμ., των Ιωαννίνων έχει έκταση 4,6 χιλιάδων τ. χλμ., της Δράμας 3,2 χιλιάδων τ. χλμ., των Τρικάλων 3,0 χιλιάδων τ. χλμ., ενώ οι υπόλοιποι σχηματισμοί είναι μικρότεροι.

- 58 μικροί σχηματισμοί των χιλίων εργαζομένων κατοίκων και άνω, στις ακτές του Ιονίου (Πάργα,²³⁶ Καναλλάκι,²³⁷ Νυδρί,²³⁸ Ιθάκη,²³⁹ Ληξούρι,²⁴⁰ Αστακός,²⁴¹ Νεοχώρι Μεσολογγίου,⁴² Νέα Μανολάδα,⁴² Βαρθολομιό,²⁴² Γαστούνη,²⁴³ Τραγανό,⁴² Ζαχάρω,²⁴⁴ Κυπαρισσία,²⁴⁵ Φιλιατρά,²⁴⁶ Γαργαλιάνοι,²⁴⁷ Χώρα Τριφυλίας²⁴⁸) και της νοτιοανατολικής ηπειρωτικής χώρας (Γύθειο,²⁴⁹ Σκάλα,⁴² Μολάοι,²⁵⁰ Νεάπολη Βοιών,²⁵¹ Λεωνίδιο,²⁵² Άστρος,²⁵³ Κρανίδι,²⁵⁴ Πόρος,²⁵⁵ Αίγινα,²⁵⁶ Κάρυστος,²⁵⁷ Βαθύ Αυλίδος,⁴² Αταλάντη,²⁵⁸ Καμένα Βούρλα,²⁵⁹ Άγιος Κωνσταντίνος,²⁶⁰ Αιδηψός,²⁶¹ Ιστιαία²⁶²), τα γειτονικά νησιωτικά συμπλέγματα (Σκιάθος,²⁶³ Σκόπελος,⁴² Χώρα Άνδρου,²⁶⁴ Τήνος,²⁶⁵ Τριοβασάλος²⁶⁶), το Ικάριο πέλαγος (Άγιος Κήρυκος,²⁶⁷ Βαθύ,²⁶⁸ Καρλόβασι,²⁶⁹ Σάμιοι,⁴² Λέρος,²³⁵ Πάτμος²³⁵), κατά μήκος του θεσσαλικού Ενιπέα (Φάρσαλα,²⁷⁰ Παλαμάς²⁷¹), το ανατολικό άκρο της πεδιάδος της Θεσσαλονίκης (Σκύδρα,²⁷² Κρύα Βρύση,⁴² Μελίκη⁴²), τον κόλπο της Καβάλας (Θάσος,²⁷³ Ελευθερούπολη²⁷⁴), τις όχθες του Έβρου (Φέρες,⁴² Σουφλί²⁷⁵)· καθώς και σε τρεις ορεινές περιοχές (Δεσκάτη,²⁷⁶ Καρπενήσι,²⁷⁷ Νεμέα²⁷⁸) και τρεις περιοχές στο νότιο Κρητικό και Καρπάθιο πέλαγος (Αφάντου, Κάρπαθος,²⁷⁹ Τυμπάκι²⁸⁰).
- 42 μάλλον αποκομμένοι σχηματισμοί των 500 εργαζομένων κατοίκων και άνω,²⁸¹ 740 μικρότεροι σχηματισμοί και 15 οικιστικές μονάδες άνευ εργαζομένων κατοίκων. Η πλειονότητα των (42+740=) 782 μάλλον αποκομμένων, μικρών πληθυσμιακά αγορών εντοπίζεται σε συγκεντρώσεις (συστάδες, ζώνες) στην ανατολική Ροδόπη και την πεδιάδα του Έβρου· στην δυτική Ροδόπη και τα όρη της Λεκάνης· σε ορεινούς όγκους πέριξ της πεδιάδος του Στρυμόνος· σε ορεινούς όγκους ανατολικά της πεδιάδος την Θεσσαλονίκης ως τις Πρέσπες· κατά μήκος της ελληνοαλβανικής μεθορίου· στα όρη του Τομάρου, της Παραμυθιάς, την κοιλάδα του Αχέροντα και τους γειτονικούς Παξούς· στα Καμβούνια, τα Αντιχάσια και κατά μήκος του θεσσαλικού Ενιπέα· κατά μήκος της οροσειράς της Πίνδου και ιδίως της νοτίου Πίνδου ως την Όθρυ (προς ανατολάς) και τα όρη του Λιδορικίου (προς νότον)· στα Ακαρνανικά όρη και τις ακτές των γειτονικών νήσων· στην πεδιάδα της Ηλείας και κατά μήκος του Πηνειού· στα όρη της Κυπαρισσίας ως το ακρωτήριο Ακρίτα· στους ορεινούς όγκους που χωρίζουν την Αρκαδία από την Ηλεία, Αχαΐα, Κορινθία, καθώς και στα Αροάνια· στην Μάνη και τον Πάρωνα· στο Καλλίδρομο, τον Παρνασσό και την ορεινή κεντρική και βόρειο Εύβοια· στην νότιο Εύβοια, τις Κυκλάδες και την Ικαρία· στις Σποράδες και τις ανατολικές ακτές του Πηλίου, τον Άγιο Ευστράτιο, τα Ψαρά, την δυτική Λέσβο, Θάσο και Σαμοθράκη· στις νήσους μεταξύ Κω και Ρόδου· στην Κάσο και τις νότιες

και ανατολικές πλαγιές της Θρυπτής (όρη της Σητείας) κατά μήκος των άλλων ορεινών όγκων της Κρήτης.

Γενικώς, διαπιστώνεται ότι με την διαδοχική μείωση του κατώφλιου: (α) Οι παρυφές της πρωτευούσης και συμπρωτευούσης διευρύνονται τόσο σε αριθμό εργαζομένων όσο και σε έκταση. (β) Κάποιοι εκ των ενδιαμέσου μεγέθους σχηματισμών είτε ενσωματώνονται στους δύο μεγάλους σχηματισμούς είτε ενώνονται με άλλους ενδιαμέσου μεγέθους σχηματισμούς είτε διευρύνονται στις παρυφές με μικρότερες οικιστικές μονάδες ή αναδύονται ως συγκεντρώσεις μικρών οικιστικών μονάδων. Αριθμητικώς, από 58 καθίστανται 62, 63 και 59 (με το Ηράκλειο και την Πάτρα) περιλαμβάνοντας περισσότερους εργαζομένους και διευρυμένη έκταση. (γ) Ο αριθμός των πιο απομονωμένων περιοχών που στην βάση της προσφοράς και ζήτησης εργασίας έχουν ολιγότερους από χιλίους εργαζομένους κατοίκους σταδιακά μειώνεται και παρομοίως μειώνεται ο συνολικός πληθυσμός και η έκταση αυτών.

4. Λειτουργικοί πυρήνες και παρυφές

Η όλη μετάβαση από υψηλότερα σε χαμηλότερα κατώφλια ροών μεταξύ των συγκοινωνουσών οικιστικών μονάδων επιτρέπει την χαρτογράφηση των:

- σχετικά μικρών σε έκταση σχημάτων που χαρακτηρίζονται από μεγάλη κινητικότητα εργαζομένων κατοίκων μεταξύ των συνιστωσών οικιακών μονάδων: άρα σχημάτων εντός των οποίων αναμένεται να επικρατούν λίγο-πολύ οι ίδιες συνθήκες αγοράς εργασίας (προσφορά και ζήτηση, μισθοί, ανεργία), καθώς και
- των προοδευτικώς ευρύτερων σε έκταση σχημάτων, με *παρυφές* εντός των οποίων τα τεκταινόμενα (ή οι παρεμβάσεις) στην αγορά εργασίας διαχέονται εξασθενημένα (εξασθενημένες) μέσω όλο και πιο μικρών ροών.

Η προβολή αμφοτέρων σχημάτων στον χάρτη παρέχει μια μάλλον χρήσιμη αίσθηση της εκτάσεως των *πυρήνων* και των *παρυφών* των επιμέρους αγορών εργασίας και της λειτουργίας της χώρας εν γένει. Με αυτό το σκεπτικό, στον Χάρτη 5 παρατίθενται τα σχήματα των πληθυσμιακώς μεγάλων και μετρίου-προς-μεγάλου μεγέθους αγορών εργασίας (άνω των 50 χιλ. εργαζομένων κατοίκων) που προκύπτουν τόσο στο κατώφλι του 25% όσο και στο κατώφλι του 10%. Από την εικόνα που αναδύεται συνάγεται ότι οι τέσσερις *πυρήνες* των 50 χιλ. ή περισσότερων εργαζομένων κατοίκων είναι μάλλον ανεπαρκείς ως αποκλειστικές περιοχές παρεμβάσεων, αν το ζητούμενο είναι η διάχυση και αναπαραγωγή αποτελεσμάτων από τις

μεγάλες αγορές στην υπόλοιπη χώρα ή μεγάλα τμήματα αυτής: Στο πρώτο κατώφλι καλύπτουν το 38,8% του εργαζομένου πληθυσμού και 3,5 % της εκτάσεως της χώρας. Με τις παρυφές που προσδιορίζονται στο τελευταίο κατώφλι αγγίζουν το 60,0 και 23,3%, αντιστοίχως, και από κοινού με τους τέσσερις επόμενους σχηματισμούς πυρήνων και παρυφών που προσδιορίζονται στο τελευταίο κατώφλι αγγίζουν το 66,9 και 33,7%, αντιστοίχως. Υπό αυτό το πρίσμα είναι σκόπιμο οι λειτουργικές συνδέσεις μεταξύ των *πυρήνων* και των ζωνών πέριξ αυτών να ενισχυθούν, οι δε παρεμβάσεις να επιχειρούνται και από άλλους, μετρίου μεγέθους *πυρήνες*, εφόσον οι πόροι επαρκούν, ιδίως αν οι παρεμβάσεις δεν απαιτούν πόρους.^{vi}

5. Συνάφεια των χωρικών σχημάτων με τα περιγράμματα των περιφερειακών ενοτήτων

Στον βαθμό που οι πόροι κατανέμονται και οι παρεμβάσεις υλοποιούνται κάπου στον χώρο, τα δε στοιχεία συλλέγονται και τα προγράμματα οικονομικής ανάπτυξης και αμβλύνσεως των κοινωνικών ανισοτήτων αξιολογούνται σε επίπεδο διοικητικής περιφέρειας και, ενίοτε, περιφερειακής ενότητας, το θέμα της αποδόσεως των πόρων και παρεμβάσεων συχνά τίθεται σε αυτούς τους χωρικούς όρους. Ωστόσο, αν οι διαχύσεις των παρεμβάσεων πραγματοποιούνται μέσω σχημάτων που απηχούν την λειτουργία της οικονομίας και ομοιάζουν με τα σχήματα που ήδη περιγράψαμε, τότε αξίζει να εξετάσουμε την αντιστοιχία/αναντιστοιχία μεταξύ των προαναφερθέντων σχημάτων και των περιγραμμάτων των διοικητικών περιφερειών και των περιφερειακών ενοτήτων αυτών. Το εγχείρημα επιχειρείται για τα σχήματα των αγορών εργασίας της τάξεως των πέντε χιλιάδων εργαζομένων και άνω μέσω δύο (εναλλακτικών) σεναρίων εύρους. Στο πρώτο σενάριο εκλαμβάνονται ως *παρυφές* μόνο οι οικιστικές μονάδες που εμφανίζουν εξαιρετικά χαμηλές ροές, οπότε οι συγκρίσεις των περιφερειακών ενοτήτων διενεργούνται με τους *πυρήνες*. Στο δεύτερο σενάριο οι εν λόγω *παρυφές* ενσωματώνονται στους *πυρήνες*.

Πιο συγκεκριμένα, στον Χάρτη 6 παρατίθενται (α) τα σχήματα των πληθυσμιακά μεγάλων και μετρίου μεγέθους αγορών εργασίας όπως διαμορφώνονται στην βάση υψηλών, μετρίων και χαμηλών ποσοστών εξερχομένων/εισερχομένων εργαζομένων κατοίκων, ως το

^{vi} Αποσαφηνίζεται ότι οι ροές εργαζομένων κατοίκων δεν μπορούν να μετρήσουν (και είναι καλό να μην συγχέονται με) τις ροές ή κατευθύνσεις των λοιπών παραγωγικών εισροών και εκροών, όπως των εμπορευματικών και άλλων φορτίων -η συζήτηση των οποίων εκφεύγει του σκοπού της εργασίας (πρόκειται για αντικείμενο άλλης ερεύνης). Συμπληρωματικά αναφέρεται ότι τα εμπορευματικά στοιχεία παρέχονται σε νομαρχιακό ή ευρύτερο επίπεδο, με αποτέλεσμα η όποια ανάλυση, αν και χρησιμότητα, να στερείται τοπικών λεπτομερειών και να καθίσταται μάλλον αδρομερής. Για περισσότερα επί αυτού βλ. Τσέκερη (2016).

κατώφλι του 15%, όπως κατεγράφησαν το 2011, καθώς και (β) τα περιγράμματα των περιφερειακών ενοτήτων της χώρας που προέκυψαν από την διοικητική αναδιοργάνωση της χώρας που έλαβε χώραν ένα έτος ενωρίτερα. Από την αντιπαραβολή διαπιστώνεται ότι είναι σε πολύ λίγες περιπτώσεις (συγκεκριμένα, στις περιπτώσεις των αγορών των Ιωαννίνων, της Άρτης, της Καστοριάς, της Ζακύνθου, της Σύρου, της Καλύμνου) που τα λειτουργικά σχήματα των αγορών και τα περιγράμματα των περιφερειακών ενοτήτων εμφανίζονται να συμπίπτουν.^{vii} Σε τρεις ακόμα περιπτώσεις (στις περιπτώσεις των αγορών της Κοζάνης, της Ναυπάκτου και της Πτολεμαΐδος) τα σχήματα των αγορών εκτείνονται επί δύο περιφερειακών ενοτήτων (ακριβέστερα: επί τμημάτων δύο περιφερειακών ενοτήτων),^{viii} σε μία περίπτωση (της αγοράς του Ηρακλείου) το σχήμα εκτείνεται επί τμημάτων τριών περιφερειακών ενοτήτων^{ix} και σε δυο ακόμη περιπτώσεις (στις περιπτώσεις των αγορών της Θεσσαλονίκης και των Αθηνών) τα σχήματα εκτείνονται επί περισσότερων περιφερειακών ενοτήτων.^x Στις υπόλοιπες περιπτώσεις τα σχήματα των αγορών κείνται εντός των περιγραμμάτων των οικείων περιφερειακών ενοτήτων. Έτσι, σε κάποιες περιφερειακές ενότητες διαπιστώνεται η λειτουργία δύο ή τριών μεγάλων ή μεσαίου μεγέθους αγορών και πολλών ξεχωριστών μικροαγορών,^{xi} σε άλλες είτε υφίστανται μόνο μικροαγορές^{xii} είτε δεν υφίστανται μικροαγορές^{xiii} και στην πλειονότητα των περιφερειακών ενοτήτων υφίσταται μια μεγάλη ή μεσαίου μεγέθους αγορά και πολλές μικροαγορές. Σε ορισμένες εκ των δύο τελευταίων περιπτώσεων (συγκεκριμένα, στις περιφερειακές ενότητες του Κιλκίς, της Χαλκιδικής, της Φλωρίνης, της Καρπάθου, της Ανατολικής και Δυτικής Αττικής και των νήσων που υπάγονται σε αυτήν) το κέντρο της μεγάλης ή μεσαίου μεγέθους αγοράς ευρίσκεται εκτός περιφερειακής ενότητας. Όλη αυτή η

^{vii} Παρεμφερείς ομοιότητες διαπιστώνονται και σε περιπτώσεις νήσων: της αγοράς της Μυρίνης με την Λήμνο, καθώς και των αγορών της Νάξου, της Κερκύρας, της Χίου, της Κω με τις ομώνυμους νήσους.

^{viii} Ήτοι, τμημάτων των περιφερειακών ενοτήτων Κοζάνης και Ημαθίας, Αιτωλοακαρνανίας και Φωκίδος, Κοζάνης και Φλωρίνης, αντιστοίχως. Στις δύο πρώτες περιπτώσεις οι περιφερειακές ενότητες ανήκουν σε διαφορετικές περιφέρειες (Δυτική Μακεδονία και Κεντρική Μακεδονία, Δυτική Ελλάδα και Στερεά Ελλάδα, αντιστοίχως).

^{ix} Των περιφερειακών ενοτήτων Ηρακλείου, Ρεθύμνης και Λασιθίου.

^x Η πρώτη εκτείνεται επί των περιφερειακών ενοτήτων Θεσσαλονίκης, Χαλκιδικής και Κιλκίς, τμημάτων της Ημαθίας και Πιερίας και μικρών κοινοτήτων άλλων περιοχών. Η δεύτερη εκτείνεται επί της ηπειρωτικής Αττικής, της Σαλαμίνας, της Ύδρας τμημάτων της Βοιωτίας, Φθιώτιδος, Φωκίδος που ανήκουν στην περιφέρεια Στερεάς Ελλάδος καθώς και μικρών κοινοτήτων άλλων περιοχών.

^{xi} Συγκεκριμένα, στις τρεις περιφερειακές ενότητες της Δυτικής Ελλάδος (Αιτωλοακαρνανίας, Αχαΐας, Ηλείας), τρεις όμορες περιφερειακές ενότητες της Στερεάς Ελλάδος (Βοιωτίας, Ευβοίας, Φωκίδος), τρεις όμορες της Κεντρικής Μακεδονίας (Ημαθίας, Πέλλης, Πιερίας) με μια της Δυτικής Μακεδονίας (Κοζάνης), δύο της Κρήτης (Λασιθίου, Ρεθύμνης) και τις περιφερειακές ενότητες Αργολίδος και Έβρου.

^{xii} Συγκεκριμένα, στις περιφερειακές ενότητες Ευρυτανίας, Σποράδων, Θάσου, Σάμου, Ικαρίας, Μυκόνου, Πάρου, Μήλου, Κέας-Κύθνου, Άνδρου, Τήνου. Με εξαίρεση την πρώτη, οι υπόλοιπες είναι νησιωτικές.

^{xiii} Αυτό παρατηρείται στις περιφερειακές ενότητες της Θεσσαλονίκης και της ηπειρωτικής Αττικής.

ετερογένεια υποδηλοί διαφορετικό τρόπο διαχύσεως των τεκταινομένων/εξελιξέων στις τοπικές προσφορές και ζητήσεις εργασίας, καθώς και των παρεμβάσεων για την ανεργία ή τους μισθούς κ.ο.κ. από το αστικό κέντρο ή από ένα άλλο σημείο μιας περιοχής (παρυφής ή μη) στην υπόλοιπη περιοχή ή γειτονικές περιοχές.

Στον Χάρτη 7 αντιπαραβάλλονται (α) η πλέον διευρυμένη εκδοχή σχηματισμών, όπως προκύπτει στην βάση εξαιρετικά μικρών λειτουργικών συνδέσεων, ως το κατώφλι του 10%, με (β) τα περιγράμματα των περιφερειακών ενοτήτων της χώρας. Διαπιστώνονται: (i) πρόσθετες συμπτώσεις λειτουργικών σχημάτων αγορών και περιγραμμάτων περιφερειακών ενοτήτων (στις περιπτώσεις της Ξάνθης, των Χανίων και της αγοράς του Βόλου/περιφερειακής ενότητας Μαγνησίας),^{xiv} (ii) η εμφάνιση μιας ακόμη αγοράς (της Πρεβέζης) κειμένης επί τμημάτων δύο περιφερειακών ενοτήτων^{xv} (iii) η επίδραση της αγοράς της Θεσσαλονίκης επί προσθέτων τμημάτων της Ημαθίας και Πιερίας και, κυρίως, επί της περιφερειακής ενότητας Σερρών· (iv) η επίδραση της αγοράς των Αθηνών στην Εύβοια, την λοιπή Στερεά Ελλάδα, την περιφερειακή ενότητα Μυκόνου και τις νήσους που υπάγονται στην Αττική· (v) η μείωση του αριθμού των περιφερειακών ενοτήτων με δύο ή τρεις μεγάλες ή μεσαίου μεγέθους αγορές (στις περιπτώσεις της Αχαΐας, Αργολίδος, Ευβοίας, Ηλείας) λόγω απορροφήσεως/συγχωνεύσεως κάποιων αγορών· καθώς και (vi) η ύπαρξη δύο περιφερειακών ενοτήτων (της Αιτωλοακαρνανίας και του Λασιθίου) με τέσσερις ή πέντε μεγάλες ή μεσαίου μεγέθους αγορές. Χωρίς να παραγνωρίζεται ότι οι συμπτώσεις αυξάνουν όσο πιο αδρομερείς είναι οι συγκρίσεις,^{xvi} υπό αυτές τις συνθήκες, είναι σκόπιμο κάθε παρέμβαση που αποσκοπεί σε κάποια διάχυση ή πολλαπλασιαστικότητα στον χώρο να εξετάζεται και η άσκηση πολιτικής να διαφοροποιείται δεόντως.

Από τον ίδιο χάρτη προκύπτει ότι οι πλέον κατακερματισμένες λειτουργικά περιφερειακές ενότητες: (α) σε σχέση με τον αριθμό των οικιστικών μονάδων είναι των Σποράδων, της Καλύμνου και της Κέας-Κύθνου (βλ. Πίνακα 1, στήλη W), (β) σε σχέση με την έκταση των περιφερειακών ενοτήτων είναι της Άνδρου, της Λευκάδος και της Ευρυτανίας (βλ. Πίνακα 1, στήλη X), (γ) σε σχέση με τον αριθμό των εργαζομένων κατοίκων είναι της Ευρυτανίας, της Λακωνίας και της Κέας-Κύθνου (βλ. Πίνακα 1, στήλη Y),^{xvii} ενώ (δ)

^{xiv} Παρεμφερείς ομοιότητες διαπιστώνονται και σε περιπτώσεις νήσων: της Θήρας και της Πάρου.

^{xv} Συγκεκριμένα, τμημάτων των περιφερειακών ενοτήτων Πρεβέζης και Αιτωλοακαρνανίας. Η πρώτη ανήκει στην περιφέρεια Ηπείρου και η δεύτερη στην περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος.

^{xvi} Ιδίως στις περιοχές μεταξύ Αζιού και Νέστου, την βόρειο Θεσσαλία, βόρειο Πελοπόννησο, ανατολική και κεντρική Κρήτη ή αν η Αττικοβοιωτία ειδωθεί συνολικά.

^{xvii} Οι συσχετίσεις μεταξύ των στηλών X και W, X και Y, W και Y είναι της τάξεως του 59, 40 και 48%, αντιστοίχως.

συνδυαστικώς, ως προϊόν (γινόμενο) των προαναφερόμενων διαστάσεων, είναι πρωτίστως οι περιφερειακές ενότητες της Ευρυτανίας, Λακωνίας, Άνδρου, Ιθάκης, Ικαρίας και Φούρνων. (βλ. Πίνακα 1, τελευταία στήλη).^{xviii} Πρόκειται για περιοχές ορεινές (ταυτοχρόνως περικλειστές ή με πολύ δαντελωτή ακτογραμμή) ή νησιωτικές. Εξυπακούεται ότι οι ανωτέρω συγκρίσεις και δείκτες κατακερματισμού βασίζονται σε ευρήματα που αφορούν στο εσωτερικό της κάθε περιφερειακής ενότητας και δεν μετρούν/συνυπολογίζουν τον βαθμό της συνδέσεως ή της σχετικής απομονώσεώς της από την Αθήνα, την Θεσσαλονίκη ή άλλες περιοχές.

6. Προοπτικές μεταβολών στο εγγύς μέλλον: Η περίπτωση της Δ. Ελλάδος

Μια άλλη, ενδιαφέρουσα πτυχή αναδύεται από την προβολή των λειτουργικών πυρήνων και παρυφών επί των βασικών αξόνων του συγκοινωνιακού-μεταφορικού συστήματος. Στον βαθμό που οι μετακινήσεις διενεργούνται μέσω του εν λόγω συστήματος ενδέχεται (α) να μπορούμε να προβούμε σε αξιολογήσεις για τον τρόπο λειτουργίας/αξιοποιήσεώς του και (β) εξετάζοντας τα σενάρια ανασχεδιασμού/αναβαθμίσεώς του να πιθανολογήσουμε αλλαγές ροών και μεταβολές σχημάτων και διαχύσεων στον χάρτη. Με αυτό το σκεπτικό και εν είδει παραδείγματος, ο Χάρτης 8 παραθέτει τα σχήματα των αγορών που προκύπτουν στα κατώφλια του 25 και 10% από κοινού με τις γραφικές απεικονίσεις του εθνικού και επαρχιακού οδικού δικτύου και του επιβατικού ακτοπλοϊκού δικτύου στην Δυτική Ελλάδα (Αχαΐα, Ηλεία, Αιτωλοακαρνανία) και τις γειτονικές περιοχές.^{xix} (Το σιδηροδρομικό δίκτυο της περιοχής, τόσο την εποχή της απογραφής όσο και σήμερα, εν πολλοίς ήτο και παραμένει εκτός λειτουργίας· το δε αεροπορικό ήταν και είναι μάλλον περιορισμένο όσον αφορά στην εξυπηρέτηση των εσωτερικών ροών που εξετάζουμε,^{xx} συνδέοντας την περιοχή με ποικίλα σημεία ανά την Ευρώπη και το Ισραήλ μόνο κατά την θερινή περίοδο.)

^{xviii} Το σωστό είναι τα συσχετιζόμενα μέρη να απομονωθούν ώστε να μην μετρηθούν δύο ή τρεις φορές στην κατασκευή του συνθέτου δείκτη. Εν προκειμένω, η απομόνωση διενεργείται οικονομικώς με παλινδρόμηση του διανύσματος W επί του X και εκτίμηση του καθαρού \hat{W} , καθώς και παλινδρόμηση του Y επί των X και \hat{W} και εκτίμηση του καθαρού \hat{Y} . Εν συνεχεία, τα διανύσματα (οι στήλες) προσαρμόζονται στην κλίμακα 1-10 με εφαρμογή του τύπου: $9 \times (\text{τιμή στοιχείου} - \text{ελάχιστη τιμή στήλης}) / (\text{μέγιστη τιμή στήλης} - \text{ελάχιστη τιμή στήλης}) + 1$. Ως εκ τούτου το γινόμενο των τριών στηλών, $X \times \hat{W} \times \hat{Y}$, ήτοι το διάνυσμα της τελευταίας στήλης του Πίνακος, θεωρητικώς λαμβάνει τιμές από 1 έως 1.000.

^{xix} Το ΚΕΠΕ είναι σύμβουλος της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας σε θέματα οικονομικής ανάπτυξεως, κυρίως όσον αφορά στην σύνταξη, παρακολούθηση και αξιολόγηση των επιχειρησιακών προγραμμάτων της περιοχής.

^{xx} Πρωτίστως μέσω του Ακτίου (ως τμήμα άγονης γραμμής) και δευτερευόντως μέσω του Αράξου.

Πίνακας 1: Δείκτες λειτουργικού χωρικού κατακερματισμού των περιφερειακών ενοτητών της χώρας σε σχέση με τον αριθμό των οικιστικών μονάδων (ΑΟΜ), την έκταση και τον αριθμό εργαζομένων, βάσει των ροών εργαζομένων κατοίκων στο κατώφλι του 10% (ήτοι, σχετικά μικρών ροών) κατά το έτος 2011

Περιφερειακές ενότητες με δύο ή περισσότερες αγορές εργασίας	ΑΟΜ με εργαζομένους κατοίκους (1)	Έκταση (χιλιάδες τ. χλμ.) (2)	Εργαζόμενοι (χιλιάδες κάτοικοι) (3)	Αριθμός αγορών εργασίας > 1 (4)	Δείκτες κατακερματισμού ως προς			
					τον ΑΟΜ $X=(4)/(1)$	την έκταση σε τ. χλμ $W=(4)/(2)$	τον αριθμό εργ. κατοίκ. $Y=(4)/(3)$	τις τρεις διαστάσεις συνδυαστικά $X \times W \times Y^*$
1 Αιτωλοακαρνανίας	240	5.43	59.7	56	23.3	1,032.2	93.9	35
2 Άνδρου	24	0.38	3.1	12	50.0	3,146.3	388.0	187
3 Αργολίδος	75	2.16	34.2	11	14.7	510.2	32.2	19
4 Αρκαδίας	252	4.40	28.3	55	21.8	1,248.6	194.5	56
5 Άρτης	83	1.61	20.0	10	12.0	620.2	49.9	20
6 Αχαΐας	245	3.27	97.0	56	22.9	1,710.0	57.7	26
7 Βοιωτίας	74	2.95	41.5	6	8.1	203.5	14.5	12
8 Γρεβενών	69	2.29	8.7	16	23.2	699.8	183.1	42
9 Δράμας	71	3.46	28.0	8	11.3	230.9	28.6	14
10 Έβρου, Σαμοθράκης	88	4.25	48.4	15	17.0	1.1	0.3	21
11 Ευβοίας, Σκύρου	165	4.08	67.6	19	11.5	466.1	28.1	17
12 Ευρυτανίας	82	1.87	5.1	40	48.8	2139.4	782.6	347
13 Ηλείας	219	2.64	49.6	49	22.4	1,853.4	98.8	35
14 Ημαθίας	67	1.70	43.1	9	13.4	529.4	20.9	17
15 Ηρακλείου	194	2.64	109.6	15	7.7	567.5	13.7	14
16 Θάσου	10	0.39	4.5	3	30.0	779.1	67.0	29
17 Θεσπρωτίας	103	1.51	14.0	23	22.3	1,519.9	164.3	53
18 Θήρας	19	0.40	8.4	5	26.3	1,261.6	59.4	31
19 Ιθάκης, νήσων	8	0.12	1.1	2	25.0	1,709.5	185.0	61
20 Ικαρίας, Φούρνων	13	0.30	3.1	6	46.2	1,996.2	195.6	79
21 Ιωαννίνων	320	4.99	54.7	25	7.8	501.2	45.7	16
22 Καβάλας	69	1.74	38.9	11	15.9	633.4	28.2	20
23 Καλύμνου κ.ά.	6	0.40	9.4	5	83.3	1,251.7	53.3	11
24 Καρδίτσας	144	2.64	33.0	40	27.8	1,516.6	121.1	46
25 Καρπάθου, Κάσου	11	0.39	2.6	3	27.3	761.4	116.6	36
26 Κέας, Κύθνου	4	0.25	1.4	3	75.0	1,206.3	207.3	38
27 Κερκύρας, Παξών κ.ά.	107	0.64	36.4	7	6.5	1,099.1	19.2	14
28 Κεφαλληνίας κ.ά.	71	0.79	12.4	10	14.1	1,272.6	80.4	28
29 Κιλκίς	84	2.52	23.0	2	2.4	79.2	8.7	8
30 Κοζάνης	88	1.89	15.4	11	12.5	581.7	71.6	22
31 Κορινθίας	123	2.28	49.4	21	17.1	922.7	42.5	24
32 Κω, Νισύρου κ.ά.	9	0.34	15.7	4	44.4	1,183.6	25.5	23
33 Λακωνίας	168	3.62	31.1	70	41.7	1,931.2	224.8	88
34 Λαρίσης	164	5.39	92.7	20	12.2	371.3	21.6	15
35 Λασιθίου	88	1.81	28.6	22	25.0	1,218.1	76.9	34
36 Λέσβου	73	1.64	27.9	8	11.0	488.1	28.7	17
37 Λευκάδος	45	0.35	8.2	8	17.8	2,254.2	98.1	25
38 Λήμνου κ.ά.	33	0.52	6.0	5	15.2	960.3	83.4	28
39 Μαγνησίας	76	2.36	60.3	20	26.3	845.9	33.1	24

Πίνακας 1 (συνέχεια)

	Περιφερειακές ενότητες των δύο ή περισσότερων αγορών εργασίας	ΑΟΜ με εργαζομένους κατοίκους (1)	Έκταση (χιλιάδες τ. χλμ.) (2)	Εργαζόμενοι (χιλιάδες κάτοικοι) (3)	Αριθμός αγορών εργασίας > 1 (4)	Δείκτες κατακερματισμού ως προς			
						τον ΑΟΜ $X=(4)/(1)$	την έκταση σε τ. χλμ. $\hat{W}=(4)/(2)$	τον αριθμό εργ. κατοίκ. $Y=(4)/(3)$	τις τρεις διαστάσεις συνδυαστικά $X \times \hat{W} \times \hat{Y}^*$
40	Μεσσηνίας	280	3.00	53.9	60	21.4	2,000.9	111.4	36
41	Μήλου κ.ά.	9	0.38	3.4	4	44.4	1,058.4	118.5	42
42	Νάξου, Αμοργού κ.ά.	32	0.63	7.3	10	31.3	1,594.2	136.8	52
43	Ξάνθης	37	1.80	31.6	2	5.4	111.4	6.3	10
44	Πάρου	8	0.24	5.8	2	25.0	820.4	34.7	24
45	Πέλλης	89	2.51	43.8	27	30.3	1,076.9	61.6	31
46	Πιερίας	55	1.52	39.4	6	10.9	393.6	15.2	15
47	Πρεβέζης	72	1.04	18.0	19	26.4	1,832.5	105.7	39
48	Ρεθύμνης	133	1.49	30.5	5	3.8	334.7	16.4	11
49	Ροδόπης	90	2.55	35.8	2	2.2	78.4	5.6	8
50	Ρόδου	48	1.59	48.6	8	16.7	504.6	16.5	18
51	Σάμου	35	0.48	11.4	5	14.3	1,041.5	43.7	23
52	Σερρών	148	3.96	50.0	14	9.5	353.2	28.0	15
53	Σποράδων	5	0.28	4.9	5	100.0	1,816.8	101.2	18
54	Τήνου	13	0.20	3.2	3	23.1	1,523.0	94.8	37
55	Τρικάλων	143	3.26	39.4	19	13.3	582.9	48.2	20
56	Τροιζηνίας και νήσων	37	0.89	21.7	9	24.3	1,009.9	41.5	26
57	Φθιώτιδος	187	4.44	49.3	28	15.0	630.3	56.8	22
58	Φλωρίνης	160	3.52	43.5	14	8.8	398.1	32.2	15
59	Φωκίδος	90	2.12	11.5	15	16.7	708.8	130.8	33
60	Χαλκιδικής με Αγ. Όρος	75	3.26	34.4	2	2.7	61.4	5.8	8
61	Χανίων και Γαύδου	163	2.38	57.0	12	7.4	504.9	21.1	14
62	Χίου, Ψαρών κ.ά.	60	0.91	17.5	5	8.3	551.1	28.6	16
Λοιπές περιφ. ενότητες									
63	Αθηνών -Βορ. τομέως	20	0.13	241.1	1				
64	Αθηνών- Δυτ. τομέως	8	0.07	182.5	1				
65	Αθηνών - Κεντ. τομέως	10	0.09	401.8	1				
66	Αθηνών – Νοτ. τομέως	10	0.07	205.8	1				
67	Αττικής Ανατολικής	46	1.52	188.1	1				
68	Αττικής Δυτικής	12	1.00	53.5	1				
69	Ζακύνθου	47	0.41	15.2	1				
70	Θεσσαλονίκης	127	3.68	369.4	1				
71	Καστοριάς	66	1.72	16.0	1				
72	Μυκόνου	2	0.11	4.9	1				
73	Πειραιώς	7	0.05	157.7	1				
74	Σύρου	9	0.10	7.5	1				

* Με τους τρεις υποδείκτες να έχουν καταστεί ορθογώνιοι και άρα την όποια συσχέτιση να έχει οικονομετρικώς αφαιρεθεί (του \hat{W} από το X , του \hat{Y} από το X και το \hat{W}). Έκαστος εξ αυτών ανάγεται στην κλίμακα (1-10). Ως εκ τούτου, το γινόμενο των τριών υποδεικτών θεωρητικώς λαμβάνει τιμές από 1 (ελάχιστο) έως 1.000 (μέγιστο). Βλ. υποσ. xviii.

Διαπιστώνεται ότι, εν γένει, οι πυρήνες των αγορών εργασίας των Πατρών, του Πύργου, του Αγρινίου, της Ναυπάκτου, καθώς και οι παρυφές αυτών,^{xxi} εκτείνονται κατά μήκος των βασικών οδικών αξόνων. Έτσι, μέσω της σχετικά μεγάλης κινητικότητας εργαζομένων κατοίκων του πληθυσμού, τα τεκταινόμενα ή οι παρεμβάσεις που διενεργούνται στην πυρήνα των Πατρών δύνανται να διαχυθούν εντός του πυρήνος (κυρίως επί της δυτικής Αχαΐας), λιγότερο στα πέριξ (την λοιπή Αχαΐα και βόρειο Ηλεία), και σχεδόν καθόλου σε θύλακες της κεντρικής, νοτίου και ανατολικής, εν πολλοίς ορεινής, Αχαΐας (επί του Παναχαϊκού,²⁸² κατά μήκος των επαρχιακών οδών Πατρών-Καλαβρύτων-Αιγίου και Διακοπτού-Καλαβρύτων-Ακράτας,²⁸³ επί των Αροανίων και του Ερυμάνθου)²⁸⁴ την πεδιάδα της Ηλείας²⁸⁵ ή βορείως του πορθμείου και σταθμού διοδίων Ρίου-Αντιρρίου –όπερ υποδηλοί ότι η χρονική συντόμευση των μετακινήσεων μέσω γεφύρας δεν αντισταθμίζει την μάλλον υψηλή τιμή του διοδίου. Παρομοίως, τα τεκταινόμενα στον πυρήνα της αγοράς εργασίας του Πύργου μάλλον δεν αγγίζουν (ή οριοθετούνται από) την Γαστούνη και την γύρω περιοχή (βορείως των παρυφών του Πύργου, επί της πεδιάδος της Ηλείας)²⁸⁶ ή την Ζαχάρω και την γύρω περιοχή (νοτίως των παρυφών του Πύργου, επί της νοτίου Ηλείας),²⁸⁷ τρεις θύλακες επί της κοιλάδος του Αλφειού και των παραποτάμων του,²⁸⁸ καθώς και μια σειρά θυλάκων που εκτείνονται κατά μήκος του άνω ρου του Πηνειού (από την τεχνητή λίμνη ως την Φολόη).²⁸⁹ Αντιστοίχως, τα τεκταινόμενα στο πυρήνα της αγοράς εργασίας του Αγρινίου δεν αγγίζουν περιοχές του Βάλτου που εν πολλοίς ευρίσκονται εκτός του εθνικού οδικού δικτύου,²⁹⁰ καθώς και θύλακες που ευρίσκονται επί του Παναιτωλικού, του Αρακύνθου και πέριξ της Τριγωνίδος.²⁹¹ και τα τεκταινόμενα στον πυρήνα της αγοράς εργασίας της Ναυπάκτου δεν αγγίζουν θύλακες επί της των ορέων της Ναυπακτίας, της Οξυάς, των Βαρδουσίων και των ορέων του Λιδωρικίου.²⁹² Από την άλλη: (α) Η ζώνη του Μεσολογγίου μάλλον διαμορφώνεται στην βάση χαμηλών ροών (ωσάν να πρόκειται για μια σειρά παρυφών). (β) Στην ανατολική ακτή του Αμβρακικού, το Μενίδι εμφανίζεται ενσωματωμένο στον λειτουργικό πυρήνα της Άρτας. (γ) Οι λειτουργικές ζώνες της Λευκάδος και, κυρίως, της Πρεβέζης υπεισέρχονται στην βόρεια Ακαρνανία κατά μήκος του οδικού δικτύου του νοτίου Αμβρακικού (όπερ υποδηλοί ότι η χρονική συντόμευση των μετακινήσεων μέσω της υποθαλασσίου σήραγγος Ακτίου-Πρεβέζης μάλλον λειτουργεί αρμονικά με την τιμή του διοδίου, παρέχοντας ένα διαφορετικό αναπτυξιακό παράδειγμα σε σχέση με την λύση που επελέγη στην περίπτωση του Ρίου-Αντιρρίου). (δ) Το μεγαλύτερο μέρος της λοιπής Ακαρνανίας,

^{xxi} Οι παρυφές των Πατρών περιλαμβάνουν το Αίγιο· οι παρυφές του Πύργου περιλαμβάνουν την Αμαλιάδα.

αν και διασχίζεται μερικώς από επαρχιακές οδούς, φαίνεται να απαρτίζεται από μικρές μη συνδεδεμένες περιοχές (είτε μεταξύ των είτε με τις άλλες περιοχές).²⁹³ (ε) Κάποιες μικρές κοινότητες στα ανατολικά τμήματα της περιοχής εν πολλοίς κλίνουν προς την αγορά των Αθηνών.²⁹⁴

Υπό αυτό το πρίσμα, στον βαθμό που ο σχεδιασμός των μεγάλων έργων υποδομής προσανατολίζεται (Καραγιάννης, 2017) στην βελτίωση:

- Της οδικής και σιδηροδρομικής συνδέσεως Αθηνών-Πατρών,^{xxii} εκτιμάται ότι προάγεται η λειτουργική σύνδεση/ενοποίηση των δύο οικονομιών και της ενδιάμεσου περιοχής.
- Του οδικού δικτύου κατά μήκος του νοτίου Αμβρακικού, αναμένεται η τοπική ανάπτυξη να συνδεθεί περαιτέρω με αυτήν της Πρεβέζης και της Λευκάδος, καθώς και την τουριστική ή άλλη επιβατική και εμπορική κίνηση που θα έχει το Άκτιο.
- Της οδικής συνδέσεως Αντιρρίου-Ιωαννίνων,^{xxiii} εκτιμάται ότι προάγεται η λειτουργική σύνδεση/ενοποίηση των οικονομιών που ευρίσκονται επί της οδού και των καθέτων αξόνων αυτής (περιλαμβανομένων των περιοχών που εξυπηρετούνται από τον αυτοκινητόδρομο του νοτίου Αμβρακικού).
- Της λειτουργίας και των δυνατοτήτων του λιμένα των Πατρών, εκτιμάται ότι προάγονται η εμπορική και επιβατική σύνδεση της περιοχής με την Ιταλία, οι υδροπλανικές συνδέσεις, η διευκόλυνση της κρουαζιέρας, καθώς και η εμπορική/επιβατική συνδεσιμότητα της Κεφαλληνίας και Ιθάκης με την Πάτρα και τον υπόλοιπο κόσμο.

Από την άλλη πλευρά, άνευ κάποιων αλλαγών, η λειτουργική απομόνωση της δυτικής Ακαρνανίας, του Βάλτου, της ορεινής Αχαΐας, της πεδιάδος της Ηλείας και των θυλάκων επί του άνω ρου του Πηνειού, εκτιμάται ότι θα συνεχιστεί.

Συμπερασματικά, είναι σκόπιμο τόσο στην Δυτική Ελλάδα όσο και σε κάθε περιφέρεια της χώρας, οι πυρήνες να εξαπλωθούν, οι παρυφές να ενσωματώσουν αποκομμένες περιοχές και οι ασύνδετες κοινότητες να συνδεθούν μέσω της βελτίωσης των συγκοινωνιακών-μεταφορικών συνδέσεων και υποδομών. Με τον τρόπο αυτό (α) θα διευρυνθούν οι αγορές, οι συναλλαγές, η διάχυση/πολλαπλασιαστικότητα των παρεμβάσεων που αφορούν στην εργασία, απασχόληση, το εισόδημα και την κοινωνική-οικονομική ανάπτυξη εν γένει και (β) θα περιοριστεί η ανάγκη

^{xxii} Την εποχή συντάξεως της παρούσης απέμεναν επτά χιλιόμετρα δρόμου μεταξύ Κορίνθου και Πατρών. Στο σιδηροδρομικό σκέλος οι εργασίες επί των τμημάτων Κιάτου-Ροδοδάφνης-Ψαθοπύργου ανεμενετο να διαρκέσουν πέραν του έτους' επίσης επίκειτο η συμβασιοποίηση του τμήματος Ψαθοπύργου-Ρίου.

^{xxiii} Την εποχή συντάξεως της παρούσης απέμεναν 47 χιλιόμετρα δρόμου.

προσθέτων παρεμβάσεων από πολλά σημεία ανά την χώρα και κατ' επέκτασιν ο κατακερματισμός των διαθέσιμων πόρων υπέρ της αποτελεσματικότητας αυτών (επιτεύξεως οικονομιών κλίμακος κ.ο.κ.).

Προς την ίδια κατεύθυνση ενδέχεται να συμβάλουν ορισμένες χαμηλού κόστους ενέργειες υποστηρίξεως της παραγωγής και διευρύνσεως της απασχολήσεως (όπως η δημιουργία ψηφιακής πλατφόρμας που θα επιτρέπει την διασύνδεση/αντιστοίχιση αναζητούντων και προσφερόντων εργασία σε υπερτοπική ακτίνα, η δημιουργία ψηφιακής πλατφόρμας που θα επιτρέπει την συλλογή και αξιοποίηση πληροφοριών σε τοπικό και προϊόντικό επίπεδο για τις αλυσίδες αξίας προκειμένου να εντοπίζονται και θεραπεύονται μέσω στοχευμένων παρεμβάσεων αδυναμίες που υφίστανται ανά κοινότητα και κρίκο (σε επίπεδο εισροής, παραγωγής, εκροής, μεταφοράς, μεσολαβήσεως) και άλλες), που κατά προτεραιότητα υλοποιούν οι αρχές της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδος (2016).

7. Συμπεράσματα

Η οπτική παρουσίαση στον χάρτη των λειτουργικών πυρήνων και παρυφών, που προκύπτουν από τις ροές εργαζομένων κατοίκων στην διάρκεια των οικονομικών τους δραστηριοτήτων και των αξόνων του συγκοινωνιακού-μεταφορικού δικτύου, προάγει την σκέψη όσον αφορά (α) στο εύρος της δυνητικής λειτουργικής ενοποιήσεως που ενδέχεται να προκύψει από συγκεκριμένες παρεμβάσεις ή επεκτάσεις στο δίκτυο και (β) στον τρόπο λειτουργίας των επιμέρους τμημάτων του δικτύου (λ.χ., η σήραγγα Ακτίου-Πρεβέζης φαίνεται να εξυπηρετεί την λειτουργική ενοποίηση των ακτών που συνδέει, ενώ η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου ίσως όχι τόσο πολύ).

Συγχρόνως προκύπτει ότι η οπτική παρουσίαση των λειτουργικών περιοχών της χώρας διαφέρει αισθητά από την συμβατική εικόνα (το περίγραμμα) των αυτοδιοικητικών χωρικών ενοτήτων βάσει της οποίας (του οποίου), εν πολλοίς, διαμορφώνονται και αξιολογούνται οι αναπτυξιακές και άλλες παρεμβάσεις της Πολιτείας. Ως εκ τούτου, ίσως είναι σκόπιμο (α) το χωρικό πεδίο στο οποίο συλλέγονται/παρέχονται τα σχετικά στατιστικά στοιχεία να επαναπροσδιοριστεί και (β) η χωρική διάσταση των πολιτικών που αποσκοπούν στην αύξηση της απασχολήσεως, την μείωση της ανεργίας και την τόνωση της κοινωνικής συνοχής, να προσδιοριστεί με μεγαλύτερη ακρίβεια από ό,τι σήμερα, ήτοι, σε επίπεδο λειτουργικής αγοράς εργασίας αντί διοικητικής περιφέρειας ή ενότητας. Είναι προφανές ότι, εφόσον, για ένα πολύ μεγάλο τμήμα της χώρας, οι αγορές εργασίας εν πολλοίς δεν συγκοινωνούν, οι αναπτυξιακές και

άλλες παρεμβάσεις και οι όποιες εξελίξεις στην προσφορά ή ζήτηση εργασίας ή την μείωση της ανεργίας ή την βελτίωση των μισθών δεν διαχέονται σε άλλα μέρη της περιφερειακής ενότητας ή της περιφέρειας.

Στον βαθμό που (i) κάποιες περιοχές, όπως η Χαλκιδική, η Δυτική Αττική κ.ά., ανήκουν σε ευρύτερες αγορές, άλλες περιοχές, όπως η Φωκία και η Ημαθία, δέχονται επιδράσεις από δύο ή περισσότερες εξωτερικές αγορές, περιοχές όπως η Ευρυτανία, η Άνδρος, η Λακωνία, η Ιθάκη η Ικαρία και οι Φούρνοι είναι κατακερματισμένες και, εν γένει, (ii) το μεγαλύτερο μέρος της χώρας αποκλίνει λειτουργικά αισθητά από την εικόνα που παρέχουν τα αυτοδιοικητικά περιγράμματα ως προς τον τρόπο διαχύσεως των (πενιχρών σήμερα) πόρων ή άλλων παρεμβάσεων, είναι σκόπιμο η άσκηση πολιτικής να διαφοροποιείται δεόντως. Αλλιώς, η αποτελεσματικότητα των πολιτικών που αφορούν στην αγορά εργασίας ή σχετίζονται με αυτήν ενδέχεται να είναι υποδεέστερη της αναμενομένης.

Επίσης σημειώνεται ότι είναι σκόπιμο τα στοιχεία ροών των επομένων απογραφών να κωδικοποιηθούν προσεκτικότερα, η εξ αποστάσεως εργασία να καταγραφεί και να επιδιωχθεί συνεργασία (ανταλλαγή πληροφοριών) με τις απογραφικές υπηρεσίες των γειτονικών κοινοτικών χωρών με τις οποίες οι διασυνοριακές μετακινήσεις εργαζομένων είναι απρόσκοπτες.

Ελπίζεται οι παρεχόμενοι χάρτες, ο προσδιορισμός των τοπικών αγορών, η περιγραφή του τρόπου (μοτίβου) διαχύσεως της οικονομικής ζωής στην χώρα, καθώς και οι διαπιστώσεις ετερογενείας και λειτουργικού κατακερματισμού των περιφερειακών σχημάτων να χρησιμεύσουν στους ασκούντες τον ευρύ ή πιο τοπικό αναπτυξιακό σχεδιασμό της χώρας, καθώς και τους επιφορτισμένους με τον χωροταξικό, συγκοινωνιακό-μεταφορικό σχεδιασμό και την αυτοδιοικητική λειτουργία και μεταρρύθμιση. Εξυπακούεται ότι είμεθα στην διάθεση της Πολιτείας και των περιφερειακών και τοπικών φορέων της για πιο εστιασμένες χωρικά αναλύσεις.

Αθήνα, Απρίλιος 2017

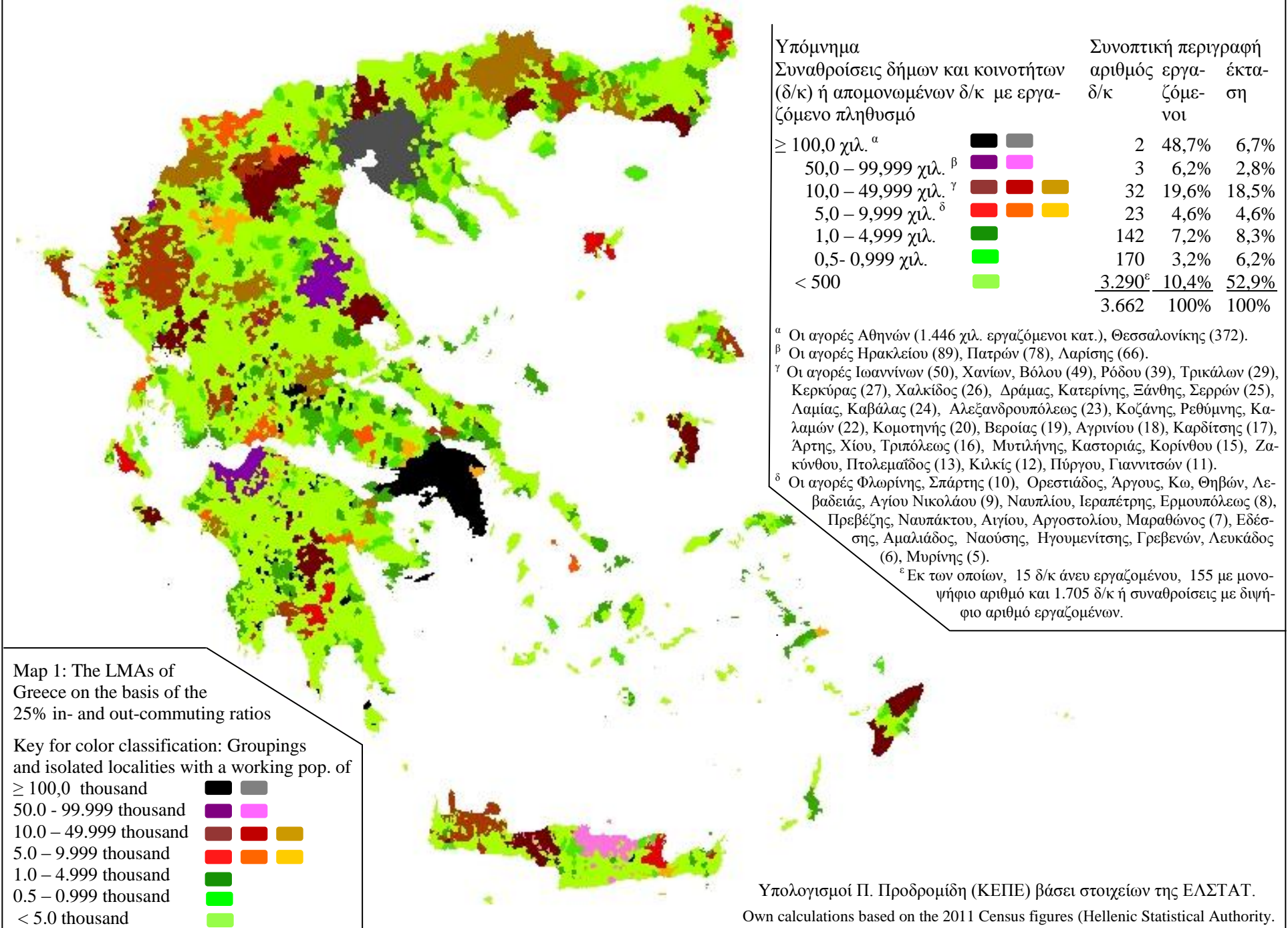
Βιβλιοαναφορές

- Bates A., S. Cruciani, H. Keuning van Oirschot, A. Kezán, S. Mas, P. Stopiński, O. Heiden. 2015. *Harmonized Labour Market Areas*. Luxembourg: Eurostat.
- Carausu F., M. Coombes, J.M. Casado, L. Martínez. 2012. *Study on comparable Labour Market Areas – Interim research report*. Valencia: DevStat.
- Coombes M., J.M. Casado-Díaz, L. Martínez-Bernabeu, F. Carausu. 2012. *Study on comparable Labour Market Areas – Final research report*. Valencia: DevStat.
- Franconi L., M. D’Alò, D. Ichim. 2016. *Istat implementation of the algorithm to develop labour Market Areas*. Roma: ISTAT.
- Guérois M., A. Bretagnolle, H. Mathian, A. Pavard. 2014. *Functional Urban Areas (FUA) and European harmonization*. Paris: UMR Géographie-Cités.
- Radermacher W. 2015. «Functional Areas: An alternative view on the European Statistical Geography». *La Nuova Geografia dei Sistemi Locali*. Roma: ISTAT.
- Καλλιώρας Δ., Γ. Κανδύλης, Ν. Κρομυδάκης, Π. Πανταζής. 2012. «Οριοθέτηση τοπικών αγορών εργασίας στην Ελλάδα βάσει των μετακινήσεων για εργασία». *Γεωγραφίες*, 20: 99-116.
- Καραγιάννης Ν. (2017). «Τα 35 κορυφαία έργα υποδομής που κατασκευάζονται στην Ελλάδα». *Ypodomes.com*. (Άρθρο της 9.2.2017, προσπελάσιμο την 11.5.2017 μέσω του ιστοτόπου <http://www.ypodomes.com/index.php/alles-ypodomes/endiaferouses-eidiseis/item/38840-ta35-megalytera-erga-ypodomis-se-oli-tin-ellada>.)
- Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδος. 2016. *Western Greece’s Application for the 2017 European Entrepreneurial Region Award*. (Επιχειρησιακή πρόταση προσπελάσιμη την 11.5.2017 μέσω του ιστοτόπου <http://cor.europa.eu/en/takepart/eer/Documents/EER%202017/western-greece.pdf>.)
- Προδρομίδης Π.Ι.Κ. 2008. *Προσδιορισμός των τοπικών αγορών εργασίας της Ελλάδος*. Σειρά εργασιών για συζήτηση του ΚΕΠΕ, 99Α.
- Τσέκερης Θ. 2016. «Ολοκληρωμένη ανάπτυξη γης-θάλασσας μέσω ολοκληρωμένου σχεδιασμού λειτουργικών περιφερειών και μεταφορικών κόμβων, με έμφαση στην Δυτική Ελλάδα». *Θαλάσσια Χωρικά Ζητήματα: Θαλάσσια διάσταση της εδαφικής συνοχής-θαλάσσια χωροταξία-βιώσιμη γαλάζια ανάπτυξη*. Επιστ. επιμέλεια: Σ. Κυβέλου. Αθήνα: Κριτική, 455-465.

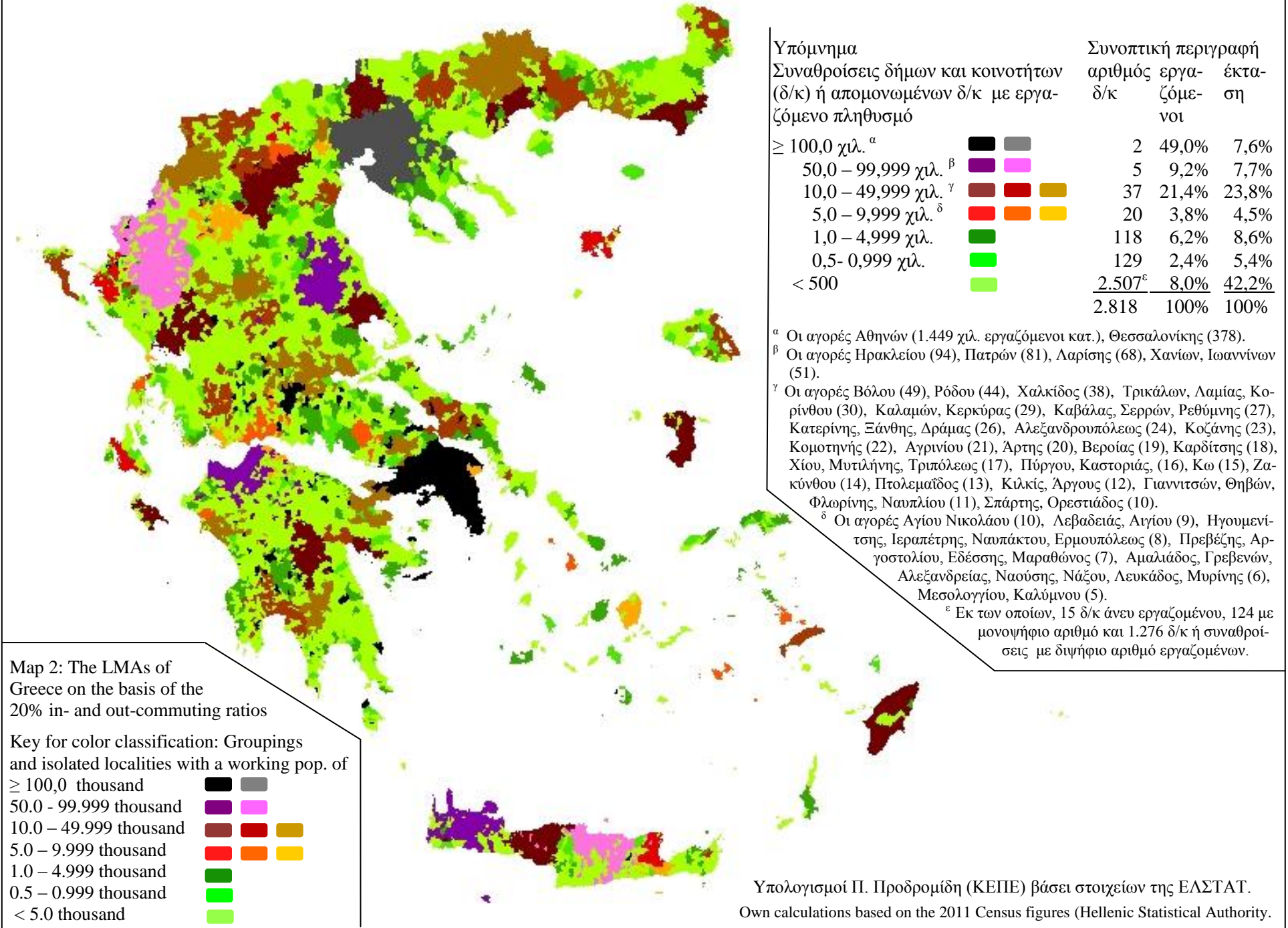
Παράρτημα Χαρτών

1	Οι εκτιμώμενες αγορές εργασίας (λειτουργικές περιοχές ή οικονομικές ζώνες) βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων (κατώφλι $\geq 25\%$) το 2011	σ. 30
2	Οι εκτιμώμενες αγορές εργασίας (λειτουργικές περιοχές ή οικονομικές ζώνες) βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων (κατώφλι $\geq 20\%$) το 2011	σ. 31
3	Οι εκτιμώμενες αγορές εργασίας (λειτουργικές περιοχές ή οικονομικές ζώνες) βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων (κατώφλι $\geq 15\%$) το 2011	σ. 32
4	Οι εκτιμώμενες αγορές εργασίας (λειτουργικές περιοχές ή οικονομικές ζώνες) βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων (κατώφλι $\geq 10\%$) το 2011	σ. 33
5	Τα σχήματα των αγορών εργασίας με 50 χιλ. εργαζομένους κατοίκους ή περισσότερους στα κατώφλια του 25 και 10% κατά το έτος 2011	σ. 34
6	Τα περιγράμματα των περιφερειακών ενοτήτων και τα σχήματα των αγορών εργασίας βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων στο κατώφλι $\geq 15\%$ το 2011	σ. 35
7	Τα περιγράμματα των περιφερειακών ενοτήτων και τα σχήματα των αγορών εργασίας βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων στο κατώφλι $\geq 10\%$ το 2011	σ. 36
8	Τα σχήματα των πυρήνων και παρυφών των αγορών εργασίας (στα κατώφλια ροών του 25 και 10%, αντιστοίχως) και το βασικό οδικό και επιβατικό ακτοπλοϊκό δίκτυο στην Δυτική Ελλάδα και τις γειτονικές περιοχές	σ. 37

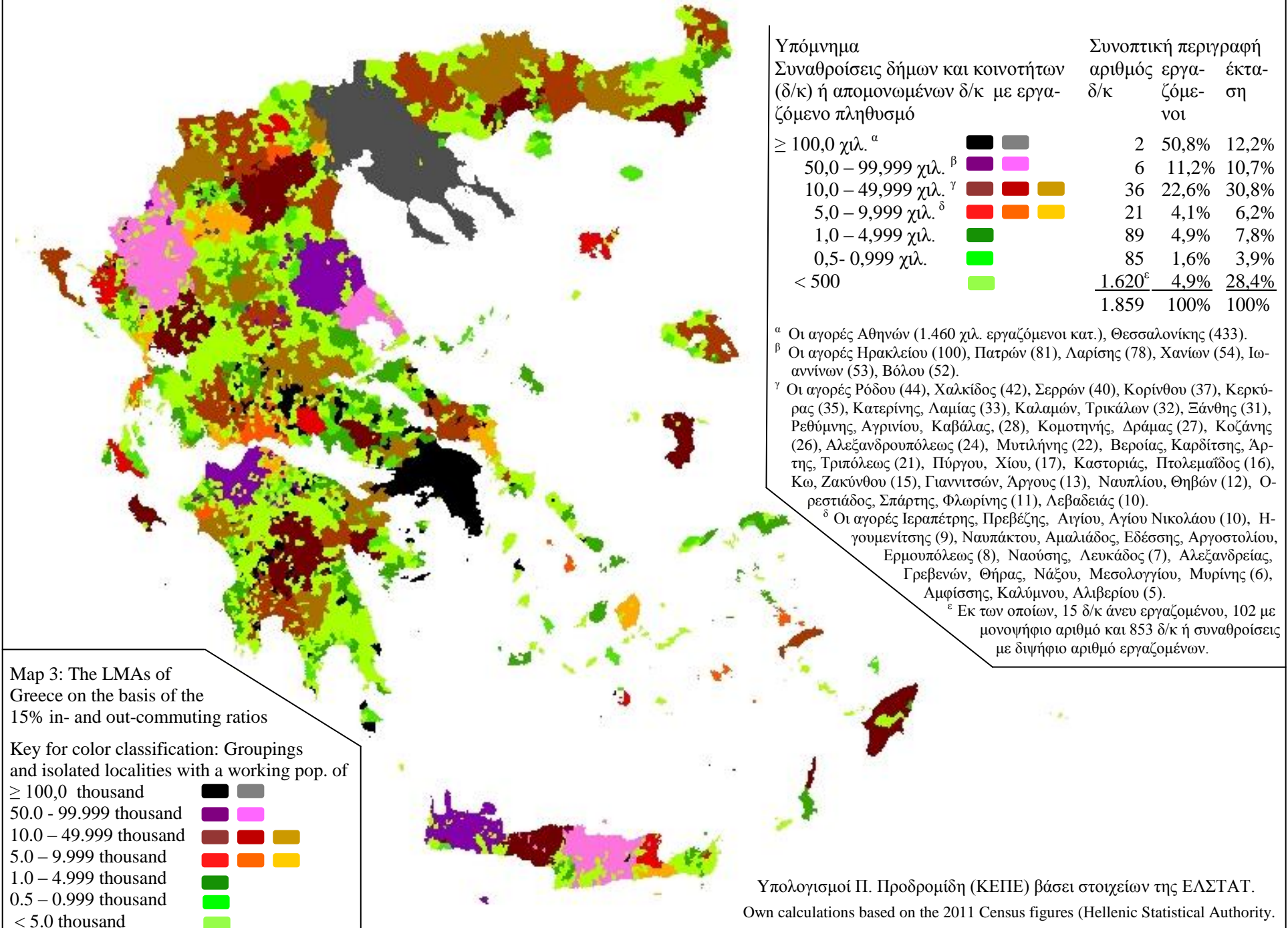
Χάρτης 1: Οι εκτιμώμενες αγορές εργασίας (λειτουργικές περιοχές ή οικονομικές ζώνες) βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων (κατώφλι $\geq 25\%$) το 2011

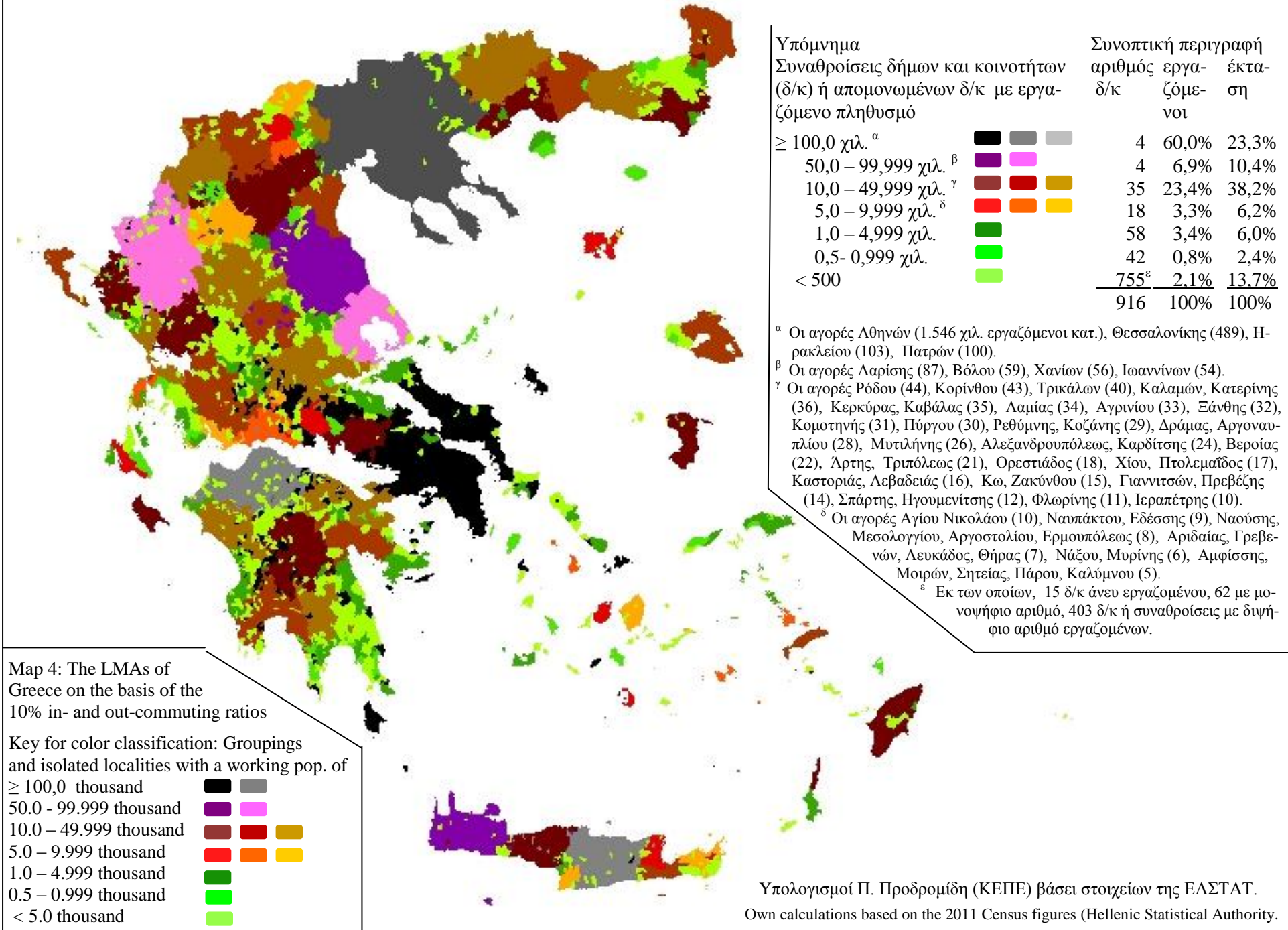
Χάρτης 2: Οι εκτιμώμενες αγορές εργασίας (λειτουργικές περιοχές ή οικονομικές ζώνες) βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων (κατώφλι $\geq 20\%$) το 2011

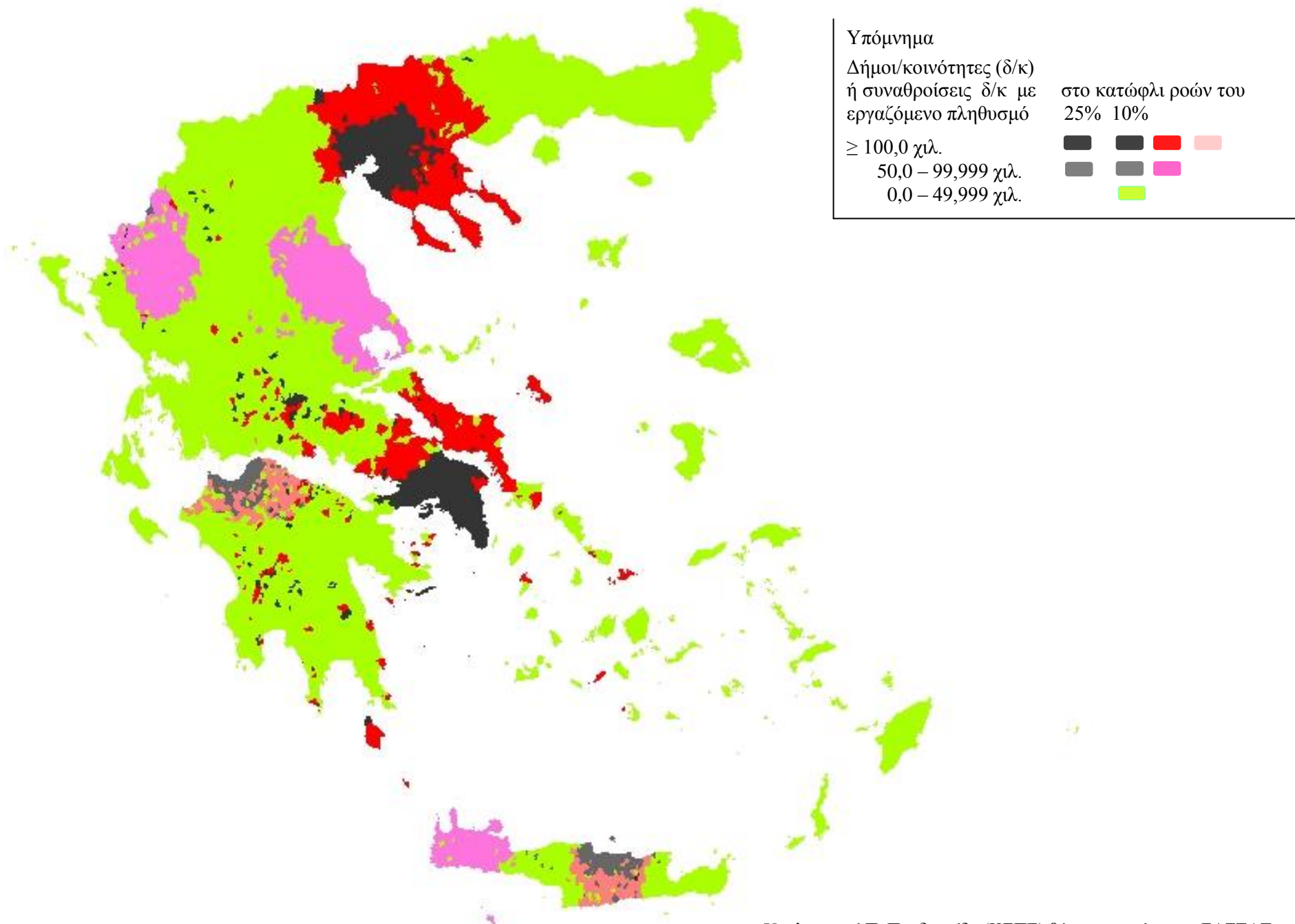
Χάρτης 3: Οι εκτιμώμενες αγορές εργασίας (λειτουργικές περιοχές ή οικονομικές ζώνες) βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων (κατώφλι $\geq 15\%$) το 2011

Χάρτης 4: Οι εκτιμώμενες αγορές εργασίας (λειτουργικές περιοχές ή οικονομικές ζώνες) βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων (κατώφλι $\geq 10\%$) το 2011

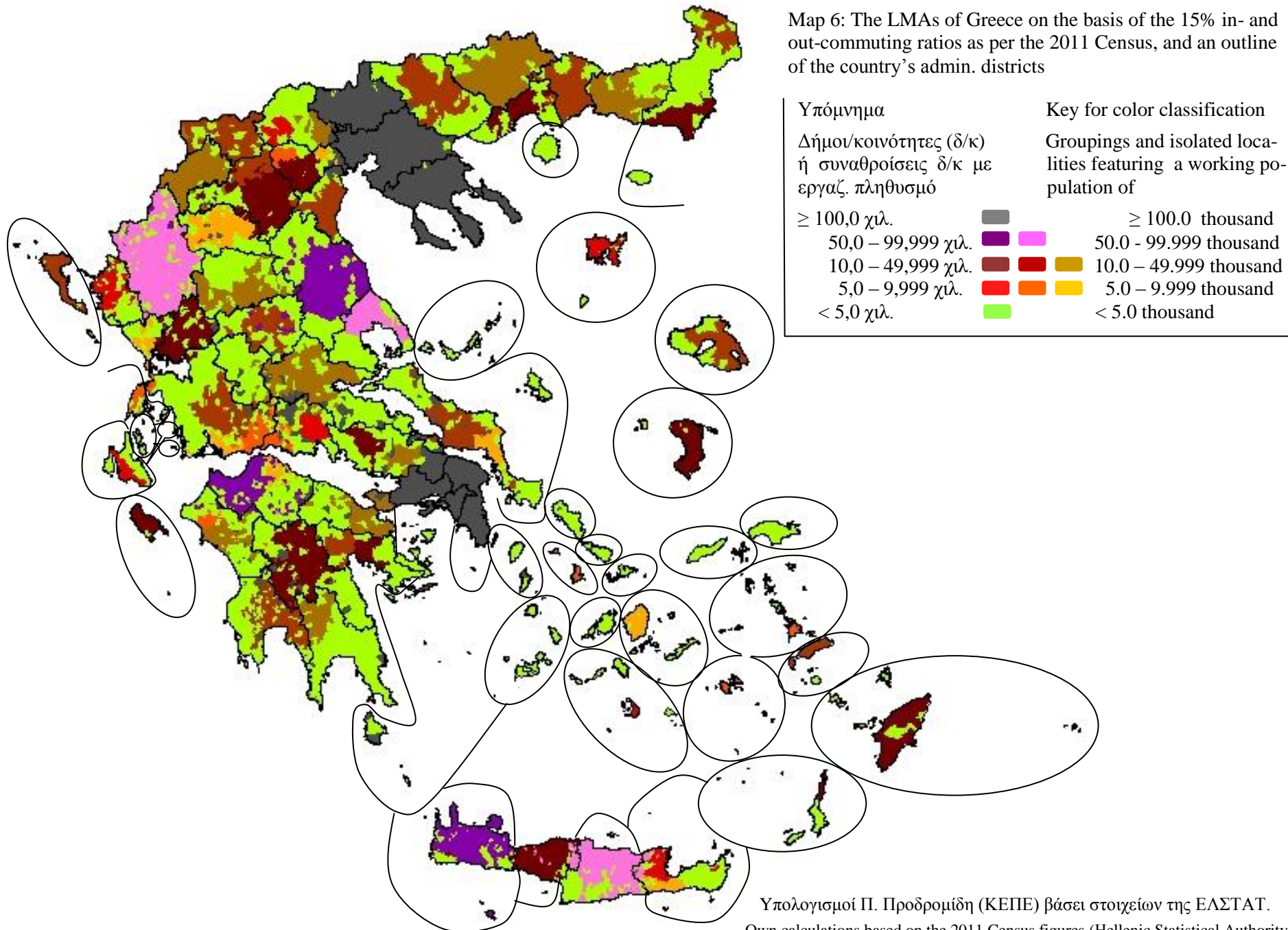
Χάρτης 5: Τα σχήματα των αγορών εργασίας με 50 χιλ. εργαζομένους κατοίκους ή περισσότερους στα κατώφλια του 25 και 10% κατά το έτος 2011

Υπολογισμοί Π. Προδρομίδη (ΚΕΠΕ) βάσει στοιχείων της ΕΛΣΤΑΤ.

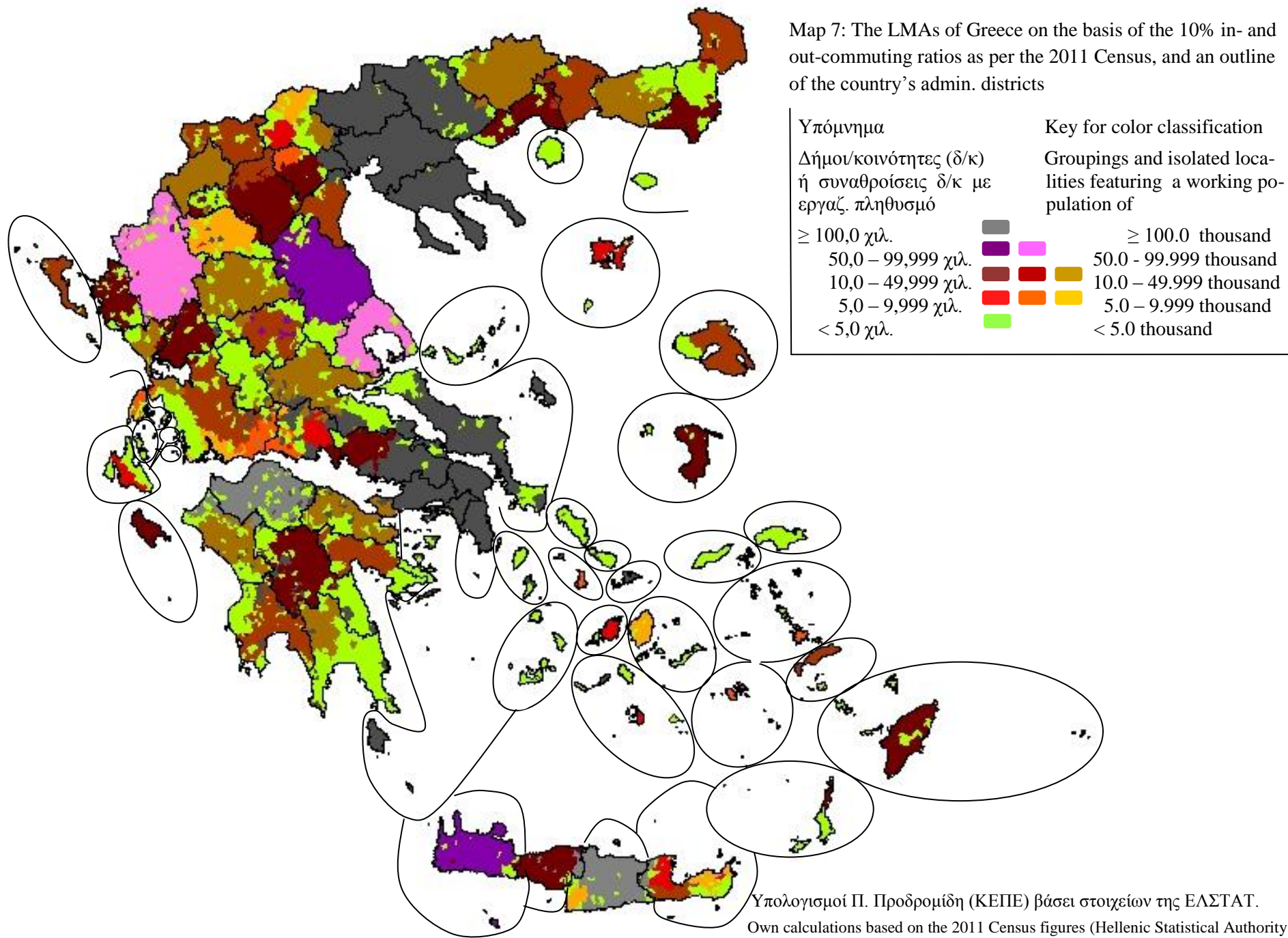
Χάρτης 6: Τα περιγράμματα των περιφ. ενότητων και τα σχήματα των αγορών εργασίας βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων στο κατώφλι $\geq 15\%$ το 2011

Map 6: The LMAs of Greece on the basis of the 15% in- and out-commuting ratios as per the 2011 Census, and an outline of the country's admin. districts

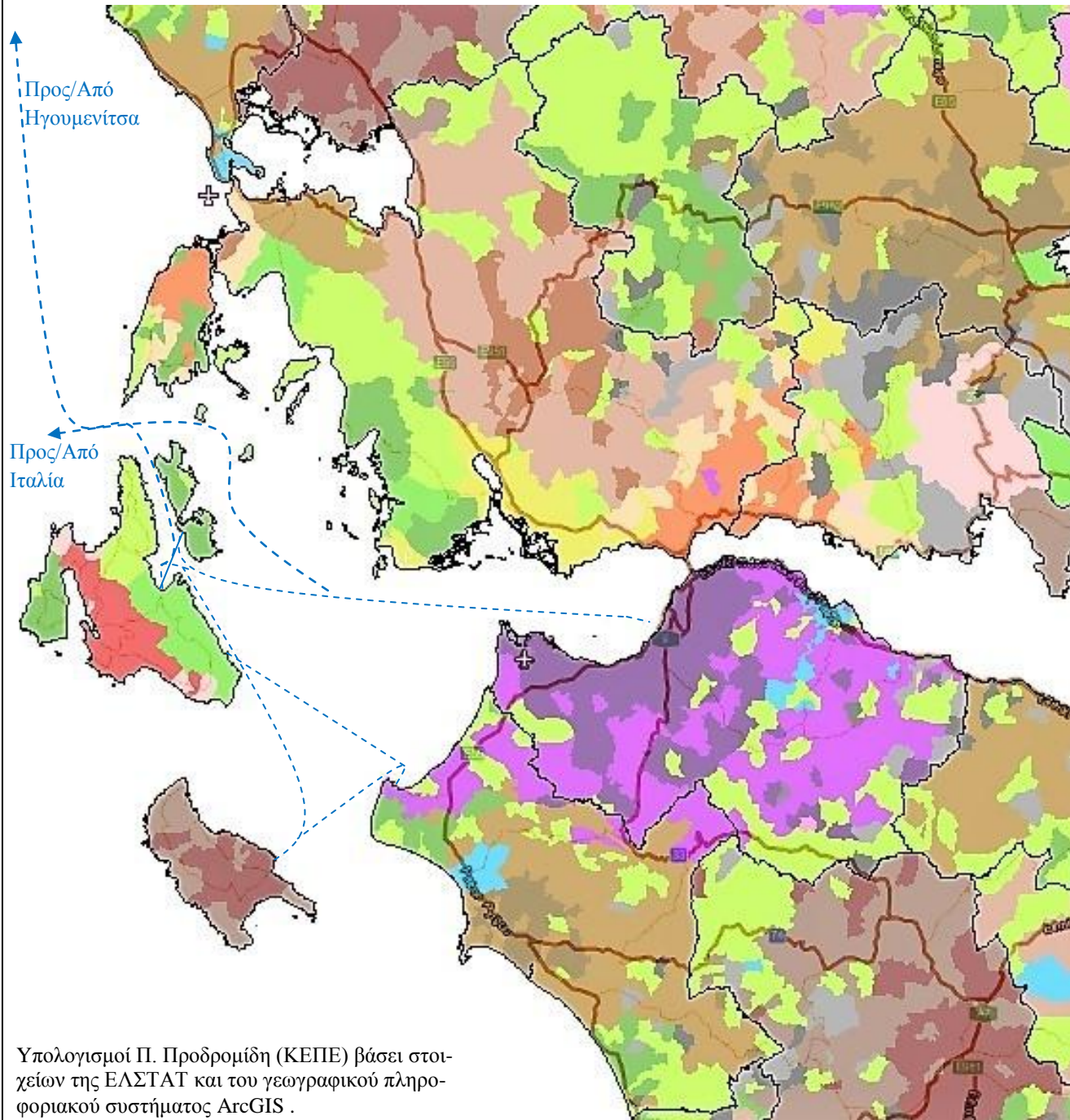

Χάρτης 7: Τα περιγράμματα των περιφ. ενοτήτων και τα σχήματα των αγορών εργασίας βάσει των ροών των εργαζομένων κατοίκων στο κατώφλι $\geq 10\%$ το 2011

Map 7: The LMAs of Greece on the basis of the 10% in- and out-commuting ratios as per the 2011 Census, and an outline of the country's admin. districts

Χάρτης 8: Τα σχήματα των πυρήνων και παρυφών των αγορών εργασίας (στα κατώφλια ροών του 25 και 10%, αντιστοίχως) και το βασικό οδικό και επιβατικό ακτοπλοϊκό δίκτυο στην Δυτική Ελλάδα και τις γειτονικές περιοχές

Υπόμνημα

Λειτουργικές ζώνες Σε όρους εργαζομ. κατοίκων (χιλ.)
Πυρήν (25%) με παρυφές (10%)

Αθηνών	1.446,4			1.545,9
Πατρών	77,6			100,2
Κορίνθου	14,7	*		43,3
Λαμίας	23,8			34,4
Πύργου	11,4			30,4
Αργινίου	18,2			33,3
Καρδίτσης	16,6			23,6
Άρτης	16,3			21,5
Ζακύνθου	12,7			15,2
Λεβαδειάς	8,7	*		16,0
Τριπόλεως	15,7			21,2
Αργοστολίου	7,3			7,7
Ναυπάκτου	7,4			9,0
Λευκάδος	5,6			6,7
Άργους	9,3			27,6
Πρεβέζης	7,5			13,9
Αιγίου	7,4			
Αμαλιάδος	6,3			
Μεσολογγίου				7,7
Αμφίσσης				5,4
μικρότερες				1,0-5,0
»				0,5-9,9
»				<0,5

* Δεν φαίνεται στον χάρτη.

Συμπληρωματικά στοιχεία:

Το Άκτιο συνδέεται αεροπορικά με Ζάκυνθο, Κέρκυρα, Αργοστόλι, Σητεία (ως «άγρινη γραμμή») και την θερινή περίοδο με ποικίλα σημεία της Ευρώπης. Ο Άραξος την θερινή περίοδο συνδέεται αεροπορικά με ποικίλα σημεία της Ευρώπης και το Ισραήλ.

Πέραν της οδικής συνδέσεως υφίσταται και σιδηροδρομική εντός Πατρών, μεταξύ Διακοπτού και Καλαβρύτων, μεταξύ Κατακόλου και Αρχ. Ολυμπίας.

Υπολογισμοί Π. Προδρομίδα (ΚΕΠΕ) βάσει στοιχείων της ΕΛΣΤΑΤ και του γεωγραφικού πληροφοριακού συστήματος ArcGIS.

Σημειώσεις

¹ Περιλαμβάνει: (α) την ομώνυμη χερσόνησο πλην της κοινότητας Μαραθώνος· (β) την νήσο Σαλαμίνα, τον δήμο Ύδρας, τις κοινότητες Κυψέλης Τροιζηνίας, Καραβά και Κοντολιάνικων Κυθηρών· (γ) τις κοινότητες Αμβρακίας, Καλλιθέας, Κυδωνέας, Λαμπιρίου (Αιτωλοκαρνανίας), Αγριακόνας, Αθηναίου, Άνω Καρυών, Ατσιόγλου, Κουρουνιού, Λεπτινίου, Παλαιοχωρίου, Περδικόβρυσης, Ρουτσίου, Σουλαρίου, Ωργιάς (Αρκαδίας), Παγκρατίου, Ποροβίτσης, Ρογών, Σελιάνας (Αχαΐας), Αγίου Θωμά, Ασωπίας, Δάφνης, Κλειδίου, Ξηρονομής, Οινοφύτων, Πύλης, Σκούρτων, Στεφάνης, Σχηματαρίου, Τανάγρας (Βοιωτίας), Άνω Βάθειας, Καλοχωρίου-Παντειχίου, Καμαρίτσης, Κοτσικιάς, Παραλίας Αυλίδος, Τραχηλίου, Φαράκλας, Φάρου (Ευβοίας), Ασπροπύργου, Βελωτών, Δερματίου, Μαραθιάς (Ευρυτανίας), Βρεστού, Λούβρου, Αγίου Ηλία (Ηλείας), Κερασοχωρίου, Κρουνηρίου (Θεσπρωτίας), Κερασόβου, Παλαιοπύργου, Σεριζιανών (περιφερειακής ενότητας (π.ε.) Ιωαννίνων), Αηδοχωρίου (π.ε. Καρδίτσης), Ελληνικού, Πισίων, Σαρανταπήγου, Σουλχηναρίου, Χελυδορέου (Κορινθίας), Βάθειας, Καρέας (Λακωνίας), Ψυχρού (Λασιθίου), Αγίου Σώστου, Άνω Μελπείας, Ηλέκτρας, Καστανίων, Κούβελα, Μαθίας, Πεύκου, Χαλκιά (Μεσσηνίας), Δρυοφύτου (π.ε. Πρεβέζης), Αγίου Χαραλάμπους, Ανατολής, Δάφνης, Κολοκυθιάς, Μπράλου, Νεοχωρίου Υπάτης, Ξυλικών, Παλαιοβράχας, Παλαιοκάστρου, Παναγίτσας, Προσκυνά (Φθιώτιδος), Βαργιάνης, Καλοσκοπής, Καστριωτίσσης, Κονιάκου, Μουσούνιτσης, Ποτιδανείας (Φωκίδος).

² Περιλαμβάνει (α) τους δήμους Θεσσαλονίκης, Αμπελοκήπων-Μενεμένης, Δέλτα, Θερμαϊκού, Θέρμης, Καλαμαριάς, Κορδελιού-Ευόσμου, Λαγκαδά, Νεαπόλεως-Συκεών, Παύλου Μελά, Πυλαίας-Χορτιάτη, Χαλκηδόνος, Ωραιοκάστρου και τις κοινότητες Απολλωνίας, Βόλβης, Ευαγγελισμού, Μελισσουργού, Νικομηδινού, Περιστερώνας, Προφήτου, Σκεπαστού, Σχολαρίου (π.ε. Θεσσαλονίκης), Δεσινού (Αχαΐας), Αηδονίων, Αναβρυτών, Τρικώμου (π.ε. Γρεβενών), Χρυσοκεφάλου (π.ε. Δράμας), Κλειδίου (Ημαθίας), Φοινικίου (Θεσπρωτίας), Ανθοφύτου, Άσπρου, Γαλλικού, Ισώματος, Καμπάνη, Μανδρών, Μικροκάμπου, Νέας Σάντας, Νέου Αγιομερίου, Ξυλοκερατέας, Παλαιού Αγιομερίου, Σκρα, Χρυσοπέτρης (π.ε. Κιλκίς), Αγίων Αναργύρων, Βουχωρίνας, Δραγασιάς, Κριμηνίου, Λούβρης (π.ε. Κοζάνης), Ραχώνας (π.ε. Πέλλης), Αγίου Παύλου, Βάβδου, Γαλαρινού, Γαλατίστης, Γεροπλατάνου, Λακκόματος, Νέας Γωνιάς, Νέας Καλλικρατείας, Παλαιοκάστρου, Σανών, Σταγειρών (Χαλκιδικής).

³ Περιλαμβάνει: (α) τους δήμους Ηρακλείου, Μαλεβιζίου, Χερσονήσου πλην των κοινοτήτων Γωνιών Πεδιάδος, Καλού Χωριού, Κερασιών, Κρουσώνος, Καμαρίου, Κυπαρίσσου, Προφήτου Ηλία· (β) τις κοινότητες Αγίου Βασιλείου, Αγίων Παρασκιών, Αλαγνίου, Αμαριανού, Απεσωκαρίου, Αποστόλων, Αρχαγγέλου, Αρχανών, Ασκών, Αστράκων, Αστριτσίου, Αφρατίου, Αχεντριά, Βαχού, Γερακίου, Ζωφόρων, Θραμανού, Ινίου, Καλλονής, Καραβάδου, Καραυζανών, Καστελλίου, Καταλαγαρίου, Κάτω Αρχανών, Κουνάβων, Λαριανού, Λιλιανού, Λυτού/Ξιδά, Μαθιάς, Μελεσών, Μυρτιάς, Πεζών, Πολυθέας, Σαμπά, Χουδετσίου (π.ε. Ηρακλείου), Αγίου Αντωνίου, Καστελλίου Φουρνής (Λασιθίου), Αμαρίου, Όρους, Πατσού, Πρινέ, Χρομοναστηρίου (π.ε. Ρεθύμνης).

⁴ Περιλαμβάνει: (α) τον δήμο Πατρέων πλην της κοινότητας Μοίρας· (β) τις κοινότητες Αγίας Βαρβάρας, Αγιοβλασιτικών, Αγίου Νικολάου Κράλης, Αγίου Στεφάνου, Αλεποχωρίου, Αλισσού, Άνω Αχαΐας, Άνω Σουδεναιικών, Αράξου, Άρλας, Αροανίας, Αρραβονίτσης, Αχαϊκού, Βασιλικού, Βιλιβίνης, Γκανεικών, Δεμεστιχών, Δουκαναϊκών, Δρυμού, Ελαιοχωρίου, Ελίκης, Ερυμανθείας, Ζαρούχλης, Ισώματος, Καλεντζίου, Καμενιάνων, Καραϊκών, Καστελλίου, Καταρράκτου, Κάτω Αλισσού, Κάτω Αχαΐας, Κερυνείας, Κάτω Μαζαρακίου, Κρίνου, Λαγοβουνίου, Λακκοπέτρης, Λακκωμάτων, Λεοντίου, Λευκασίου, Λιμοχωρίου, Λουσικών, Νέου Κομπηγαδίου, Νιφοραϊκών, Πετροχωρίου, Πλατανόβρυσης, Προφήτου Ηλίου, Ριζομύλου, Ριόλου, Ροδοδάφνης, Σαγαϊκών, Σαντομερίου, Σκούρα, Σπαρτιάς, Σταροχωρίου, Τρεχλού, Φαρόν, Φράγκας, Χαϊκαλίου, Χαλανδρίτσης, Χαραυγής, Χρυσοπηγής (Αχαΐας), Ξενιών/Καλυβακίων (Ηλείας), Αμαράντου (π.ε. Ιωαννίνων).

⁵ Περιλαμβάνει: (α) τον δήμο Λαρισαίων πλην της κοινότητας Μάνδρας· (β) τις κοινότητες Αγίου Γεωργίου Λαρίσης, Αγίων Αναργύρων, Αμπελώνος, Ανατολής, Βρυτοπού, Γαλήνης, Γλαύκης, Γόννων, Διλόφου Λαρίσης, Δρυμού, Ελατείας, Ευαγγελισμού Λαρίσης, Ζαπτείου, Ιτέας, Καλοχωρίου, Κιλελέρ/Κυψέλης, Κρανέας, Κρανάνος, Κυπαρίσσου, Μακρυχωρίου, Μαρμαρίνης, Μαυροβουνίου, Μελιάς, Μελίσσης, Μελισσοχωρίου, Μοσχοχωρίου, Νέου Περιβολίου, Νέσσωνος, Νέων Καρυών, Νέας Λεύκης, Νικαίας, Ομοροχωρίου, Όσσης, Πλατοκάμπου, Πουρναρίου, Συκουρίου, Τεμπών, Χάλκης, Ψυχικού (π.ε. Λαρίσης), Αγίου Γεωργίου, Πορτίτσης (π.ε. Καρδίτσης).

⁶ Περιλαμβάνει (α) τον δήμο Ιωαννιτών πλην της κοινότητας Σπόθων· (β) τις κοινότητες Αβγού, Αγίας Αναστασίας, Αγίας Βαρβάρας, Αγίας Μαρίνης, Αγίας Τριάδος, Αγίου Ανδρέου, Αγίου Ιωάννου, Αγίου Κοσμά, Αγίου Μηνά, Αγίου Νικολάου, Αετορράχης, Αμπελοχωρίου, Αναργύρων, Ανθοχωρίου Δωδώνης, Ανθοχωρίου Μετσόβου, Ανθρακίτη, Άνω Λαμίστης, Άνω Πεδινών, Αργυροχωρίου, Αρετής, Αρίστης, Αρτοπούλας, Ασημοχωρίου, Ασπραγγέλων, Ασπροχωρίου, Ασφάκας, Αχλαδεών, Βαγενιτίου, Βαθυπέδου, Βαλανιδιάς,

Βαργιάδων, Βαρλαάμ, Βασιλικού, Βασιλοπούλου, Βατατάδων, Βερενίκης, Βησσάνης, Βίτσης, Βλαχατάνου, Βοτονοσίου, Βουλιάστης, Βουνοπλαγιάς, Βουτσαρά, Βραδέτου, Βροσίνας, Βρυσούλας, Βρυσοχωρίου, Γαβρισίων, Γαναδιού, Γιουργάνιστας, Γοργοποτάμου, Γραμμένου, Γρανιτσοπούλας, Γρεβενιτίου, Δαφνοφύτου, Δελβινακίου, Δελβινακοπούλου, Δεματίου, Δερβιζιάνων, Δικορύφου, Διλόφου, Διμοκορίου, Διποτάμου, Δόλιανης/Νέου Αμαρουσίου, Δολιανών, Δραγοψάς, Δραμεσιών, Δροσοπηγής, Δρυμάδων, Δωδώνης, Εκκλησοχωρίου, Ελάτης, Ελατοχωρίου, Ελαφοτόπου, Ελεούσης, Ελληνικού, Επισκοπικού, Ζαλόγγου, Ζίτσης, Ζωοδόχου, Θεριακισίου, Ιερομνήμης, Ιτέας, Καβαλλαρίου, Καλεντζίου, Καλλιθέας, Καλουτά, Καλοχωρίου, Καλπακίου, Καπεσόβου, Καρίτσης, Καρυών, Καστανέας, Καστανιάνης, Καστανώνος Ζαγορίου, Καταμάχης, Κάτω Λαψίστης, Κάτω Μερόπης, Κέδρου, Κερασέας, Κεφαλοβρύσου, Κήπων, Κληματιάς, Κοκκινοχώματος, Κοπάνης, Κοριτιάνης, Κουκκουλίου, Κουκλεσίου, Κουμαριάς, Κουρέντων, Κρυονερίου, Κτισμάτων, Κωστανιάνης, Λαβδάνης, Λαΐστης, Λευκοθέας, Λίπτας, Λοφίσκου, Λύγγου, Μανασσή, Μαντείου, Μαυροπούλου, Μεγάλου Γαρδικίου, Μεγάλου Περιστερίου, Μελιάς, Μελιγγών, Μεσοβουνίου, Μεταμορφώσεως, Μικράς Γοτίστης, Μικρού Περιστερίου, Μιχαλιτσίου, Μολίστης, Μονοδενδρίου, Μονολιθίου, Μουσιωτίτσης, Μπαουσιών, Μυροδάφνης, Νεγάδων, Νεγράδων, Νεοχωρίου, Ορεινού Ξηροβάλτου, Παλαιοχωρίου Μπότσαρη, Παλιούρης, Παρδαλίτσης, Πεντολάκκου, Περάτη, Πέρδικας, Περιστερίου, Πεστών, Πέτρας, Πετραλώνων, Πετσαλίου, Πηγαδίων, Πηγής, Πλαισίων Μαλακασίου, Πλατανίων, Πλατανούσσης, Πολυγύρου, Πολυδώρου, Πολυλόφου, Ποντικατών, Ποτιστικών, Προσηλίου, Πύργου, Πυρσογιάννης, Πωγωνιανής, Ραβενίων, Ραδοβιζίου, Ραΐκου, Ραφταναίων, Ροδοτοπίου, Ρουψιάς, Σενίκου, Σερβιανών, Σιστροννίου, Σιταριάς, Σκαμνελλίου, Σκλίβανης, Στρατινίστης, Συρράκου, Τεριαχίου, Τερόβου, Τσεπελόβου, Φορτοσίου, Φούρκας, Χαραυγής, Χίνκας, Χιονάδων, Χουλιαράδων, Χρυσοβίτσης, Χρυσορράχης, Ωραιοκάστρου (π.ε. Ιωαννίνων), Καλλιθέας Φιλιατών (Θεσπρωτίας).

⁷ Περιλαμβάνει τον δήμο Χανίων, τις κοινότητες Αγίου Ιωάννου, Αλικάμπου, Αλικιανού, Αμυγδαλοκεφαλίου, Αρμένων, Αφράτων, Βάμου, Βασιλοπούλου, Βατολάκκου, Βλαχερωνιτίτσης, Βοθιανών, Βουβών, Βουκολιών, Βρυσών Αποκορρώνου, Βρυσών Κυδωνιάς, Γαβαλοχωρίου, Γερανίου, Δρακόνας, Δραπανιά, Επανοχωρίου, Ζουνακίου, Κάινας, Καλαμιτσίου Αλεξάνδρου, Καλλεργιανών, Καλουδιανών, Καλυδονιάς, Καμισιανών, Καμπανού, Κανδάνου, Κεράνου/Καρών, Καρών Αποκορ(ρ)ώνου, Καστέλλου, Κεφαλά, Κολυμβαρίου, Κοντομαρίου, Κουκουναράς, Κουφού, Κυπαρίσσου, Λάκκων, Μάλεμε, Μανολιοπούλου, Μαχαιρών, Μελιδονίου, Μοδίου, Νέου Χωρίου Αποκορρώνου, Νέου Χωρίου Κυδωνιάς, Νεριανών, Νίπους, Ντερέ, Ξαμουδοχωρίου, Ορθουνίου, Παίδοχωρίου, Πανεθήμου, Πεμονίων, Περβολακίων, Περιβολίων Κισσάμου, Πλάκας, Πλατανιά, Ραβδόχας, Ροδοπού, Σαρακήνας, Σέμπρωνα, Σιριλίου, Σκάφης, Σκινέ, Στύλου, Σφακοπηγαδίου, Ταυρωνίου, Τεμενίων, Φαλελιανών, Φουρνέ (π.ε. Χανίων), Αλοίδων (π.ε. Ρεθύμης).

⁸ Περιλαμβάνει (α) τους δήμους Βόλου και Ρήγα Φεραίου πλην των κοινοτήτων Αγίου Βλασίου, Αϊδινίου, Κεραμιδίου, Μικροθηβών, Περιβλέπτου· (β) τις κοινότητες Αφετών, Λαμπινούς (Μαγνησίας).

⁹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ρόδου, Απολακκιάς, Απόλλωνος, Αρνίθας, Αρχιπόλεως, Γενναδίου, Δαματριάς, Διμυλιάς, Θεολόγου, Ιαλυσού, Ιστρίου, Καλαβάρδα, Καλυθιών, Κατταβιάς, Κοσκινού, Κρεμαστής, Λαχανιάς, Μαρितσών, Μεσαναγρού, Μονολίθου, Παραδεισίου, Παστίδας, Πλατανίων, Προφίλιας, Σαλάκου, Σορωνής, Φανών, Ψίνθου (π.ε. Ρόδου).

¹⁰ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Τρικκαίων, Αγίας Κυριακής, Αγίας Παρασκευής, Αγίου Βησσαρίωνος, Αγίου Προκοπίου, Αθαμανιάς, Αρδανίου, Αρματολικού, Βαλτινού, Γενεσίου, Γλίνου, Γόμφων, Γοργογυρίου, Δενδροχωρίου, Δέσης, Διαλεκτού, Διποτάμου, Δροσερού, Ελευθεροχωρίου, Καλλιρρόης, Καταφύτου, Κάτω Ελάτης, Κεφαλοβρύσου, Κρηνίτσης, Λιβαδοχωρίου, Λιοπράσου, Λόγγου, Λυγαριάς, Μεγάλου Κεφαλοβρύσου, Μεγαλοχωρίου, Μεγάλων Καλυθίων, Μοσχοφύτου, Μουριάς, Νέας Πεύκης, Ξυλοπαροίκου, Παλαιοκαρυάς, Παλαιομοναστήρου, Παλαιοπύργου, Παραποτάμου, Πατουλιάς, Παχτουρίου, Περτουλίου, Πετροπόρου, Πετροχωρίου, Πετρωτού, Πηγής, Πιαλείας, Πλατάνου, Πρίνου, Προδρόμου, Πύλης, Πύρρας, Ράξας, Ροποτού, Ταξιαρχών, Φήκης, Φιλύρας, Φωτάδας, Χρυσανγής (π.ε. Τρικάλων).

¹¹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Κερκυραίων, Αγίου Αθανασίου, Αγίου Ματθαίου, Αγίου Ιωάννου, Αγίου Μάρκου, Αγίου Νικολάου, Αγίου Προκοπίου, Αγίων Δέκα, Αγίων Δούλων, Αγρού, Αλεπούς, Άνω Κορακιάνας, Άνω Γαρούνας, Άνω Παυλιάνας, Αρκαδάδων, Άφρας, Βαλανείου, Βαρυπατάδων, Βασιλατικών, Βιρού, Βουνιατάδων, Γαρδελάδων, Γαστουρίου, Γιαννάδων, Γυμαρίου, Δουκάδων, Δροσάτου, Εβροπούλων, Ζυγού, Καλαφατιώνων, Καμάρας, Κανακάδων, Καναλίου, Καστελλάνων Γύρου, Καστελλάνων Μέσης, Κάτω Κορακιάνας, Κάτω Γαρούνας, Κάτω Παυλιάνας, Κοκκινίου, Κομπιτσίου, Κουραμάδων, Κουσπάδων Κρήνης, Κυνοπιαστών, Λακώνων, Λιαπάδων, Λουτσών, Μακράδων, Μαρμάρου, Μεσαριάς, Μοραΐτικων, Μπεντιτσών, Νησακίου, Πάγων, Πέλεκα, Πεντατίου, Πεταλείας, Πετριτής, Σγουράδων, Σιναράδων, Σκριπερού, Σπαρτύλα, Σταυρού, Στρογγυλής, Σωκρακίου, Χλοματιανών, Χλομού (π.ε. Κερκύρας).

¹² Περιλαμβάνει τις κοινότητες Χαλκιδίων, Αγίου Νικολάου, Αφρατίου, Βασιλικών, Γλυφάδας, Δροσιάς, Μακρυχωρίου, Μύτικα, Φύλλων (Ευβοίας), Βασιλικών (Βοιωτίας).

¹³ Περιλαμβάνει (α) τους δήμους Δράμας, Δοξάτου, Παρανεστίου, Προσοτσάνης πλην των κοινοτήτων Θολού, Καλαμώνος, Καλλιθέας, Κεφαλαρίου, Μαυροβάτου, Μικροπόλεως, Μικροχωρίου, Νεροφράκτου, Πτελέας Πλατανιάς, Πλατανόβρυσης, Χαριτωμένης· (β) τις κοινότητες Βόλακος, Γρανίτου (π.ε. Δράμας).

¹⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Κατερίνης, Άνω Αγίου Ιωάννου, Αρωνά, Γανοχώρας, Καλλιθέας, Κάτω Αγίου Ιωάννου, Κονταριωτίσσης, Κορινού, Μοσχοχωρίου, Νέας Εφέσου, Νέας Τραπεζούντος, Νεοκαισαρείας, Παλαιού Κεραμιδίου, Παραλίας, Περιστάσης, Φωτεινών (Περίας), Καταφυγίου (π.ε. Κοζάνης).

¹⁵ Περιλαμβάνει (α) τους δήμους Ξάνθης, Τοπείρου πλην των κοινοτήτων Ευλάλου, Κομνηνών, Νεοχωρίου· (β) τις κοινότητες Αβδήρων, Γενισέας, Διομηδείας, Κουτσού, Μαγικού, Μυρωδάτου, Πηγαδίων, Πολυσίτου, Σελίνου (π.ε. Ξάνθης), Διαλεκτού, Παραδείσου (π.ε. Καβάλας).

¹⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Σερρών, Αγίου Πνεύματος, Αδελφικού, Άνω Βροντούς, Άνω Καμήλας, Βαμβακούσσης, Ελαιώνος, Εμμανουήλ Παππά, Επταμύλων, Καλών Δένδρων, Κάτω Καμήλας, Λευκώνα, Μελενικιτσίου, Μητρουσίου, Νέου Σουλίου, Νεοχωρίου Σερρών, Οινούσσα/Χιονοχωρίου, Πενταπόλεως, Σκοτούσσης, Χρυσού (π.ε. Σερρών).

¹⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Λαμιέων, Αγίας Μαρίνης, Αγίας Παρασκευής/Λιμογαρδίου, Αγίας Τριάδος, Αγίου Γεωργίου Δομοκού, Αμουρίου, Αργυροχωρίου, Ασβεστίου, Αυλακίου, Γοργοποτάμου/Άλεποσπίτων, Γραμμένης, Δαμάστας, Δύο Βουνών, Ελευθεροχωρίου, Ζηλευτού, Ηρακλείας, Καλαμακίου, Καστανέας, Κόμματος, Κομποτάδων, Κορομηλέας, Κουμαριτσίου, Κωσταλέξη, Λαδικούς, Λιτοσέλου, Λουτρών Υπάτης, Λυγαριάς, Λυχνού, Μαυρίλου, Μεγάλης Βρύσης, Μεξιατών, Μερκάδας, Μοσχοχωρίου, Νέου Κρικέλλου, Νεοχωρίου, Οίτης, Παλαιάς Γιαννιτσούς, Παλαιοχωρίου, Τυμφρηστού, Παππά/Μεσοχωρίου Μακρακώμης, Παυλιάνης, Περιβλέπτου, Πιτσιού, Πλατάνου, Πτελέας, Πύργου, Ροδίτσης, Σταυρού, Στίρφακας, Συκάς Υπάτης, Υπάτης, Φτέρης (Φθιώτιδος), Αμπλιάνης/Σταυροπηγίου, Δομιανών, Χόχλιας (Ευρυτανίας), Αποστολιά, Οινοχωρίου, Πυράς, Στρώμης (Φωκίδος).

¹⁸ Περιλαμβάνει τον δήμο Καβάλας και τις κοινότητες Αγίου Ανδρέου, Αμισιανών, Ζαρκαδιάς, Κοκκινοχώματος, Νέας Ηρακλίτσης, Πλαταμώνος, Ποντολιβάδου (π.ε. Καβάλας).

¹⁹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αλεξανδρουπόλεως, Άβαντος, Ανθείας, Δορίσκου, Δωρικού, Καβησού, Λουτρού, Μάκρης, Προβατόνος (Εβρου).

²⁰ Περιλαμβάνει τον δήμο Κοζάνης και τις κοινότητες Αγιάσματος, Αυλών, Βαθυλάκκου, Διχεμάρρου, Εμπορίου, Καρυοχωρίου, Μεσιανής, Μικροβάλτου, Μόρφης, Νεραΐδας, Πτελεώνος, Ροδίτου, Τριγωνικού, Χρυσαιγής (π.ε. Κοζάνης).

²¹ Περιλαμβάνει (α) τον δήμο Ρεθύμνης πλην των κοινοτήτων Καρωτής, Μυριοκεφάλων, Σελλίου· (β) τις κοινότητες Αγίου Βασιλείου, Αλφάς, Αποδούλου, Αποστόλων, Αρδάκτου, Βιζαρίου, Βισταγής, Βρυσών, Βωλεώνων, Δρμισκου, Ελενών, Θρόνου, Καλογέρου, Καρινών, Κεντροχωρίου, Κισσού, Κοζαρές, Κουρουτών, Κρύας Βρύσης, Λαμπινής, Λαμπιωτών, Μέρωνα, Μοναστηρακίου, Μουρνές, Μυζόρρουμα, Ορθέ, Ορνές, Παντανάσσης, Πλατανίων, Σακτουριών, Φουρφουρά (π.ε. Ρεθύμνης), Ασή Γωνιάς, Κακοδικίου (π.ε. Χανίων).

²² Περιλαμβάνει τις κοινότητες Καλαμάτας, Αβίας, Αιθίας, Αμφείας, Ανεομούλου, Ανθείας, Αντικαλάμου, Αρτεμισίας, Ασπροπουλιάς, Βέργας, Βουταΐνης, Ελαιοχωρίου, Εξωχωρίου, Καλαμαρά, Καρβελίου, Καρυοβουνίου, Λαικών, Μεσοποτάμου, Μηλίτσης, Μηλιωτίου, Μικράς Μαντινείας, Πηγών, Πιπερίτσης, Πουλιτσίου, Σωτηριανικών (Μεσσηνίας), Νεοχωρίου Φαλαισίας (Αρκαδίας).

²³ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Κομοτηνής, Αγίων Θεοδώρων, Αιγείρου, Ανθοχωρίου, Αρωγής, Γρατίνης, Θυρορίου, Ιμέρου, Καλλίστης, Καρυδιάς, Κιζαρίου, Κοσμίου, Μαρωνείας, Μεγάλου Δουκάτου, Ξυλαγανής, Παγουριών, Παραλίας Μέσης, Πελαγίας, Προσκυνητών, Σώστη, Φαναρίου (Ροδόπης).

²⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Βερροΐας, Άμμου, Ασωμάτων, Γεωργιανών, Διαβατού, Καστανέας, Κάτω Βερμίου, Κουλούρας, Κουμαριάς, Λυκογιάννης, Μακροχωρίου, Μετοχίου Προδρόμου, Πατρίδος, Σφηκιάς, Τριλόφου, Τριποτάμου, Φυτείας (Ημαθίας).

²⁵ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αγρινίου, Αγαλιανού, Αγίας Παρασκευής, Αλευράδας, Αφράτου, Δαφνιά, Δενδροχωρίου, Ελαιοφύτου, Καμαρούλας, Καστανούλας, Καστρακίου, Κερασέας, Κλεισορρευμάτων, Κυπαρίσσου, Κυρά Βγένας, Μακρινούς, Μπαμπαλιού, Νεαπόλεως, Νέας Αβόρανης, Παλαιοκαρυάς, Παντανάσσης, Παραβόλας, Πεντακόρφου, Περατιάς, Περιστερίου, Σιδήρων, Σιτομένων, Σκουτεράς, Σπολάιτης (Αιτωλοακαρνανίας), Μεσοκόμης (Ευρυτανίας).

²⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Καρδίτσης, Αγιοπηγής, Αγίου Θεοδώρου, Αμαράντου, Αμπελικού, Γεωργικού, Καλλιθήρου, Καναλίων, Καππά, Καρδίτσομαγούλας, Καροπλεσίου, Κουμπουριανών, Κρυονερίου, Λαμπερού, Λεοντίου, Μακρυχωρίου, Μελίσσης, Μεσενικόλα, Μορφοβουνίου, Μοσχάτου, Μπελοκομίτης, Μυρίνης, Ξινονερίου, Παλαιοκκλησίου, Πύργου Ιθώμης, Ρούσσου, Σταυρού, Φράγκου, Φυλακτής (π.ε. Καρδίτσης).

²⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αρταίων, Αγίας Παρασκευής, Αγίου Σπυρίδωνος, Ανέξης, Άνω Καλεντίνης, Βελεντζικού, Βίγλας, Γαβριάς, Γραμμενίτσης, Γριμπόβου, Δαφνωτής, Διστράτου, Διχομορίου, Καλαμιάς,

Καλοβάτου, Καλογερίκου, Καστανέας, Κάτω Καλεντίνης, Κεντρικού, Κεραματών, Κιρκιζατών, Κλειδίου, Κομμένου, Κομποτίου, Κορφοβουνίου, Κορωνησίας, Κωστακίων, Λιμίνης, Μαρκινιάδας, Μελισσουργών, Παχυκαλάμου, Περάνθης, Πέτα, Ράχης, Ροδαυγής, Ρόκκας, Σελλάδων, Σκούπας, Στρογγυλής, Τετρακόμου, Φανερωμένης, Χαλκιάδων, Ψαθοτοπίου (π.ε. Άρτης), Νέας Κερασούντος, Πέτρας (π.ε. Πρεβέζης).

²⁸ Περιλαμβάνει την νήσο Χίο πλην των κοινοτήτων Αμάδων, Βέσσης, Βικίου, Διευχών, Καρδαμύλων, Κεράμιου, Κουρουνίων, Λιθίου, Μελανιού, Μεστών, Πυργίου, Σπαρτούντος, Φυτών (π.ε. Χίου).

²⁹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Τριπόλεως, Αγίου Βασιλείου Μαντινείας, Αγίου Κωνσταντίνου, Αγιωργιτικών, Αγριδίου, Αλέας, Αλεποχωρίου, Αλωνισταίνης, Αμπελακίου, Αρτεμισίου, Ασέας, Βαλτετσίου, Βιδιακίου, Βλαχοκερασέας, Βουνού, Βουσαρά, Γαρέας, Δόριζα, Ελαιοχωρίου, Επισκοπής, Ευάνδρου, Ζευγολατείου, Θάνα, Καμαρίου, Κανδάλου, Καρδαρά, Καστρίου, Κερασιάς, Κερασίτσης, Κολλινών, Κώμης, Λάστης, Μαγούλας, Μάναρη, Μανθυρέας, Μαυρικού, Μαυρογιάννη, Μερκοβουνίου, Μεσορράχης, Νέας Χώρας, Νεοχωρίου Μαντινείας, Νεστώνης, Παλλαντίου, Παρθενίου, Πελάγους, Περθωρίου, Πικέρνη, Πουρναριάς, Πρασίνου, Ριζοσπηλιάς, Ριζών, Σιλίμνης, Σκοπής, Σούλου, Σταδίου, Στενού, Στρίγκου, Τζίβα, Τσελεπάκου, Υψηλής Βρύσης (Αρκαδίας).

³⁰ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Μυτιλήνης, Αγίας Μαρίνης, Ακρασίου, Αλυφαντών, Αμπελικού, Ασωμάτου, Αφάλωνος, Δαφίων, Ιππείου, Κάτω Τρίτους, Κεραμείων, Κώμης, Λάμπου Μύλων, Λουτροπόλεως Θερμής, Λουτρών, Μιστεγών, Μόριας, Μυχού, Νέων Κυδωνίων, Παμφίλων/Παμφύλων, Παναγιούδας, Πλακάδου, Πύργων Θερμής, Συκούντος, Ταξιαρχών (Λέσβου).

³¹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Καστοριάς, Αγίας Κυριακής, Αγίου Αντωνίου, Αμμουδάρας, Αμπελοκήπων, Άργους Ορεστικού, Ασπροκκλησιάς, Αυγής, Βασιλειάδος, Βογατσικού, Βράχου, Γάβρου, Γράμου, Δενδροχωρίου, Διποταμιάς, Δισπηλίου, Ιεροπηγής, Καστανοφύτου, Κομνηνάδων, Κορησού, Κορομηλέας, Κοτύλης, Κρανιώνος, Κωσταραζίου, Λάγκας, Λακκωμάτων, Λεύκης, Μακροχωρίου, Μανιακών, Μαυροκάμπου, Μαυροχωρίου, Μελανθίου, Μελισσοτόπου, Μεσοποταμιάς, Μεταμορφώσεως, Μηλίτσας, Νεστορίου, Οινόης, Ομορφοκκλησιάς, Πενταβρύσου, Πολυανέμου, Πολυκεράσου, Πτελέας, Πτεριάς, Σπηλαίων, Σπήλιου, Τσακόνης, Χαλάρων, Χιλιοδένδρου, Χιονάδου (π.ε. Καστοριάς), Κορυφής, Σημάντρου, Σκαλοχωρίου (π.ε. Κοζάνης), Πρασίνου (π.ε. Φλωρίνης).

³² Περιλαμβάνει τις κοινότητες Κορίνθου, Αγιονορίου, Αγίου Ιωάννου, Αθικίων, Αρχαίας Κορίνθου, Εξαμιλίου, Ισθμιάς, Ευλοκερίζης (Κορινθίας), Δασοχωρίου (Μεσσηνίας).

³³ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ζακυνθίων, Αγίας Μαρίνης, Αγίου Δημητρίου, Αγίων Πάντων, Αλικανά, Αμπελοκήπων, Άνω Γερακαρίου, Αργασίου, Βανάτου, Βουγιατόου, Γαϊτανίου, (Μεγάλου) Γαλάρου, Γυρίου, Καλαμακίου, Καλλιθέας, Κάτω Γερακαρίου, Κοιλιωμένου/Αγίου Νικολάου, Λαγκαδακίων, Λαγωπόδου, Λιθακιάς, Λούχας, Μαριών, Μαχαιράδου, Μέσου Γερακαρίου, Μουζακίου, Μποχάλης, Παντοκράτορος, Πλάνου, Ρομψίου, Σαρακηνάδου, Σκουληκάδου, Τραγακίου, Φιολίτη (π.ε. Ζακύνθου).

³⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Πτολεμαΐδος, Αναρράχης, Ανατολικού, Αρδάσσης, Ασβεστοπέτρας, Βλάστης, Γαλατείας, Ερμακιάς, Καρδίας, Κομάνου, Κομνηνών, Μαυροπηγής, Μεσοβούνου, Μηλοχωρίου, Ολυμπιάδος, Πενταβρύσου, Περδίκκα, Προαστίου, Σπηλιάς, Φούφα (π.ε. Κοζάνης).

³⁵ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Κιλκίς, Ακρίτα, Αμαράντων, Αναβρυτού, Αντιγονείας, Βαπτιστού, Δροσάτου, Επταλόφου, Ηλιόλουστου, Κάτω Θεοδωρακίου, Κοιλαδίου, Κοκκινιάς, Κρηστώνης, Λειψυδρίου, Μαυρονερίου, Μεγάλης Βρύσης, Μεσιανού, Νέου Γυναικοκάστρου, Πλαγιάς, Σταυροχωρίου, Τερπύλλου, Φύσκας, Χέρσου, Χωρυγίου (π.ε. Κιλκίς).

³⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Πύργου, Αγίων Αποστόλων, Αλφειούσης, Αμπελώνος, Αρβανίτη, Βουνάργου, Βροχίτσης, Γρανιτσαϊκών, Δαφνούλας, Ελαιώνος, Κατακόλου, Κατσαρού, Κολιρίου, Κορυφής, Λασταιικών, Μαγούλας, Μυρτέας, Ευλοκέρας, Πρασίνου, Ροβίων, Σαλμώνης, Σκαφιδιάς, Σμίλας, Στρεφίου, Φοναϊτικών, Χαριάς (Ηλείας).

³⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Γιαννιτσών, Αμπελειών, Μελισσίου (π.ε. Πέλλης).

³⁸ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Φλωρίνης, Αγίου Αχιλλείου, Αγίου Γερμανού, Αλώνων, Αμμοχωρίου, Άνω Καλλινίκης, Αρμενοχωρίου, Ατραπού, Αχλάδας, Δροσοπηγής, Ιτέας, Κάτω Καλλινίκης, Κάτω Κλεινών, Κλαδορράχης, Κλειδίου, Κολχικής, Κρατερού, Κρυσταλλοπηγής, Κώτα, Λεπτοκαρυών, Λόφων, Μαρίνης, Μελίτης, Μεσονησίου, Μεσοχωρίου, Νέου Καυκάσου, Νεοχωρακίου, Νίκης, Παλαίστρας, Παππαγιάννη, Παρορείου, Περάσματος, Πισοδερίου, Πολυπλατάνου, Πολυποτάμου, Πρώτης, Σιταριάς, Σκοπιάς, Σκοπού, Τριανταφυλλέας, Τροπαιούχου, Υδρούσσης, Φλαμπούρου, Ψαράδων (π.ε. Φλωρίνης).

³⁹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Σπαρτιατών, Αγίας Ειρήνης, Αγίου Ιωάννου Λακεδαιμόνος, Αμυκλών, Ανωγείου, Αφισίου, Βαμβακούς, Βαρβίτσης, Βασαρά, Καλλονής, Καλυβίων Σοχάς, Κλαδά, Κούνου, Λευκοχώματος, Λογγάστρας, Μαγούλας, Μυστρά, Παλαιοπαναγιάς, Παρορείου, Περιβολίων, Πλατάνας, Πολοβίτσης, Ποταμιάς, Σκούρας, Σπαρτιάς, Τραπεζαντής, Τρύπης (Λακωνίας).

⁴⁰ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ορεστιάδος, Βάλτου, Γαλήνης, Ελληνοχωρίου, Θεραπειού, Θουρίου, Καβύλης, Μαρασίων, Μηλέα, Νεοχωρίου, Πλάτης, Ριζίων (Εβρου).

⁴¹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Άργους, Δαλαμανάρας, Ήρας, Ινάχου, Καρυάς, Κουρτακίου, Πυργέλλας, Φρεγκαίνης (Αργολίδος).

⁴² Ήτοι, την ομώνυμη κοινότητα.

⁴³ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Θηβαίων, Αμπελοχωρίου, Πλαταιών (Βοιωτίας).

⁴⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Λεβαδέων, Αγίου Γεωργίου, Θίσβης, Θουρίου, Λαφυστίου, Προσηλίου, Ρωμαϊκού (Βοιωτίας).

⁴⁵ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αγίου Νικολάου, Βουλισμένης, Βρουχά, Βρυσών, Ελούντας, Έξω Λακκωνίων, Καλού Χωρίου, Καρυδιού Μιραμπέλλου, Κριτσάς, Κρούστα, Λιμνών, Μέσα Λακκωνίων, Μεσελέρων, Μητάτου, Νικηθιανού, Πρίνας, Σκινιά, Φουρνής, Χουμεριάκου (Λασιθίου).

⁴⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ναυπλιέων, Αγίου Αδριανού, Αρίας, Λευκακίων, Νέας Τίρυνθας, Νέου Ροεινού, Πυργιωτικών (Αργολίδος).

⁴⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ιεραπέτρης, Κάτω Χωρίου, Μακρυλιάς, Μουρνιών, Ρίζης (Λασιθίου).

⁴⁸ Συμπίπτει με την π.ε. Σύρου.

⁴⁹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Πρεβέζης, (Νέου) Σφηνωτού, Νικοπόλεως (π.ε. Πρεβέζης).

⁵⁰ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ναυπάκτου, Αναβρυτής, Ανθοφύτου, Αντιρρίου, Αφροξυλιάς, Βελβίνας, Βομβοκούς, Γάβρου, Γρηγορίου, Δάφνης, Ελατούς, Καταφυγίου, Κάτω Χώρας, Κεντρικής, Λιμνίτσας, Λυγιά, Μακυνείας, Μαλυκρείου, Μαμουλάδας, Μηλέας, Ξηροπηγάδου, Παλαιοπύργου, Παλαιοχωρακίου, Πιτσιναϊκών, Πόδου, Προσηλίων, Σκάλας, Στύλιας (Αιτωλοακαρνανίας), Δωρικού, Ευπαλίου, Κάμπου, Καστρακίου, Κλήματος Ευπαλίου, Κοκκίνου, Κριατσίου, Μαλαμάτων, Μαναγούλης, Μοναστηρακίου, Σεργούλας, Τειχίου, Φιλοθέης (Φωκίδος).

⁵¹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αιγίου, Αγίου Κωνσταντίνου, Καθολικού, Κορφών, Κουλούρας, Λαπαναγών, Μαυρικίου, Νεραντζιών, Τέμενης (Αχαΐας).

⁵² Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αργοστολίου, Αργινίων, Βλαχάτων Εικοσιμίας, Διλινάτων, Ζόλων, Θηναίας, Καραβάδου, Κεραμειών, Κουρουκλάτων, Λακήθρας, Λουρδάτων, Μεταξάτων, Μουσάτων, Νυφίου, Ομαλών, Περατάτων, Πεσάδας, Σβορωνάτων, Σπαρτιών, Τρωιανάτων, Φαρακλάτων, Φάρσων, Χιονάτων (π.ε. Κεφαλληνίας).

⁵³ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Εδέσσης, Γραμματικού (π.ε. Πέλλης), Μικρολιβάδου (π.ε. Γρεβενών).

⁵⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αμαλιάδος, Καρδαμά (Ηλείας), Σαρακινίου Ηραίας (Αρκαδίας).

⁵⁵ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ναούσης, Αρκοχωρίου, Στενημάχου (Ημαθίας).

⁵⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ηγουμενίτσας, Αγίας Μαρίνης, Αγίου Βλασίου, Αμπελώνος, Αργυροτόπου, Γεροπλατάνου, Γραικοχωρίου, Δραμέσης, Ελαταριάς, Καστρίου, Κάτω Ξεχώρου, Λ(ε)ια, Μαζαρακιάς, Μαυρουδίου, Μεσοβουνίου, Παραποτάμου, Πετροβίτσας, Φανερωμένης (Θεσπρωτίας).

⁵⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Γρεβενών, Αγίου Κοσμά, Αγίων Θεοδώρων, Αλατοπέτρης, Αμυγδαλεών, Βατολάκκου, Δοτσικού, Ελάτου, Καληράχης, Καλοχίου, Κνίδης, Κοσματίου, Κυρακαλής, Λάβδα, Μαυραναίων, Μεσολουρίου, Μυρσίνης, Πολυνερίου, Ποντινής, Πυλωρών, Ροδιάς, Σπηλαίου, Συνδένδρου, Φελλίου, Φιλιππαιών (π.ε. Γρεβενών), Ροδοχωρίου (π.ε. Κοζάνης).

⁵⁸ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Λευκάδος, Αγίου Νικήτα, Αλεξάνδρου, Απολπαίνης, Ασπρογερακάτων, Δρυμόνος, Εγκλουβής, Εξανθείας, Καβάλου, Καλαμιτσίου, Καριωτών, Καρυάς, Κατούνης, Λαζαράτων, Πηγαδησάνων, Πινακοχωρίου, Σπανοχωρίου, Φτερνού (π.ε. Λευκάδος).

⁵⁹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Μυριναίων, Αγίου Δημητρίου, Αγκαρυώνων, Ατσικής, Δάφνης, Θάνους, Καλλιθέας, Καμινίων, Καρπασίου, Κάσπακα, Καταλάκκου, Κοντιά, Κορνού, Λιβαδοχωρίου, Μούδρου, Νέας Κουτάλης, Πεδινού, Πλατέος, Ρωμανού, Σαρδών, Σκανδαλίου, Φισίνης (π.ε. Λήμνου).

⁶⁰ Πρόκειται για τις κοινότητες Καλλονής (π.ε. Γρεβενών), Στομίου (Ηλείας), Προφήτου Ηλία (Ημαθίας), Αναβρυτού, Πλατάνου (Θεσπρωτίας), Σπόθων, Μοναστηρίου (π.ε. Ιωαννίνων), Αγίου Ηλία (π.ε. Καστοριάς), Μεταξοχωρίου (Λασιθίου) Κουμαριάς, Στεφανίου, Παραμέρου (π.ε. Τρικάλων) Κορυφής, Τριβούνου (π.ε. Φλωρίνης), Περιβολίου (Φωκίδος).

⁶¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 1 και τις κοινότητες Κουνουπίτσας (Τροιζηνίας και νήσων υπαγομένων στην Αττική), Διασελλακίου, Διπλατάνου, Κονίσκης, Λευκού (Αιτωλοακαρνανίας), Κωτιλίου (Αρκαδίας), Πηγών (π.ε. Άρτης), Μαυρομματίου, Πύργου (Βοιωτίας), Καμπιών, Λουκισίων/Ανθηδώνος (Ευβοίας), Νεράιδας (Ηλείας), Κουρεμαδίου (Θεσπρωτίας), Θηρασίας (π.ε. Θήρας), Κεφαλαρίου, Παραδεισίου (Κορινθίας), Ιέρακος, Κρουνερίου (Λακωνίας), Τραχήλας, Χρυσοχωρίου (Μεσσηνίας), Τυμφορηστού (Φθιώτιδος), Αθανασίου Διάκου, Βουνιχώρας, Διακοπίου, Διχωρίου, Δάφνου (Φωκίδος).

⁶² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 2 και τις κοινότητες Άνω Σταυρού, Ασπροβάλας, Νέας Μαδύτου, Στίβου (π.ε. Θεσσαλονίκης), Πλατέος (Ημαθίας), Αγίας Παρασκευής, Ελληνικού, Μουριών, Πεδινού (π.ε. Κιλκίς), Πέλλης,

Αθύρων, Αγροσυκέας (π.ε. Πέλλης), Μεθώνης (Πιερίας), Καλοκάστρου, Σταθμού Αγγίστης (π.ε. Σερρών), Βαρβάρας, Ελαιοχωρίων, Κρυοπηγής, Μαραθούσσης, Νέων Σιλάτων, Ολυμπιάδος, Παλαιοχωρίου, Χανιώτη (Χαλκιδικής).

⁶³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 3 και τις κοινότητες Αγίας Βαρβάρας, Αγίου Θωμά, Άνω Μουλίου, Αρκαλοχωρίου, Βασιλικών Ανωγείων, Γαρίπας, Γωνιών Πεδιάδος, Δουλίου, Εθιάς, Καμαρίου, Κασάνου, Κασταμονίτσης, Καστελλανών, Κερασιών, Κρουσώνος, Λευκοχωρίου, Μάρθας, Μιλλιαράδων, Νιπιδιτού, Παναγίας, Πανοράματος, Παρανύμφων, Σκινιά (π.ε. Ηρακλείου), Αβρακόντε, Αγίου Κωνσταντίνου (Λασιθίου), Δοξαρού, Θεοδώρας (π.ε. Ρεθύμνης).

⁶⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 4 και τις κοινότητες Αγίου Νικολάου Σπάτων, Άνω Μαζαρακίου, Γαλαναϊκών, Ελληνικού, Ζήριας, Καλάνου, Καλουσίου, Καστρίων, Κριθαρακίων, Λάκκας, Μετοχίου, Μιτοπόλεως, Μύρτου, Νέου Ερινεού, Περιστεράς, Σκιαδά, Σταυροδρομίου, Τούμπας, Τουρλάδας, Φλόκα, Φωσταίνης (Αχαΐας), Ανδραβίδος, Αστρά (Ηλείας).

⁶⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 5 και τις κοινότητες Αμουρίου, Αμπελακίων, Αργυροπουλείου, Δήμητρας, Δοξαρά, Ελάφου, Ελευθερίου, Κρυόβρυσης, Μάνδρας, Μικρού Βουνού, Μύρων, Παλαιοπύργου, Ραψάνης, Σκοτούσσης (π.ε. Λαρίσης).

⁶⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ.7, τον δήμο Γαύδου και τις κοινότητες Αγίας Ρουμέλης, Βάθης, Βαφέ, Βλάτους, Βουλγάρω, Γλώσσης, Γραμβούσσης, Έλους, Επισκοπής, Καλυβίων, Κεφαλίου, Κοκκίνου Χωρίου, Λουσακίων, Μεσκλών, Νοχιών, Παλαιών Ρουμάτων, Πλεμενιανών, Πολυρρηγίας, Πρασέ, Σπηλιάς, Τοπολίων, Φρε, Χρυσανγής, Χώρας Σφακίων (π.ε. Χανίων).

⁶⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 6 και τις κοινότητες Βροντισμένης, Γεωργάνων, Γκριμπόβου, Διστράτου, Ελευθέρου, Ηλιορράχης, Καταρράκτου, Κάτω Πεδινών, Κάτω Ραβενίων, Κεφαλοχωρίου, Κονίτσης, Μολυβδοσκεπάστου, Νικάνορος, Οξύας, Πληκατίου, Πρωτόπαππα, Σιτσαίνων, Σταυροσκιαδίου, Φλαμπουραρίου, Φραγκάδων, Ψήνας, (π.ε. Ιωαννίνων), Κουκκουλιών (π.ε. Αρτης).

⁶⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 8 και τις κοινότητες Αγίου Βλασίου, Αμαλιαπόλεως, Καλών Νερών, Μικροθηβών (Μαγνησίας).

⁶⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 9 και τις κοινότητες Αρχαγγέλου, Ασκληπιείου, Βατίου, Έμπωνα, Καλάθου, Κρητηνίας, Λάρδου, Λίνδου, Μασάρων, Πυλώνος, Σιάνων (π.ε. Ρόδου).

⁷⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 12 και τις κοινότητες Αγίου Αθανασίου, Αμφιθέας, Αττάλης, Βασιλικού, Βούνων, Βρύσης, Γυμνού, Θαρουνίων, Θεολόγου, Καθενών, Καστέλλας, Κοντοδεσποτίου, Κρεμαστού, Κυπαρισσίου, Λούτσας, Μακρुकάπας, Μανικίων, Μίστρου, Νέας Αρτάκης, Νέας Λαμψάκου, Νεροτριβιάς, Παγώντα, Πισσώνος, Πολιτικών, Πούρνου, Σταυρού, Στενής Δίρφυος, Στουππαιών, Ψαχνών (Ευβοίας).

⁷¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 10 και τις κοινότητες Ανθούσης, Βασιλικής, Βροντερού, Κονισκού, Μεγάρχης, Μεσοχώρας, Νεραϊδοχωρίου/Χατζηπετρίου, Πολυθέας, Ριζώματος, Σπαθάδων, Φανερωμένης (π.ε. Τρικάλων).

⁷² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 17 και τις κοινότητες Αγίου Γεωργίου Φθιώτιδος, Αγίου Στεφάνου, Αγίου Σώστου, Ανάβρας, Ανύδρου, Αργυρίων, Αρχανίου, Αχινού, Αχλαδέας, Αχλαδίου, Βαρδάτων, Βασιλικών, Βιτόλης, Βουζίου, Γαρδικίου, Γιαννιτσούς, Δικάστρου, Δομοκού, Θανμακού, Καμπιών, Καραβομούλου, Καστρίου, Λειανοκλαδίου, Μακρακώμης, Μάκρης, Μαντασιάς, Μαρμάρων, Μελιταίας, Μοσχοκαρυάς, Νέας Μακρίσης, Νεράιδας, Ξυνιάδος, Παλαιοκερασέας, Πλατυστόμου, Πολυδενδρίου, Ραχών, Σπαρτιάς, Στυλίδος, Τσουκκας (Φθιώτιδος), Αγίου Χαραλάμπους (Ευρυτανίας).

⁷³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 32 και τις κοινότητες Αγγελοκάστρου, Αγίων Θεοδώρων, Άσσου, Βέλου, Βοχαϊκού, Βραχατίου, Ζευγολατείου, Κάτω Άσσου, Κλένιας, Κοκκωνίου, Κόρφου, Κουταλά, Λεχάιου, Λουτρακίου-Περαχώρας, Μπολατίου, Περιγαλιού, Πουλλίτσης, Σολομού, Σοφικού, Στεφανίου (Κορινθίας).

⁷⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 22 και τις κοινότητες Αγίου Φλώρου, Αγριλιάς Μεσσήνης, Αγριλοβούνου, Αλωνίων, Αμμου, Αμφιθέας, Αναλήψεως, Ανδανίας, Ανδρούσης, Άριος, Αρσινόης, Αρχαίας Μεσσήνης, Ασπροχώματος, Βαλύρας, Βασιλικού, Βελίκας, Βλάση, Δεσύλλα, Διαβολιτσίου, Δραΐνας, Ελληνοεκκλησίας, Εύας, Ζευγολατείου, Καλλιρρόης, Καρδαμύλης, Καρνασίου, Καρτερολίου, Κάτω Μελπείας, Κεντρικού, Κορομηλέας, Κουρτακίου, Λαμπαίνης, Λουτρού, Λυκίσσης, Λυκοτράφου, Μαδένης, Μάλθης, Μάλτας, Μαντζαρίου, Μελιγαλά, Μερόπης, Μεσσήνης, Μεταξάδας, Μοναστηρίου, Νεοχωρίου Αριστομένου, Πελεκανάδας, Πηγαδίων, Πηδήματος, Πλατέος, Πολίχνης, Προσηλίου, Σαϊδόνας, Σκάλας, Σολακίου, Σπερχογείας, Σπιταλίου, Σταματινού, Στενυκλάρου, Συρρίζου, Τριόδου, Τσερίων, Τσουκαλαϊκών, Φίλια, Χαραυγής (Μεσσηνιας).

⁷⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 11 και τις κοινότητες Αργυράδων, Αφιώνος, Βιταλάδων, Ερεϊκούσσης, Περιβολίου, Ραχτάδων (π.ε. Κερκύρας).

⁷⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 18 και τις κοινότητες Αγίου Κοσμά, Αντιφιλίππων, Αυλής, Γεωργιανής, Δωματίων, Μελισσοκομείου, Μεσιάς, Μουσθένης, Μυρτοφύτου, Νέας Περάμου, Νικησιάνης, Παλαιοχωρίου, Χρυσοκάστρου (π.ε. Καβάλας).

⁷⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 16 και τις κοινότητες Βαλτοτοπίου, Κουμαριάς, Κωνσταντινάτου, Μεσορράχης, Μετάλλων, Μονοκκλησιάς, Νέας Πέτρας, Νέου Σκοπού, Παλαιοκάστρου, Παραλιμνίου, Πεπονιάς, Προβατά, Σφελινού, Χριστού, Ψυχικού (π.ε. Σερρών).

⁷⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 21 και τις κοινότητες Αγγελιανών, Αγιάς, Αγίου Ιωάννου Αγίου Βασιλείου, Αγίου Ιωάννου Αμαρίου, Αγίου Ιωάννου Μυλοποτάμου, Αγίου Μάμαντος, Αγκουσελιανών, Άνω Μέρους, Ασωμάτου, Αζλαδέ, Βενίου, Γαράζου, Γερακαρίου, Δαμαβόλου, Επισκοπής, Καλανδαρές, Καλύβου, Κεραμέ, Λευκογείων, Μαργαριτών, Μελάμπων, Μελιδονίου, Μελισσουργακίου, Πανόρμου, Πασαλιτών, Περάματος, Πετροχωρίου, Ρουμηλής, Σελλίου, Σελλίων, Σισών, Σκεπαστής, Χουμερίου (π.ε. Ρεθύμνης).

⁷⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 14 και τις κοινότητες Εξοχής, Καρίτσης, Λόφου, Σεβαστής, Τριλόφου (Περίας).

⁸⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 15 και τις κοινότητες Κομνηνών, Μάνδρας, Νέας Κεσσάνης, Σελέρου (π.ε. Ξάνθης).

⁸¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 13 και τις κοινότητες Καλλιθέας, Κάτω Νευροκοπίου, Κεφαλαρίου, Μαυροβάτου, Μικροκλεισούρας, Μικρομηλέας, Πλατανόβρυσης, Χαριτωμένης (π.ε. Δράμας).

⁸² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 19 και τις κοινότητες Αρδανίου, Νίψης, Πέπλου, Πυλαίας, Τριφυλλίου, Τυχερού (Εβρου).

⁸³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 20 και τις κοινότητες Εξάρχου, Λουκομίου, Παλαιοκάστρου, Τρανοβάτου (π.ε. Κοζάνης).

⁸⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 23 και τις κοινότητες Αμαράντων, Αμβροσίας, Αρχοντικών, Ασωμάτων, Ιτέας, Νέας Καλλίστης, Ομηρικού, Στρώμ(ν)ης (Ροδόπης).

⁸⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 25 και τις κοινότητες Αγγελοκάστρου, Αγίου Ανδρέου, Γαβαλούς, Καινουργίου, Κάτω Κερασόβου, Λιβαδακίου, Λυσιμαχείας, Μυρτέας, Πανατωλίου, Σαργιάδας, Στράτου (Αιτωλοακαρνανίας), Υψηλού Χωρίου (Φωκίδος).

⁸⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 27 και τις κοινότητες Αγνάντων, Ακροποταμιάς, Ανεμορράχης, Αστροχωρίου, Βουργαρελίου, Δημαρίου, Διασέλλου, Ελάτης, Καμπής, Καταρράκτου, Κυψέλης, Λεπιανών, Λουτροτόπου, Μεγάρχης, Μεσοπύργου, Μηλιανών, Νεοχωρίου, Παντανάσσης, Πιστιανών, Πολυδρόσου (π.ε. Άρτης), Γυμνοτόπου, Κερασώνος, Φιλιπιάδος (π.ε. Πρεβέζης).

⁸⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 24 και την κοινότητα Σταυρού (Ημαθίας).

⁸⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 26 και τις κοινότητες Γοργοβιτών, Ζαΐμιου, Καλλιφωνίου, Κερασέας, Κρανέας, Κρύας Βρύσης, Λουτροπηγής, Πελοπούλας, Ριζοβουνίου, Φουντωτού (π.ε. Καρδίτσας).

⁸⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 28 και τις κοινότητες Αμάδων, Βέσσης, Βικίου, Καρδαμύλων, Λιθίου, Μεστών, Πυργίου (π.ε. Χίου).

⁹⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 30 και τις κοινότητες Ανεμοτίας, Μανταμάδου, Μεσαγρού, Νεοχωρίου, Παλαιοκήπου, Παππάδου, Περάματος (Λέσβου).

⁹¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 29 και τις κοινότητες Αραχαμιτών, Βλαχέρνης, Ελάτου, Κακουραϊκών, Κάψα, Λεβιδίου, Λουκά, Μάκρης, Παλαιοπύργου, Σιμάδων, Χρυσοβιτισίου (Αρκαδίας).

⁹² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 36 και τις κοινότητες Αγίου Γεωργίου, Αγίου Ηλία Πύργου/Λετρίνων, Αλποχωρίου, Ανεμοχωρίου, Αντρωνίου, Αρχαίας Ολυμπίας, Αρχαίας Πίσας, Βαρβασαίνης, Βασιλακίου, Επιταλίου, Ηρακλείας, Καμένης, Καράτουλα, Καρυάς, Κλαδέου, Κοσκινά, Κρυονερίου Ηλείας, Λατζοΐου, Λεβεντοχωρίου, Λιναριάς, Μηλεών, Μουζακίου, Μουριάς, Ξηροκάμπου, Παλαιοβαρβασαίνης, Πελοπίου, Πεύκων, Πλατάνου, Πουρναρίου, Σαμικού, Σοπίου, Φλόκα, Χειμαδιού (Ηλείας), Καράτουλα Κυνουριάς (Αρκαδίας).

⁹³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 31 και τις κοινότητες Διαλεκτού, Καλοχωρίου, Πολυκάρπης, Τοιχίου, Χρυσής (π.ε. Καστορίας), Αλιάκμονος, Ζώνης (π.ε. Κοζάνης), Βροντερού (π.ε. Φλωρίνης).

⁹⁴ Ήτοι, την ομώνυμη νήσο.

⁹⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 33 και τις κοινότητες Αναφωνητριάς, Άνω Βολιμών, Βασιλικού, Καλιπάδου, Κατασταρίου, Κερίου, Ορθονιών (π.ε. Ζακύνθου).

⁹⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 34 και την κοινότητα Βαλτονέρων (π.ε. Φλωρίνης).

⁹⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 35 και τις κοινότητες Γερακαρίου, Ευκαρπίας, Καστανεών, Κεντρικού, Κορωνούδας, Μεγάλης Στέρνας (π.ε. Κιλκίς).

⁹⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 41 και τις κοινότητες Κεφαλαρίου, Κουτσοποδίου, Λάλουκα, Λυρκείας Νέας Κίου (Αργολίδος).

⁹⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 43 και τις κοινότητες Βαγίων, Θεσπιών, Λεονταρίου, Νεοχωρίου Θεσπιών, Υπάτου (Βοιωτίας).

¹⁰⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 38 και τις κοινότητες Αγίας Παρασκευής, Αναργύρων, Άνω Υδρούσσης, Κέλλης, Λαιμού, Μεσοκάμπου, Μικρολίμνης, Φιλώτα (π.ε. Φλωρίνης).

¹⁰¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 46 και τις κοινότητες Αργολικού, Αρκαδικού, Ασίνης, Δρεπάνου, Ηραίων, Ιρίων, Καρνεζαϊκών, Παναρίτη, Τολού (Αργολίδος).

¹⁰² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 39 και τις κοινότητες Αλευρούς, Βασιλικής, Βουτιάνων, Θεολόγου, Καμινίων, Κονιδίτσης, Ξηροκαμπίου, Σελλασίας, Χρυσάφων (Λακωνίας).

¹⁰³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 40 και τις κοινότητες Αμπελακίων, Άρζου, Δικαίων, Καστανεών, Φυλακίου (Εβρου).

¹⁰⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 45 και την κοινότητα Νεαπόλεως (Λασιθίου).

¹⁰⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 44 και τις κοινότητες Αγίας Τριάδος, Αγίου Βλασίου, Ακοντίου, Πέτρας, Σωληναρίου, Χαιρωνείας (Βοιωτίας).

¹⁰⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 51 και τις κοινότητες Άλσους, Βερίνου, Γρηγόρη, Δουμενών, Ελαιώνος, Καμάρων, Κούμαρη, Λόγγου, Ροδιάς, Σελιαντικών, Τραπέζης (Αχαΐας).

¹⁰⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 56 και τις κοινότητες Αγίας Κυριακής, Αγίων Πάντων, Αετού, Ασπροκκλησίου, Αγλαδέας, Βαβουρίου, Βρυσέλλας, Γρομερίου, Καλλιθέας Σουλίου, Κεστρίνης, Κοκκινολιθαρίου, Κοριτιάνης, Κρυσόβρυσης, Λαδοχωρίου, Νέας Σελευκείας, Ξεχώρου, Πλαταριάς, Ραβενής, Ριζού, Σμέρτου, Τρικορύφου, Φασκομηλιάς, Χρυσσαυγής, Ψάκας (Θεσπρωτίας).

¹⁰⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 47 και τις κοινότητες Καλαμαύκας, Παχείας Άμμου, Χριστού (Λασιθίου).

¹⁰⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 50 και τις κοινότητες Ελατόβρυσης, Ελευθεριανής, Ριγανίου, Χόμορης (Αιτωλοακαρνανίας), Δροσάτου, Κροκυλείου, Παλαιοξαρίου (Φωκίδος).

¹¹⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 52 και τις κοινότητες Αγκώνος, Αθήρος, Πάστρας (π.ε. Κεφαλληνίας).

¹¹¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 53 και τις κοινότητες Καρυδιάς, Μεσημερίου, Ριζαρίου (π.ε. Πέλλης).

¹¹² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 54 και την κοινότητα Γερακίου (Ηλείας).

¹¹³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 57 και τις κοινότητες Αγίου Γεωργίου, Κέντρου, Κηπουρείου, Μεγάλου Σειρηνίου, Μηλέας, Μοναχίτιου, Προσβόρρου (π.ε. Γρεβενών).

¹¹⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αλεξανδρείας, Βρυσάκιου, Λιανοβεργίου, Λουτρού, Νησίου (Ημαθίας).

¹¹⁵ Ήτοι, την ομώνυμη νήσο άνευ των κοινοτήτων Κεραμωτής, Κορωνίδος, Σαγκρίου (π.ε. Νάξου).

¹¹⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 59 και τις κοινότητες Βάρους, Κοντοπουλίου, Λύχων, Πλάκας, Τσιμανδρίων (π.ε. Λήμνου).

¹¹⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές των κοινοτήτων Μεσολογίου, Αγίου Θωμά, Βασιλικής, Ευηνοχωρίου, Καλαβρούζης, Καλλονής, Λεύκας, Μανδρινής, Μουσούρων, Περιθωρίου, Ποταμούλας Μεσολογίου, Ρετσίνων (Αιτωλοακαρνανίας), Αβόρου (Φωκίδος).

¹¹⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές των κοινοτήτων Καλυμνίων και Αστυπалаίας (π.ε. Καλύμνου).

¹¹⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 61, τον δήμο Αγκιστρίου, τις κοινότητες Κυθήρων, Καρβουνάδων, Λιβαδίου, Μυρτιδίων, Πέρδικας (Τροιζηνίας και νήσων υπαγομένων στην Αττική) και τις κοινότητες Μαραθώνος (Ανατολικής Αττικής), Κρουνερίων (Αιτωλοακαρνανίας), Αμμιολόγου (π.ε. Άνδρου), Ανεμοδουρίου, Ζιγοβιστίου, Καράτουλα Μεγαλόλεως, Στεμνίτσης (Αρκαδίας), Αμπέλου, Μεσορρογίου, Μοναστηρίου, Παραλίας Πλατάνου, Περιθωρίου (Αχαΐας), Αρματος, Ελεώνος (Βοιωτίας), Κατσαρωνίου, Παππάδων, Πηλίου, Ωρολογίου (Ευβοίας), Αρήνης, Μακίστου (Ηλείας), Ρωμανού (π.ε. Ιωαννίνων), Κύθνου (π.ε. Κέας-Κύθνου), Ευαγγελιστριάς, Χαλκείου (Κορινθίας), Αλίκων (Λακωνίας), Αγλαδοχωρίου, Βανάδας, Κόκλα, Πλατανόβρυσης, Σκληρού, Ψαρίου (Μεσσηνίας), Υστερνίων/Ιστερνίων (π.ε. Τήνου), Κυρτώνης/Κολάκας, Μεγάλης Κάψης, Μοδίου, Παλαιοχωρίου Δωριέων, Τιθορέας (Φθιώτιδος), Καλλίου, Κερασεών, Πενταπόλεως (Φωκίδος).

¹²⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές των σημ. 62, 97 και τις κοινότητες Αρεθούσσης, Μαυρούδας, Μοδίου, Νυμφοπέτρας, Στεφανινών, Φιλαδελφίου, Νέας Απολλωνίας, Σταυρού (π.ε., Θεσσαλονίκης), Πηγαδίτσης (π.ε. Γρεβενών), Κυψέλης, Πρασινάδας, Τρικάλων (Ημαθίας), Αγίου Μάρκου, Αγίου Πέτρου, Αξιουπόλεως, Αξιοχωρίου, Βάθης, Βαφιοχωρίου, Γοργόπης, Γουμενίσσης, Γρίβας, Ειδομένης, Ειρηνικού, Ευζώνων, Ευρωπού, Θεοδοσίων, Κάρπης, Καστανερής, Κορώνας, Λιβαδίων, Λιμνοτόπου, Μελανθίου, Μεσιάς, Μικρού Δάσους, Μυριοφύτου, Πενταλόφου, Πευκοδάσους, Πολυκάστρου, Πολυπέτρου, Ποντοηρακλείας, Ποντοκερασεάς, Ρυζιών, Στάθης, Σταθμού Μουριών, Τούμπας, Φανού, Φιλυρίας (π.ε. Κιλκίς), Ναμάτων (π.ε. Κοζάνης), Δυτικού, Νέας Πέλλης (π.ε. Πέλλης), Αιγινίου, Κολινδρού, Νέας Αγαθουπόλεως (Πιερίας), Ζερβοχωρίου (π.ε. Σερρών), Αγίας Παρασκευής, Αγίου Μάμαντος, Αγίου Νικολάου, Αγίου Όρους, Αγίου Παντελεήμονος, Αγίου Προδρόμου, Αμμουλιανής, Αρναίας, Αφύτου, Βραστάμων, Γοματίου, Διονυσίου, Δουμπιών, Ζωγράφου, Ιερισσού, Καλάνδρας, Καλλιθέας, Κασσανδρείας, Κασσανδρηνού, Κρήνης, Μεγάλης Παναγίας, Μεταγκιτισίου, Μεταμορφώσεως, Νέας Ποτειδαίας, Νέας Σκιώνης,

Νέας Τενέδου, Νέας Τριγλίας, Νέας Φωκαίας, Νέου Μαρμαρά, Νεοχωρίου, Νέων Μουδανιών, Νέων Πλαγίων, Νέων Ρόδων, Νικήτης/Νικήτα, Ολύθνου, Ορμυλίας, Ουρανοπόλεως, Παλαιοχώρας, Παλιουρίου, Πετραλώνων, Πευκοχωρίου, Πολυγύρου, Πολυχρόνου, Πορταριάς, Πυργαδικίων, Ριζών, Σάρτης, Σημάτων, Στανού, Στρατονίκης, Στρατονίου, Συκέας, Ταξιάρχου, Φλογητών, Φούρκας (Χαλκιδικής).

¹²¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 63, τις κοινότητες Αγίου Βασιλείου, Αγίων Δέκα, Αμιρά, Άνω Ακρίων, Άνω Βιάννου, Γεργέρης, Γρηγορίας, Δαμανίων, Εμπάρου, Ευαγγελισμού, Καλού Χωρίου, Κεφαλοβρυσίου, Κυπαρίσσου, Μεγάλης Βρύσης, Μιαμούς, Νυβρίτου, Ξενιάκου, Πανάσου, Παρτίρων, Πεύκου, Προφήτου Ηλία, Σμαρίου, Στόλων, Χαρακίου, Χόνδρου (π.ε. Ηρακλείου), Αγίου Γεωργίου Λασιθίου, Βραχασίου, Καμινακίου, Λαγού, Πλάτης, Τζερμιάδου (Λασιθίου), Αϊμονα, Χώνου και τον δήμο Ανωγειών (π.ε. Ρεθύμνης).

¹²² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 64 και τις κοινότητες Αγίου Νικολάου, Γλάστρας, Δροσιάς, Κρουονερίου, Μανασίου Πατρών, Μοίρας, Πορτών (Αχαΐας), Αετορράχης, Κρυόβρυσης (Ηλείας).

¹²³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 65 και τις κοινότητες Αγιάς, Αγναντελής, Ανάβρας, Βλαχογιαννίου, Βουναίων, Γαλανόβρυσης, Γερακαρίου, Δελεριών, Δένδρων Τυρνάβου, Δομενίκου, Καστρίου, Λυκουδίου, Μεγαλοβρύσου, Μεγάλου Μοναστηρίου, Μελιβοίας, Μεταξοχωρίου, Ναμάτων, Ομολίου, Παραποτάμου, Ποταμιάς, Πυργετού, Ροδιάς, Σκήτης, Σκλήθρου, Στομίου, Σωτηρίτσης, Τυρνάβου, Χαλκιάδων, Χαράς (π.ε. Λαρίσης), Πάδων (π.ε. Ιωαννίνων), Αγίου Βησσαρίου, Αμπέλου, Ελληνοπούργου, Καππαδοκικού, Ματαράγκας, Μαυραχάδων, Μελισσοχωρίου, Πύργου Κιερίου (π.ε. Καρδίτσης), Πηνειαδός (π.ε. Τρικάλων).

¹²⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 66 και τις κοινότητες Ασκύφου, Γεωργιουπόλεως, Κακοπέτρου, Καλαθενών, Καλαμιτσίου Αμυγδαλίου, Κάμπου, Καρών Κισσάμου, Κισσάμου, Μάζης, Μαλαθύρου, Ποταμιάς, Ροδοβανίου, Ρόκκας, Σελλίων, Σούγιας, Στροβιλών, Χαϊρεθιανών (π.ε. Χανίων).

¹²⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 67 και τις κοινότητες Αγίας Παρασκευής, Αετοπέτρας Δωδώνης, Αηδονοχωρίου, Αλεποχωρίου Μπότσαρη, Βοβούσης, Βούρμπιανης, Γεροπλατάνου, Γρανίτσης, Δεσποτικού, Δοβλά, Ηλιοχωρίου, Κουκλιών, Λιγοψιάς, Μαζαρακίου, Μαρτσουκίου, Μαυρονόρους, Μεγάλης Γοτίστης, Μερόπης, Μετσόβου, Παλαιοσελλίου, Παρακαλάμου, Πετροβουνίου, Ποταμιά, Ριαχόβου (π.ε. Ιωαννίνων), Κλείτορος (Αχαΐας), Κουκουλιών (Θεσπρωτίας).

¹²⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 68 και τις κοινότητες Αγίου Γεωργίου Νηλείας, Αργαλαστής, Κεραμιδίου, Μετοχίου, Μηλεών, Νεοχωρίου, Ξινοβρύσης, Περιβλέπτου, Πινακατών, Συκής, Τρικερίου, Τσαγκαράδας (Μαγνησίας).

¹²⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 69 και την κοινότητα Ολύμπου (π.ε. Καρπάθου).

¹²⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 70 και τις κοινότητες Αμαρύνθου, Αμελάντων, Ερετριάς, Καλλιθέας, Σέτας, Στροπώνων (Ευβοίας).

¹²⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 77 και τις κοινότητες Αγγίστης, Αγίας Ελένης, Αγίας Παρασκευής, Αμμουδιάς, Αμπέλων, Αναγεννήσεως, Αναστασίας, Ανθής, Βαλτερού, Βαμβακιάς, Βαμβακοφύτου, Βυρωνείας, Γεφυροδίου, Γονίμου, Δασοχωρίου, Δαφνουδίου, Ηρακλείας, Θερμών, Θολού, Καμαρωτού, Καρπερης, Κοιμήσεως, Κουβουκλιών, Λιβαδοχωρίου, Λιμνοχωρίου, Μεγαλοχωρίου, Μεσοκώμης, Μονοβρύσης, Νέας Ζίχνης, Νέας Τυρολόης, Νέου Πετριτσίου, Νιγρίτης, Πατρικίου, Πεθειλινού, Ποντισμένου, Προμαχώνας, Σιδηροκάστρου, Στρυμονικού, Στρυμονοχωρίου, Τερπνής, Τούμπας, Φλαμπούρου, Χαροπού, Χορτερού, Χρυσοχωράφων (π.ε. Σερρών).

¹³⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 73 και τις κοινότητες Αγίου Βασιλείου, Αρχαίων Κλεωνών, Βελίνης, Γονούσσης, Κλημεντίου, Κρηνών, Λαλιώτου, Μεγάλου Βάλτου, Νεράντζης, Σικυώνας, Στενού, Στυλίων, Ταρσινών, Φενεού (Κορινθίας).

¹³¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 75 και τις κοινότητες Αγίου Παντελεήμονος, Αγραφών, Αλειμματάδων, Αντιπερνών, Αυλιωτών, Βελονάδων, Επισκέψεως, Καβαλλουρίου, Καββαδάδων, Καρουσάδων, Κασσιόπης, Κληματιάς, Λαυκίου, Λευκίμης, Μαγουλάδων, Νεοχωρίου, Νυμφών, Ξανθάτων, Περιθείας, Περούλαδων, Σιδαρίου, Σινιών, Σφακερών, Χωρεπισκόπων (π.ε. Κερκύρας).

¹³² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 7979 και τις κοινότητες Αγίου Σπυρίδωνος, Αλωνίων, Βροντούς, Δίου, Κούκκου, Λαγορράχης, Λεπτοκαρύας, Λιτοχώρου, Μηλιάς/Κάτω Μηλέας, Πύδνας, Σβορόνου, Σκοτίνης, Σφενδαμίου (Πιερίας).

¹³³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 72 και τις κοινότητες Γερακίου, Γραβιάς, Θερμοπυλών, Καλλιθέας Σπερχειάδος Καναλιών, Καρυών, Λευκάδος, Λεύκας, Λογγιτσίου, Μακρυρράχης, Μεσοποταμιάς, Ομβριακής, Παναγιάς, Περιστερίου, Πιτσιωτών, Ροβολιαρίου, Ροδωνιάς, Σπερχειάδος, Τιθωνίου, Φραντζή (Φθιώτιδος), Συγκρέλλου, Ψιανών (Ευρυτανίας).

¹³⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 74 και τις κοινότητες Αβραμιού, Αδριανής, Αλαγονίας, Αλτομυρών, Άνω Δωρίου, Αριοχωρίου, Αριστοδημείου, Αριστομένους, Βελανιδιάς, Βουναρίων, Βρομοβρύσης, Δολών, Δροσιάς, Καλογερεσίου, Κάμπου, Καρποφόρων, Κατσαρού, Κεφαλινού, Μάνδρας, Μάνεση, Μαραθοπόλεως,

Μαυρομματίου Παμίσου, Νεδούσης, Νεοχωρίου Ιθώμης, Νομιστή, Οιχαλίας, Πεταλιδίου, Πιλαλίστρας, Πολιανής, Ρωμανού, Στρεφίου (Μεσσηνίας).

¹³⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 71 και τις κοινότητες Αγρελιάς, Αύρας, Γαρδικίου, Γεωργανάδων, Καλογήρων, Κεραμιδίου, Κρήνης, Μαυρελίου, Νομής, Παναγίτσας, Στουρναραϊκών, Φαρκαδόνας, Χαλικίου (π.ε. Τρικάλων), Λαζαρίνας (π.ε. Καρδίτσας).

¹³⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 80 και τις κοινότητες Ευλάλου, Εχίνου, Θερμών, Μύκης, Ξεριά, Σουνίου (π.ε. Ξάνθης), Γέροντα (π.ε. Καβάλας).

¹³⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 78 και τις κοινότητες Αζού, Απλαδιανών, Καρωτής, Λιβαδίων, Μαριού, Μύρθιου, Ροδακίνου (π.ε. Ρεθύμνης).

¹³⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 85 και τις κοινότητες Αγίας Σοφίας, Αγίου Βλασίου, Αγίου Δημητρίου, Αγίου Κωνσταντίνου, Αετοπέτρης, Ακρών/Λιθοβουνίου, Αμπελίων, Αναλήψεως, Αργυρού Πηγαδίου, Αχλαδοκάστρου, Γουριωτίσσης, Γραμματικών, Δοκιμίου, Δρυμόνας, Ζευγαρακίου, Θέρμου, Καλουδίου, Καλυβίων, Κάτω Χρυσοβίτσης, Κοκκινόβρυσης, Ματαράγκας, Μεγάλης Χώρας, Νεροχωρίου, Οχθίων, Παμφίου, Παππαδατών, Πέρκου, Πετροχωρίου, Ποκίστης, Ποταμούλας Τριχωνίδος, Σιταραλώνων, Σπαρτιά, Τριχωνίου, Φυτειών (Αιτωλοακαρνανίας).

¹³⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 76 και τις κοινότητες Μεσορόπης, Πέρνης (π.ε. Καβάλας).

¹⁴⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 84 και τις κοινότητες Γλυφάδος, Ιάσμου, Κάλχαντος, Ληνού, Λοφαρίου, Μελέτης, Μέσης, Μιράνων, Νέας Σάντας, Νέου Σιδηροχωρίου, Πανδρόσου, Πολυάνθου, Πόρπης, Σάλπης, Σαπών, Στυλάριου (Ροδόπης).

¹⁴¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 81 και τις κοινότητες Αγιοχωρίου, Καλαμώνος, Μικροπόλεως, Μικροχωρίου, Νεροφράκτου (π.ε. Δράμας).

¹⁴² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 83 και τις κοινότητες Αηδονοχωρίου, Βελβεντού, Ερατύρας, Ιμέρων, Καστανιάς, Κρανιδίων, Λευκάρων, Μεταξά, Πελεκάνου, Πλατανορρεύματος, Πολυρράχου, Σερβίων (π.ε. Κοζάνης), Παναγίας (π.ε. Γρεβενών).

¹⁴³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 82 και την κοινότητα Ελαφοχωρίου (Εβρου).

¹⁴⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 90 και τις κοινότητες Αγίας Παρασκευής, Αγιάσου, Αρίσβης, Βατούσσης, Καλλονής, Κάπης, Κεραμίου, Λισβορίου, Παλαιοχωρίου, Παρακούλων, Πηγής, Πλαγιάς, Πτερούντος, Σκαλοχωρίου, Σκοπέλου, Τρύγωνα (Λέσβου).

¹⁴⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 87 και τις κοινότητες Αγίας Βαρβάρας, Βεργίνης, Καβασιλών, Κεφαλοχωρίου, Νέας Νικομηδείας, Ξεχασμένης, Παλαιού Σκυλλιτσίου, Παλατιτσίων, Πολυδένδρου, Ράχης, Ριζωμάτων, Συκέας (Ημαθίας).

¹⁴⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 88 και τις κοινότητες Αγίου Ακακίου, Ανωγείου, Θραψιμίου, Καρίτσας, Δολόπαν, Καρποχωρίου, Λοξάδας, Μαγούλας, Μασχολουρίου, Μητροπόλεως, Νεράιδας, Παλιουρίου, Πεζούλας, Προδρόμου, Σοφάδων, Φαναρίου, Φιλίας (π.ε. Καρδίτσας).

¹⁴⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 86 και τις κοινότητες Θεοδοριάνων, Καψάλων, Μεγαλόχαρης, Συκεών (π.ε. Άρτης), Μενιδίου (Αιτωλοακαρνανίας), Ανωγείου, Παναγίας (π.ε. Πρεβέζης).

¹⁴⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 91 και τις κοινότητες Ακόβου, Αναβρυτού, Ανθοχωρίου, Βαλτεσινίκου, Βελγοστής, Βυτίνας, Γεφύρας, Γιανναίων, Δάρα, Δάφνης, Δυρραχίου, Ελάτης, Ελληνικού, Ελληνίτσης, Ζώνης, Θωκνιάς, Ίσαρη, Ισώματος Καρυών, Καμάρας, Καμενίτσης, Κανδήλας, Καριταίνης, Καστανοχωρίου, (Κάτω) Καρυών, Κερπινής, Λαγκαδίων, Λεονταρίου, Λυκαίου, Λυκοσούρας, Λυκοχίων, Μαγουλιάνων, Μαινάλου, Μακρυσίου, Μαλλωτών, Μάραθα, Μαραθούσσης, Μεγαλοπόλεως, Νέας Εκκλησιούλας, Νεοχωρίου Λυκοσούρας, Νυμφασίας, Παναγίτσας, Πάπαρη, Παραδεισίων, Παύλιας, Περιβολίων, Πιάνας, Πλάκας, Ποταμιάς, Ραψομαμάτη, Σαρακινίου, Σκορτσινού, Σουλίου, Σύρνας, Τουρκολέκα, Τριλόφου, Τριποτάμου, Χιράδων, Χράνων, Χωρέμη (Αρκαδίας), Καλυβίων, Πέτρας (Μεσσηνίας).

¹⁴⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 92 και τις κοινότητες Αγίου Χαραλάμπους, Αγίου Ιωάννου, Βυτιναϊκών, Δούκα, Δουναιϊκών, Καλλιθέας, Κορακοχωρίου, Κουτσοχέρας, Λιβαδακίου, Νεμούτας, Σκουροχωρίου, Τσιπιανών, Χελιδονίου, Ωλένης (Ηλείας).

¹⁵⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 89 και τις κοινότητες Διευχών, Κουρουνίων, Σπαρτούντος (π.ε. Χίου).

¹⁵¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 93 και τις κοινότητες Γέρμα, Επταχωρίου, Ζούζουλης, Κυψέλης, Λιθάς, Σιδηροχωρίου (π.ε. Καστοριάς), Δρυοβούνου, Πλατανιάς (π.ε. Κοζάνης).

¹⁵² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 96 και τις κοινότητες Αγίου Παντελεήμονος, Αγίου Χριστοφόρου, Αγραπιδεών, Αμυνταίου, Ασπρογείων, Βαρικού, Λεβαίας/Λακκιάς, Λεχόβου, Μανιακίου, Νυμφαίου, Ξινού Νερού, Πεδινού, Πετρών, Ροδόνας, Φανού (π.ε. Φλωρίνης).

¹⁵³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 95 και τις κοινότητες Αγίου Κηρύκου, Αγίου Λέοντος, Βολιμών, Έξω Χώρας, Κυψέλης, Πηγαδακίων (π.ε. Ζακύνθου).

- ¹⁵⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 37 και τις κοινότητες Αξού, Αχλαδοχωρίου, Δροσερού, Καλλιπόλεως, Καρυωτίσσης, Κρανέας, Μυλοτόπου, Παλαιού Μυλοτόπου, Πλαγιαρίου, Τριφυλλίου (π.ε. Πέλλης).
- ¹⁵⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 98 και τις κοινότητες Βρουστίου, Ελληνικού/Κρυονερίου, Καπαρελλίου, Κιβερίου, Μοναστηρακίου, Μπόρσα, Μυκητών, Μύλων, Νέου Ηραίου/Χώνικα, Σχ(ο)ινοχωρίου, Φιχτίου, Φρουσιούνας (Αργολίδος).
- ¹⁵⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 101 και τις κοινότητες Αγίας Τριάδας, Αγίου Δημητρίου, Ανδρίτσας, Ανυφίου, Αραχναίου, Μάνεση, Μιδέας, Πουλλακίδας (Αργολίδος).
- ¹⁵⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 99 και τις κοινότητες Άσκρις, Ελλοπίας, Λουτουφίου, Μελισσοχωρίου (Βοιωτίας).
- ¹⁵⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 103 και τις κοινότητες Ζώνης, Κυπρίνου, Νέου Χειμωνίου, Ορμενίου, Ποιμενικού, Σπηλαίου (Εβρου).
- ¹⁵⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 102 και τις κοινότητες Βορδονίας, Γεωργιτσίου, Καστορείου, Κεφαλά, Πελλάνας (Λακωνίας).
- ¹⁶⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 100 και τις κοινότητες Άνω Κλεινών, Πλατέος (π.ε. Φλωρίνης).
- ¹⁶¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 105 και τις κοινότητες Αγίου Δημητρίου, Αγίου Σπυρίδωνος, Δαυλείας, Κορωνείας, Μαυρονερίου, Υψηλάντου (Βοιωτίας).
- ¹⁶² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 108 και τις κοινότητες Αγίου Ιωάννου, Ανατολής, Γδοχίων, Μύθων, Μύρτου, Σχινοκαυάλων (Λασιθίου).
- ¹⁶³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 49 και τις κοινότητες Άνω Ράχης, Βρυσούλας, Εκκλησιών, Κρυσπηγής, Λούρου, Μυρσίνης, Μύτικα, Νέας Σαμψούντος, Νέας Σινόπης, Νικολιτσίου, Πολυσταφύλου, Σκιαδά, Στεφάνης, Τρικάστρου, Φλαμπούρων, Χειμαδιού, Ωρωπού (π.ε. Πρεβέζης).
- ¹⁶⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 106 και τις κοινότητες Γκραϊκά, Κουνινάς, Κρήνης Αιγιαλείας, Μελισσίων, Μυρόβρυσσης, Νικολαϊκών, Παρασκευής, Πλατανιωτίσσης (Αχαΐας).
- ¹⁶⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 107 και τις κοινότητες Καταβόθρας, Κυπαρίσσου, Νεοχωρίου, Παλαμπά, Πηγαδούλια, Πλαισίου, Πλακωτής, Πολυδρόσου, Σίδερης, Συβότων (Θεσπρωτίας).
- ¹⁶⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 109 και τις κοινότητες Άνω Βασιλικής, Βλαχομάνδρας, Γαβρολίμνης, Δορβιτσιάς, Σίμου, Στρανώμης (Αιτωλοακαρνανίας), Αλ(ε)ποχωρίου, Ελαιάς, Ζωριάνου, Καλλιθέας, Μαραθιά, Πύργου, Τριζονίων, Τρικόρφου (Φωκίδος).
- ¹⁶⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 112 και τις κοινότητες Αμπελοκάμπου, (Αρχαίας) Ήλιδος, Αυγής, Δαφνωτίσσης, Καλυβίων Ήλιδος, Κρυονέρου, Οινόης, Ροβιάτας, Σαβαλίων, Χαβαρίου (Ηλείας).
- ¹⁶⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 111 και τις κοινότητες Άγρα, Αρνίσσης, Βρυτών, Σωτήρας (π.ε. Πέλλης).
- ¹⁶⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 110 και τις κοινότητες Βαλεριάνου, Μαρκοπούλου, Μαυράτων (π.ε. Κεφαλληνίας).
- ¹⁷⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 55 και τις κοινότητες Κοπανού, Λευκαδίων (Ημαθίας).
- ¹⁷¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 58 και τις κοινότητες Αγίου Ηλία, Αγίου Πέτρου, Βασιλικής, Ευγήρου, Σύβρου, Χορτάτων (π.ε. Λευκάδος), Αγίου Νικολάου Βονίτσης και Ξηρομέρου, Πλαγιάς (Αιτωλοακαρνανίας).
- ¹⁷² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 114 και τις κοινότητες Βρυσακίου, Καμποχωρίου, Πλατάνου (Ημαθίας).
- ¹⁷³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 113 και τις κοινότητες Ζάκα, Κοκκινιάς, Κυπαρισσίου, Οροπεδίου, Παλιοχωρίου, Περιβολίου, Σαρακήνας (π.ε. Γρεβενών).
- ¹⁷⁴ Συνίσταται από την ομώνυμη νήσο πλην της κοινότητος Οίας.
- ¹⁷⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 115 και την κοινότητα Κορωνίδος (π.ε. Νάξου).
- ¹⁷⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 117 και τις κοινότητες Γαλατά, Ελληνικών (Αιτωλοακαρνανίας).
- ¹⁷⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 116 και την κοινότητα Ρουσσοπούλου (π.ε. Λήμνου).
- ¹⁷⁸ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αμφίσσης, Αγίας Ευθυμίας, Αγίου Γεωργίου, Αγίου Κωνσταντίνου, Δελφών, Δροσοχωρίου, Ελαιώνος, Ιτέας, Καρουτών, Κίρρας, Μακρινής, Προσηλίου, Σερνικακίου, Τριταίας, Χρυσού/Χρυσού (Φωκίδος).
- ¹⁷⁹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αλιβερίου, Αγίου Ιωάννου, Αγίου Λουκά, Αλμυροποτάμου, Αργυρού, Αυλωναρίου, Βέλουζ, Γαβαλά, Δύστου, Ζαράκων, Κοσκίνων, Κριεζών, Λεπούρων, Μονοδρύου, Νεοχωρίου, Οκτωνιάς, Ορίου, Παρθενίου, Πετριών, Πολυποτάμου, Πρασίνου, Πυργίου (Ευβοίας).
- ¹⁸⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές των σημ. 119, 128, 157, 179, τους δήμους Σπετσών, Σκύρου, Σικίνου, τις κοινότητες Αντικυθήρων, Αρωναδικών, Λογοθετιανικών, Μεσαγρού, Μητάτων, Μυλοποτάμου, Ποταμού, Τακτικούπόλεως, Φρατσίων, Φριλιγκιανικών (Τροιζηνίας και νήσων υπαγομένων στην Αττική), Χρυσοβίτσης (Αιτωλοακαρνανίας), Αγίου Βασιλείου Κυνουρίας, Λουτρών Ηραίας, Πηγαδίου (Αρκαδίας), Αιγών, Καλαμιά, Κρινοφύτων (Αχαΐας), Αγίας Άννης, Ακραιφνίου, Αλιάρτου, Δομβραίνης, Ευαγγελιστριάς, Καπαρελλίου, Κάστρου, Λεύκτρων, Λουτσίου, Μουρικίου, Νεοχωρακίου, Προφήτου Ηλία, Χώστια (Βοιωτίας), Αγίας Άννης, Αγίας Σοφίας, Αγίου Βλασίου,

Ανδρωνιάνων, Άνω Κουρουνίου, Άνω Ποταμιάς, Αχλαδίου, Βιτάλων, Βλαχιάς, Δαφνούσης, Ενορίας, Καδίου, Καλημεριάνων, Κάτω Κουρουνίου, Κεχριών, Κήπων, Κηρίνου, Κομίτου, Κονιστρών, Κύμης, Λίμνης, Μαλειτιάνων, Μαντουδίου, Μεσοχωριών, Μετοχίου Κηρέως, Νέων Στύρων, Οξυλίθου, Πλατάνας, Πλατανιστού, Προκοπίου, Πύργου, Ροβιών, Σκεπαστής, Σπαθαρίου, Στροφυλιάς, Στύρων, Ταξιαρχών, Τριάδος, τον δήμο Σκύρου (Ευβοίας), τις κοινότητες Αγίας Τριάδος, Καταβόθρας, Στάβλων, Τροβάτου (Ευρυτανίας), Γρύλλου (Ηλείας), Καρβασαρά (π.ε. Καρδίτσας), Θαλερού, Θροφαρίου, Κορφωτίτσας, Σουλίου (Κορινθίας), Αναβρυτής, Άνω Μπουλαριών, Βάχου, Γερολιμένος, Καστανέας Επιδαύρου Λιμηράς, Μεσοχωρίου, Τσικκαλιών (Λακωνίας), Αετού, Δωρίου, Μίλα (Μεσσηνίας), Μυκονίων, Άνω Μεράς (π.ε. Μυκόνου), Καρδιανής (π.ε. Τήνου), Αγίας Μαρίνης Λοκρίδος, Αμφικλείας, Ελάτειας, Κάτω Τιθορέας, Κυριακοχωρίου, Λαρύμνης, Λευκοχωρίου, Μαλεσίνης, Μαρτίνου, Σφάκας (Φθιώτιδος), Αγίων Πάντων, Γαλαξιδίου, Επαλόφου, Λιλαίας, Μαυρολιθαρίου, Πεντεοριών, Πολυδρόσου (Φωκίδος).

¹⁸¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές των σημ. 120, 129, 172 και τις κοινότητες Βρασών (π.ε. Θεσσαλονίκης), Αγκαθιάς, Αράχου, Επισκοπής, Κορυφής, Νεοχωρίου, Προδρόμου (Ημαθίας), Πλαγιάς (π.ε. Ιωαννίνων), Πλαγιών (π.ε. Κιλκίς), Μεσολόγγου (π.ε. Κοζάνης), Καστανέας, Λιβαδίου, Παλαιού Ελευθεροχωρίου (π.ε. Πιερίας), Αγίου Δημητρίου, Αγίου Χριστοφόρου, Ακριτοχωρίου, Αμφιπόλεως, Ανατολής, Άνω Ποροίων, Αχινού, Αχλαδοχωρίου, Βέργης, Γαζώρου, Δήμητρας, Δημητρησιού, Δομίρου, Δραβήσκου, Ζευγολατιού, Ιβήρων, Καστανούσης, Καστανοχωρίου, Κάτω Ποροίων, Κερκίνης, Κρηνίδος, Λευκοτόπου, Λιβαδιάς, Λιθοτόπου, Λυγαριάς, Μακρινίτσας, Μανδηλίου, Μανδρακίου, Μαυροθαλάσσης, Μαυρολόφου, Μεσολακκιάς, Μικρού Σουλίου, Μυρκίνου, Μυρρίνης, Νεοχωρίου Σιντικής, Νέων Κερδυλίων, Νικοκλείας, Παλαιοκώμης, Πλατανακίων, Πρώτης, Ροδολίβους, Ροδοπόλεως, Σησαμιάς, Σιτοχωρίου, Τραγίλου, Τριάδος, Τριανταφυλλιάς/Τριανταφυλλέων, Χειμάρρου, Χουμνικού (π.ε. Σερρών).

¹⁸² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 121 και τις κοινότητες Αγίου Κυρίλλου, Ασημίου, Βασιλικής, Γκαγκαλών, Δεματίου, Ζαρού, Κάτω Βιάννου, Λιγορτίνου, Λουρών, Μεσοχωρίου, Μεταξοχωρίου, Πατσιδερού, Πραιτωριών, Πύργου, Σοκαρά, Σταβιών, Τεφελίου, Χάρακος (π.ε. Ηρακλείου), Μαρμακέτου (Λασιθίου).

¹⁸³ Περιλαμβάνει τις περιοχές των σημ. 122, 164 και τις κοινότητες Αγίας Βαρβάρας, Αγίας Μαρίνης, Αγριδίου, Αιγείρας, Ακράτας, Αλεσταίνης, Αναστάσεως, Άνω Βλασίας, Άνω Διακοπτού, Άνω Λουσών, Άρμπουνα, Βάλτας, Βελιτσών, Γουμένισσας/Βρυσαρίου, Δημητροπούλου, Διακοπτού, Διγελιωτικών, Δροσάτου, Εξοχής, Ζαχλωριτικών, Καλαβρύτων, Καλανίστρας, Καλλιφωνίου, Κανδάλου, Κάτω Λουσών, Κερπινής, Κερτέζης, Κραθίου, Λεχουρίου, Μαμουσιάς, Μανεσίου Καλαβρύτων, Μιχοΐου, Πλατάνου, Πριολίθου, Πτέρης, Ρουπακιάς, Σαλμενίκου, Σιγουνίου, Σκεπαστού, Συλβιανιώτικων, Φλαμπούρων, Χιόνας, Ψωφίδος (Αχαΐας), Νεοκάστρου (Αιτωλοακαρνανίας), Αγίας Τριάδος, Αρετής, Βάρδας, Δήμητρας, Καπελέτου, Κάτω Παναγιάς, Κυλλήνης, Λαμπείας, Λεχαινών, Μάχου, Μπορσίου, Νεοχωρίου Μυρτουντιών, Νησίου, Ορεινής, Σιμοπούλου, Σταφιδοκάμπου, Στρουσιού (Ηλείας), Καβασίων (π.ε. Ιωαννίνων).

¹⁸⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 123 και τις κοινότητες Αετολόφου, Αιγάνης, Άκρης, Αμυγδαλής, Βαλανίδας, Βερδικούσης, Γερανίων, Γιαννωτών, Δαμασίου, Δολίχης, Ελασσόνος, Ευαγγελισμού Ελασσόνος, Ζωοδόχου Πηγής, Καλαμακίου, Καλλιτεύκης, Καρίτσας, Καρυάς, Κεφαλοβρύσου, Κοκκινογειού, Κοκκινοπηλού, Κρανέας Ελασσόνος, Κυψελοχωρίου, Λουτρού Ελασσόνος, Μαγούλας, Μεγάλου Ελευθεροχωρίου, Μεσοχωρίου, Μηλέας, Νερομύλων, Νίκης, Σαρανταπόρου, Σπηλιάς, Στεφανοβούνου, Συκαμινέας, Συκέας, Τσαπουρνιάς, Τσαρτισάνης, Υπερείας, Φλαμπούρου (π.ε. Λαρίσης), Ζάρκου (π.ε. Τρικάλων).

¹⁸⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 126 και τις κοινότητες Αγίας Τριάδος, Αγίου Ιωάννου, Αϊδινίου, Αλμυρού, Ανθοτόπου, Αχιλλείου, Βρυναίνης, Βυζίτσας, Δρυμόνος, Ευξεινιούπολεως, Ζαγοράς, Καλαμακίου, Κροκίου, Κωφών, Λαύκου, Μηλίνης, Ξορυχτίου, Πλατάνου, Πουρίου, Πετλεού, Σούρπης, Φυλάκης (Μαγνησίας), Αρμενίου, Ερετριάς, Σωτηρίου (π.ε. Λαρίσης).

¹⁸⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 124 και τις κοινότητες Ανωπόλεως, Ανωσκέλης, Βουτά, Εμπροσνέρου, Ζυμπραγού, Ξηροστερνίου, Παλαιοχώρας, Πλατάνου, Πολεμαρχίου, Ραμνής, Σασάλου, Σκλαβοπούλας (π.ε. Χανίων), Μυριοκεφάλων (π.ε. Ρεθύμνης).

¹⁸⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 125 και τις κοινότητες Αετομηλίτσας, Αηλίου, Βαπτιστού, Δολού, Ελάφου, Ζωτικού, Καλαρρυτών, Κρυφοβού, Λεπτοκαρυάς Ζαγορίου, Λιθίνου, Μαζίου, Μακρινίου, Μπεστιάς, Πραμάντων, Ρεπετίτσας, Σμυρτιάς, Τριστένου (π.ε. Ιωαννίνων), Σαμαρίνας (π.ε. Γρεβενών), Λεπτοκαρυάς (Θεσπρωτίας).

¹⁸⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 127 και τις κοινότητες Αγίου Ισιδώρου (π.ε. Ρόδου), Νικιών (π.ε. Κω).

¹⁸⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 130 και τις κοινότητες Άνω Τρικάλων, Γελινιατικών, Γκούρας, Δένδρου, Δερβενίου, Δροσοπηγής, Ελληνοχωρίου, Ευρωστίνης-Ροζενών, Ζεμενού, Καισαρίου, Καλιανών, Καμαρίου, Καρυάς, Καστανέας, Κάτω Διμηνίου, Κάτω Λουτρού, Κάτω Συνοικίας Τρικάλων, Κάτω Ταρσού, Κρουονερίου, Κυλλήνης, Λαγκαδαϊκών, Λυγιάς, Λυκοποριάς, Ματίου, Μελισσιού, Μέσης Συνοικίας Τρικάλων, Μουλκίου,

Μποζικά, Νέων Βρυσουλών, Ξανθοχωρίου, Ξυλοκάστρου, Παναριτίου, Πανοράματος, Πασίου, Πελλήνης, Πιτσών, Ρεθίου, Ρίζης, Σοφιανών, Στομίου, Στυμφαλίας, Συκέας, Τιτάνης (Κορινθίας).

¹⁹⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 135 και τις κοινότητες Αγιοφύλλου, Αγναντιάς, Αηδόνας, Αμαράντου, Αμπελοχωρίου, Ασπροκκλησιάς, Αχλαδέας, Αχλαδοχωρίου, Βαθυρρεύματος, Βαλκάνου, Βλαχάβας, Γάβρου, Γλυκομηλέας, Γριζάνου, Διάβας, Ελληνοκάστρου, Κακοπλευρίου, Καλαμπάκας, Καλλιθέας, Καλογριανής, Καλομοίρας, Καστανέας, Καστρακίου, Κλεινού, Κλοκοτού, Κορυφής, Κρανέας, Κρύας Βρύσης, Μαλακασίου, Μεγάλης Κερασέας, Οιχαλίας/Νεοχωρίου, Οξυνείας, Ορθοβουνίου, Παλαιοχωρίου, Παναγίας, Περιστεράς, Πεύκης, Σαρακήνας, Σερβωτών, Σκεπαρίου, Χρυσομηλέας (π.ε. Τρικάλων), Αγίου Δημητρίου, Αγναντερού, Αμυγδαλής, Ανθοχωρίου, Βατσουνιάς, Γελάνθης, Δρακότρυπας, Ελληνοκάστρου, Κρυσπηγής, Μαυρομματίου, Μουζακίου, Οξύας, Πετροχωρίου, Πευκοφύτου, Πορτής (π.ε. Καρδίτσας).

¹⁹¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 134 και τις κοινότητες Αγίου Νικολάου, Αγίου Νίκωνος, Αγρίλου, Ακριτοχωρίου, Ανθούσης, Γλυκορριζίου, Δάρα, Ευαγγελισμού, Ζερμπισίων, Καινούργιου Χωρίου, Καλογερορράχης, Καλοχωρίου, Καπλανίου, Καστανέας, Κέντρου, Κεφαλοβρύσου, Κορυφασίου, Κουκκουνάρας, Κρεμμυδιών, Κυνηγού, Λαχανάδας, Λευκοχώρας, Μεσοχωρίου, Μηλέας, Μικρομάνης, Νερομούλου, Πανιπερίου, Παραπουγκίου, Πετριτσίου, Πηδάσου, Πολυλόφου, Πύλας, Πύλου, Σιάμου, Σουλτηναρίου, Στασίμου, Σταυροπηγίου, Τρικόρφου, Φοινίκης, Χανδρινού, Χατζή, Χράνων, Χωματάδας (Μεσσηνίας).

¹⁹² Περιλαμβάνει τις περιοχές την σημ. 132 και τις κοινότητες Βρίας, Ελατοχωρίου, Ελάφου, Μακρυγιάλου, Μοσχοποτάμου, Παλαιοστάνης, Παντελεήμονος, Πλαταμώνος, Πόρων, Ρητίνης (Πιερίας).

¹⁹³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 131 και τις κοινότητες Βάτου, Μαθρακίου (π.ε. Κερκύρας).

¹⁹⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 139 και τις κοινότητες Αβραμυλιάς, Αγιάσματος, Γραβούνης, Δυσβάτου, Ελαιοχωρίου, Ελευθερών, Ερατεινού, Κεραμωτής, Κεχροκάμπου, Μακρυχωρίου, Νέας Καρυάς, Πετροπηγής, Πηγών, Πλατανοτόπου, Ποδοχωρίου, Φωλεάς, Χρυσουπόλεως, Χρυσοχωρίου (π.ε. Καβάλας), Σκοπιάς (π.ε. Σερρών).

¹⁹⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 133 και τις κοινότητες Αγίας Παρασκευής, Βαθυκοίλου, Δρυμαίας, Κλωνίου, Μακρολιβάδου, Παλαμά, Πελασγίας, Περιβολίου Δομοκού, Περιβολίου Φθιώτιδος, Πετρωτού, Πουρναρίου, Σκαρφείας, Τριλόφου, Φυλιαδώνος (Φθιώτιδος), Αγίων Θεοδώρων (Μαγνησίας), Μαριολάτας, Πανουργιά, Σκλήθρου (Φωκίδος).

¹⁹⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 138 και τις κοινότητες Αμοργιανών, Αμπελακίου, Αμφιλοχίας, Ανοιξιάτικου, Άνω Κερασόβου, Εμπεσού, Καστανέας, Κατούνας, Κάτω Μακρινούς, Καυοράχης/Παλαιοχωρίου, Κεχρινιάς, Κονοπίνας, Κυψέλης/Σφήνας, Λεπενούς, Λουτρού, Μαλεσιάδας, Ματσουκίου, Μεσαρίστης, Παππαδάτου, Περδικακίου, Περίστης, Πλατάνου, Ποδογοράς, Ρίγανης, Σπάρτου, Σταθά, Στάνου, Χαλκιοπούλων, Χούνης, Ψηλοβράχου (Αιτωλοακαρνανίας), Μικροσπηλιάς (π.ε. Αρτης), Επισκοπής, Σταυροχωρίου (Ευρυτανίας).

¹⁹⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 136 και τις κοινότητες Κοτύλης, Νεοχωρίου, Σατρών (π.ε. Ξάνθης).

¹⁹⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 140 και τις κοινότητες Αμφίας, Άνω Δροσίνης, Αρίσβης, Αρριανών, Βραγιάς, Δειλών, Εβρίνου, Ιασίου, Κερασέας, Κρωβύλης, Λαμπρού, Μέγα Πιστού, Μικρού Πιστού, Μίσχου, Μύστακα, Νεύρων, Νικητών, Πάσσου, Σιδηράδων, Φυλλύρας (π.ε. Ροδόπης).

¹⁹⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές των σημ. 149, 167 και τις κοινότητες Αγίας Άννης, Αγίας Κυριακής, Αγραπιδοχωρίου, Αλιφείρας, Αμυγδαλεών, Ανδριτσαίνης, Ανθώνος, Ασπρων Σπιτιών, Αυγείου, Αχλαδινής, Βελανιδίου, Βουλιαγμένης, Βρίνας, Γουμέρου, Γραϊκα, Δάφνης, Διασέλλων, Κακοταρίου, Καλλικώμου, Καρδιακαυτίου, Κάτω Σαμικού, Καυκωνίας, Κούμανη, Κουφοπούλου, Κρεστένων, Κρουνερίου Ολυμπίας, Λάλα, Λάτα, Λουκά, Μάγειρα, Μαζαρακίου, Μακρισιών, Ματεσίου, Μυρωνίων, Περιστερίου, Πλατιάνας, Πρασιδακίου, Ραχών, Σιμίτζα, Σκιλλουντίας, Σωστίου, Τρυπητής, Φαναρίου (Ηλείας).

²⁰⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 137 και τις κοινότητες Αγίας Γαλήνης, Ζωνιανών, Κρουνερίου, Πλατάνου (π.ε. Ρεθύμνης).

²⁰¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 142 και τις κοινότητες Αγίας Σωτήρας, Βυθού, Γουλών, Διλόφου, Ελάτης, Καλονερίου, Λιβαδερού, Μικροκάστρου, Πενταλόφου, Σισανίου, Γαλατινής, Σιατίστης (π.ε. Κοζάνης).

²⁰² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 141 και τις κοινότητες Δασωτού, Θολού, Λευκογείων, Λευκοθέας, Οχυρού, Παγονερίου, Ποταμών, Πτελέας Πλατανιάς, Συμβολής (π.ε. Δράμας), Αλιστράτης (π.ε. Σερρών).

²⁰³ Περιλαμβάνει τις περιοχές των σημ. 155, 156 και τις κοινότητες Αγίου Νικολάου, Αδαμίου, Αλέας, Ασκληπείου, Μαλαντρενίου, Προσύμνης, Σκαφιδακίου, Στέρνας, Τραχειάς (Αργολίδος), Πλατάνας (Αρκαδίας).

²⁰⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 144 και τις κοινότητες Αργέννου, Βασιλικών, Βρίσας, Λαφιόνας, Λεπετύμνου, Μεγαλοχωρίου, Μηθύμνης, Νάπης, Πελόπης, Πέτρας, Πλωμαρίου, Πολιχνίτου, Σκουτάρου, Σταυρού, Στύψης, Συκαμινέας, Ύψηλομετώπου, Φίλιας (Λέσβου).

²⁰⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 143 και τις κοινότητες Αισύμης, Λύρας, Μαυροκκλησίου (Εβρου).

- ²⁰⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 146 και τις κοινότητες Αγίας Παρασκευής, Ανάβρας, Αρτεσιανού, Δασοχωρίου, Καλογριανών, Καστανέας/Καστανιάς, Καταφυγίου, Κέδρου, Κτιμένης, Κυψέλης, Λεονταρίου, Λουτρού, Μαγουλίτσης, Μάρκου, Μολόχας, Νεοχωρίου, Παλαιοχωρίου, Πασχαλίτσης, Ραχούλας, Χάρματος (π.ε. Καρδίτσης).
- ²⁰⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 145 και τις κοινότητες Αγίας Μαρίνης, Αγίου Γεωργίου, Δασκίου (Ημαθίας).
- ²⁰⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 147 και τις κοινότητες Βλαχέρνας, Γραϊκικού, Παλαιοκατούνου, Πέτρας, Ράμιας, Ρετσιανών, Φωτεινού (π.ε. Αρτης), Γοργομούλου, Μελιανών, Ρωμιάς (π.ε. Πρεβέζης).
- ²⁰⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 148 και τις κοινότητες Αγίας Βαρβάρας, Αγίου Γεωργίου, Βάστα, Δημητσάνης, Θεοκτίστου, Κεραστάρη, Λευκοχωρίου, Λιθοβουνίων, Λίμνης, Λυκούρεια, Μελισσοπέτρας, Μυγδαλιάς, Ορχομενού, Παλαμαρίου, Πηγαδακίων, Πυρρή, Ροεινού, Σάγκα, Σέρβου, Φαλαισίας, Χρυσοχωρίου, Χωτούσσης (Αρκαδίας), Γλυφάδας, Νέδας (Μεσσηνίας).
- ²¹⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 158 και τις κοινότητες Αλεποχωρίου, Αμορίου, Ασβεστάδων, Ασημένιου, Ασπρονηρίου, Βρυσικών, Διδυμοτείχου, Δόξης, Ελαιάς, Ισαακίου, Καρωτής, Κομάρων, Κουφοβούνου, Κυανής, Κυριακής, Λαβάρων, Μάνης, Μεγάλης Δοξιάρας, Μεταξιάδων, Νέας Βύσσης, Παλιουρίου, Πενταλόφου, Πετράδων, Πετρωτών, Πραγγίου, Πτελέας, Πυθίου, Σοφικού, Στέρνας (Εβρου).
- ²¹¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 150 και τον δήμο Οινουσσών (π.ε. Χίου).
- ²¹² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 152 και τις κοινότητες Δροσερού, Πύργων (π.ε. Κοζάνης), Αετού, Αντιγονείας, Λιμνοχωρίου, Πελαργού, Σκλήθρου (π.ε. Φλωρίνης).
- ²¹³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 151 και τις κοινότητες Βυσσινέας, Κλεισούρας, Μελά, Νοστήμου, Οξυάς (π.ε. Καστοριάς), Βατοχωρίου (π.ε. Φλωρίνης).
- ²¹⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 161 και τις κοινότητες Ανθοχωρίου, Διονύσου, Καρυάς, Παρορίου, Παύλου, Στειρίου, Αντικύρας, Διστόμου, Κυριακίου, Ορχομενού (Βοιωτίας), Δεσφίνης (Φωκίδος).
- ²¹⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 153 και την κοινότητα Λαγανά (π.ε. Ζακύνθου).
- ²¹⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 154 και την κοινότητα Αραβησσού (π.ε. Πέλλης).
- ²¹⁷ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 163 και τις κοινότητες Άσσου, Βράχου, Γαλατά, Δεσποτικού, Θεσπρωτικού, Καμαρίνας, Καναλίου, Κρανέας, Παππαδατών, Ριζοβουνίου, Ριζών (π.ε. Πρεβέζης), Βονίτσης, Θυρίου/Θυρρείου, Μοναστηρακίου, Παλιαμπέλων, Τρύφου (Αιτωλοακαρνανίας).
- ²¹⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 159 και τις κοινότητες Αγίων Αναργύρων, Αλεποχωρίου, Γκοριτσάς, Γοράνων, Δαφνίου, Κροκεών, Λογκανίκου, Σουστιάνων (Λακωνίας), Πετρίνας (Αρκαδίας).
- ²¹⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 165 και τις κοινότητες Αγίου Νικολάου, Αμπελιάς, Γκρίκας, Ζερβοχωρίου, Καριωτίου, Κοκκινιάς, Κρυσταλλοπηγής, Μαλουνίου, Μαργαριτίου, Ξηρολόφου, Παγκρατών/Παγκρατίου, Παλαιοκκλησίου, Παλαιοχωρίου, Παραμυθίας, Πέρδικας, Πετουσίου, Προδρομίου, Σαλονίκης, Σεβαστού, Σπαθαραίων, Τσαμαντά, Χαραυγής (Θεσπρωτίας), Σουλοπούλου (π.ε. Ιωαννίνων).
- ²²⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 160 και τις κοινότητες Ανταρτικού, Λευκόνοας, Τριποτάμου (π.ε. Φλωρίνης).
- ²²¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 162 και τις κοινότητες Καβουσίου, Μαλών, Χρυσοπηγής (Λασιθίου).
- ²²² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 166 και τις κοινότητες Άνω Χώρας, Τερψιθέας, Τρικόρφου, Φαμίλας (Αιτωλοακαρνανίας), Γλυφάδος, Ερατεινής, Μηλέας, Πανόρμου, Τολοφώνος (Φωκίδος).
- ²²³ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 168 και τις κοινότητες Νησίου, Πλατάνης, Φλαμουριάς (π.ε. Πέλλης).
- ²²⁴ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 170 και τις κοινότητες Γιαννακοχωρίου, Επισκοπής Ναούσης, Μαρίνης, Ροδοχωρίου, Χαριέσσης (Ημαθίας).
- ²²⁵ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 176 και τις κοινότητες Αγίου Ηλία, Αιτωλικού, Αμπελακιωτίσσης, Άνω Κουδουνίου, Μάστρου, Σταμνάς, Χρυσοβεργίου (Αιτωλοακαρνανίας), Αρτοτίνας (Φωκίδος).
- ²²⁶ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 169 και την κοινότητα Δαυγάτων (π.ε. Κεφαλληνίας).
- ²²⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αριδαίας, Αλώρου, Αψάλου, Βορεινού, Δωροθέας, Εξαπλατάνου, Θηριοπέτρης, Ίδας, Κωνσταντίας, Λουτρακίου, Μηλέας, Νερομούλων, Νοτίας, Ξιφιανής, Περικλείας, Πιπεριών, Πολυκαρπίου, Προμάχων, Σωσάνδρας, Τσάκων, Φιλωτείας, Φούστανης, Χρυσής (π.ε. Πέλλης).
- ²²⁸ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 173 και τις κοινότητες Ελευθέρου, Καρπερού, Κατάκαλης, Κιβωτού, Κρανέας, Πανοράματος, Πολυδένδρου, Ταξιάρχου (π.ε. Γρεβενών).
- ²²⁹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 174 και την κοινότητα Οίας (π.ε. Θήρας).
- ²³⁰ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 175 και την κοινότητα Θολαρίων (π.ε. Νάξου).
- ²³¹ Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 177 και την κοινότητα Καλλιόπης (π.ε. Λήμνου).
- ²³² Περιλαμβάνει τις περιοχές της σημ. 178 και την κοινότητα Καστελλίων (Φωκίδος).

- ²³³ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Μοιρών, Αληθινής, Αμπελούζου, Βώρων, Γαλιάς, Καμηλαρίου, Καστελλίου, Κουσέ, Μητροπόλεως, Μορονίου, Περιού, Πετροκεφαλίου, Πηγαϊδακίων, Πιτσιδίων, Πλατάνου, Πλώρας, Πόμπιας, Ρουφά, Σίβα, Σκουρβούλων, Φανερωμένης, Χουστουλιανών (π.ε. Ηρακλείου).
- ²³⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Σητείας, Αγίας Τριάδος, Αγίου Γεωργίου Σητείας, Αρμένων, Αχλαδίων, Έξω Μουλιανών, Κατσιδωνίου, Κρυών, Λάστρου, Μαρωνίας, Μέσα Μουλιανών, Μυρσίνης, Παλαικάστρου, Παππαγιαννάδων, Πισκοκεφάλου, Ρούσσας Εκκλησίας, Σκοπής, Σταυρωμένου, Σφάκας, Τουρλωτής, Χανδρά (Λασιθίου).
- ²³⁵ Ήτοι, τον ομώνυμο δήμο.
- ²³⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Πάργας, Αγιάς, Ανθούσης (π.ε. Πρεβέζης), Ελευθερίου (Θεσπρωτίας).
- ²³⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Καναλλακίου, Αμμουδιάς, Άνω Σκαφιδωτής, Αχερουσίας, Βαλανιδούσσας, Κορυφούλας, Κορώνης, Κουκκουλίου, Κυψέλης, Λούτσης, Μουζακαϊκών, Ναρκίσσου, Σταυροχωρίου (π.ε. Πρεβέζης).
- ²³⁸ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Νυδρίου, Βαυκερής, Βλυχού, Βουρνικά, Δραγάνου, Κατωχωρίου, Κονταραίνης, Μαραντοχωρίου, Νεοχωρίου, Νικολή, Πλατυστόμων, Πόρου, Τσουκαλάδων, Χαραδιατικών (π.ε. Λευκάδος).
- ²³⁹ Περιλαμβάνει όλες τις κοινότητες την ομώνυμο νήσου πλην Κιονίου.
- ²⁴⁰ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ληξουρίου, Αγίας Θέκλης, Καμιναράτων, Κατωγής, Κοντογενάδας, Κουβαλάτων, Μονοπολάτων, Σκινέως, Σουλλάρων, Φαβατάτων, Χαβδάτων, Χαβριάτων (π.ε. Κεφαλληνίας).
- ²⁴¹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αστακού, Βασιλοπούλου, Καραϊσκάκη, Προδρόμου (Αιτωλοακαρνανίας).
- ²⁴² Περιλαμβάνει τις κοινότητες Βαρθολομιού, Κάστρου (Ηλείας).
- ²⁴³ Περιλαμβάνει τις κοινότητες της Γαστούνης, Λευκοχωρίου, Καβάσιλα, Παλαιοχωρίου (Ηλείας).
- ²⁴⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ζαχάρως, Αηλίου, Κακοβάτου, Καλιδόνης, Λεπρέου, Νεοχωρίου, Ροδινών, Σμέρνας, Σχίνων, Χρυσοχωρίου/Τρυπών (Ηλείας).
- ²⁴⁵ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Κυπαρισσίας, Αγαλιανής, Αρμενίων, Βρυσών, Ελαίας, Καλού Νερού, Καμαρίου, Κρουνερίου, Λαντζουνάτου, Μουριατάδας, Μύρου, Ξηροκάμπου, Περδικονερίου, Πολυθέας, Προδρόμου, Ραπτοπούλου, Ραχών, Ροδιάς, Σελλά, Σιδηροκάστρου, Σπηλιάς, Στασιού (Μεσσηνίας).
- ²⁴⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Φιλιατρών, Μάλης, Πλάτης, Χαλαζονίου (Μεσσηνίας).
- ²⁴⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Γαργαλιάνων, Αμπελοφύτου, Πύργου Τριφυλίας (Μεσσηνίας).
- ²⁴⁸ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Χώρας, Κακαλετριού, Φλόκας (Μεσσηνίας).
- ²⁴⁹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Γυθείου, Αγίου Νικολάου, Αρχοντικού, Δροσοπηγής, Καρβελά, Καρουπόλεως, Κονακίων, Κρήνης, Λάγιου, Λυγερέα, Μαραθέας, Μελίσσης, Μυρσίνης, Νεοχωρίου, Πλατάνου, Σελεγουδίου, Σκαμνακίου, Σκουταρίου, Χωσιαρίου (Λακωνίας).
- ²⁵⁰ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Μολάων, Αγγελόνας, Ασωπού, Κουπιών, Πακίων, Φοινικίου (Λακωνίας).
- ²⁵¹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Νεαπόλεως, Αγίου Νικολάου Βοιών, Αγίων Αποστόλων, Βελανιδιών, Λαχίου, Φαρακλού (Λακωνίας).
- ²⁵² Περιλαμβάνει τις κοινότητες Λεωνιδίου, Κουνουπιάς, Πουλιθρων, Τσιταλίων (Αρκαδίας).
- ²⁵³ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Άστρους, Αγίου Ανδρέου, Βερβένων, Δολιανών, Κορακοβουνίου, Κουτρούφων, Μελιγούς, Ξηροπηγάδου, Παραλίου Άστρους, Πραστό, Στόλου, Χαράδρου (Αρκαδίας).
- ²⁵⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Κρανιδίου, Διδύμων, Ερμιόνης, Ηλιοκάστρου, Θερμησίας, Κοιλιάδος, Πορτοχελίου, Φούρνων (Αργολίδος).
- ²⁵⁵ Περιλαμβάνει τον δήμο Πόρου και την κοινότητα Γαλατά (Τροιζηνίας και νήσων υπαγομένων στην Αττική).
- ²⁵⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αιγίνης, Βαθέος, Κυψέλης επί της ομώνυμο νήσου.
- ²⁵⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Καρύστου, Αετού, Γραμπιάς, Καλυβίων, Μύλων (Ευβοίας).
- ²⁵⁸ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αταλάντης, Αρκίτσας, Ζελίου, Καλαποδίου, Κυπαρισσίου, Λιβανατών, Μεγαπλατάνου, Τραγάνας (Φθιώτιδος).
- ²⁵⁹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Καμένων Βούρλων, Καιουργίου, Καλλιδρόμου, Κομνίνης (Φθιώτιδος).
- ²⁶⁰ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αγίου Κωνσταντίνου, Αγνάντης (Φθιώτιδος).
- ²⁶¹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Λουτρών Αιδηψού, Αγίου (Ευβοίας).
- ²⁶² Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ιστιαίας, Αβγαριάς, Αγδινών, Αγριοβοτάνου, Αρτεμισίου, Ασμηνίου, Βουτά, Γαλατσάδων, Γαλατσώνας, Γερακιούς, Γιάλτρων, Γουβών, Ελληνικών, Καμαριών, Καστανιωτίσσης, Κρουνερίτη, Μηλεών, Μονοκαρυάς, Νέου Πύργου, Ταξιάρχου, Ωρεών (Ευβοίας).
- ²⁶³ Περιλαμβάνει τον δήμο Σκιάθου (π.ε. Σποράδων) και την κοινότητα Ματονερίου (π.ε. Τρικάλων).
- ²⁶⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Άνδρου, Αποικίων, Κοχύλου, Λαμύρων, Μεσαριάς Άνδρου, Παλαιοκάστρου, Πιτροφού, Στενιών, Συνετίου (π.ε. Άνδρου).
- ²⁶⁵ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Τήνου, Αγάπης, Δύο Χωριών, Καλλονής, Κάμπου, Κτικάδου, Κώμης, Στενής, Τριαντάρου, Φαλατάδου (π.ε. Τήνου).

- ²⁶⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Τριοβασάλου, Αδάμαντος, Μήλου, Πέραν Τριοβασάλου, Τρυπητής (π.ε. Μήλου).
- ²⁶⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αγίου Κηρύκου, Πεδικίου, Χρυσοστόμου (Ικαρίας).
- ²⁶⁸ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Βαθέος, Αμπέλου, Κουμαραδαίων, Μαυρατζαίων, Μεσογείου, Μύλων, Μυτιληνίων, Παγώνδου, Παλαιοκάστρου, Πανδρόσου, Πυθαγορείου, Πύργου, Σπαθαραίων, Χώρας (π.ε. Σάμου).
- ²⁶⁹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Καρλοβασίων, Αγίου Κωνσταντίνου, Αγίων Θεοδώρων, Δρακαίων, Καλλιθέας, Καστανέας, Κοκκαρίου, Κονταϊκών, Κοντακαϊκών, Κοσμαδαίων, Κουμαϊκών, Λέκας, Μανολατών, Νεοχωρίου, Πλατάνου, Σκουραϊκών, Υδρούσης (π.ε. Σάμου).
- ²⁷⁰ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Φαρσάλων, Αγίου Γεωργίου Φαρσάλων, Αμπελείας, Αχιλλείου, Βαμβακούς, Βασιλή, Δασολόφου, Δένδρων Φαρσάλων, Κατωχωρίου, Μεγάλου Ευδρίου, Ναρθακίου, Πολυδαμείου, Ρευματίας, Σιτοχώρου (π.ε. Λαρίσης).
- ²⁷¹ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Παλαμά, Ερμητσίου, Καλυβακίων (π.ε. Καρδίτσας).
- ²⁷² Περιλαμβάνει τις κοινότητες Σκύδρας, Αγίου Γεωργίου, Ανύδρου, Καλής, Καλυβίων, Λιποχωρίου, Μαυροβουνίου, Νέας Ζωής, Πετραίας, Προφήτου Ηλίου, Ρίζου, Σεβαστιανών (π.ε. Πέλλης).
- ²⁷³ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Θάσου, Καλλιράχης, Μαριών, Παναγίας, Ποταμιάς, Πρίνου, Ραχωνίου, Σωτήρος (π.ε. Θάσου).
- ²⁷⁴ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Ελευθεροπόλεως, Κηπίων (π.ε. Καβάλας).
- ²⁷⁵ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Σουφλίου, Κορνοφωλέας, Λυκόφωτος, Μάνδρας, Πρωτοκκλησίου (Εβρου).
- ²⁷⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Δεσκάτης, Δασοχωρίου, Παλιουριάς, Παρασκευής (π.ε. Γρεβενών).
- ²⁷⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Καρπενησίου, Αγίου Νικολάου, Ανατολικής Φραγκίστας, Ανιάδας, Δάφνης, Δομνίστης, Δυτικής Φραγκίστας, Καστανέας, Κλαυσίου, Κορυσχάδων, Κρικέλλου, Μαράθου, Μαυρομμάτας, Μεγάλου Χωρίου, Μικρού Χωρίου, Μουζίλου, Μυρίκης, Νοστήμου, Παλαιοχωρίου, Παππαρουσίου, Προυσού, Σελλών, Σιβίστης, Στενώματος, Στεφανίου, Τόρνου, Τριποτάμου (Ευρυτανίας), Μεσαίας Κάψης (Φθιώτιδος).
- ²⁷⁸ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Νεμέας, Αηδονίων, Γαλατά, Πετρίου, Κουτσίου (Κορινθίας).
- ²⁷⁹ Περιλαμβάνει όλες τις κοινότητες της ομώνυμου νήσου πλην Ολύμπου.
- ²⁸⁰ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Τυμπακίου, Κλήματος, Λαγολίου, Μαγαρικαρίου (π.ε. Ηρακλείου), Αγίας Παρασκευής, Λοχριάς (π.ε. Ρεθύμνης).
- ²⁸¹ Πρόκειται για τις περιοχές (1) Κατοχής, (2) Παλαίρου, Πογωνίας (Αιτωλοακαρνανίας), (3) Αρχαίας/Παλαιάς Επιδαύρου (Αργολίδος), (4) Αραχόβης (Βοιωτίας), (5) Σαμοθράκης (Εβρου), (6) Αγγελοχωρίου (Ημαθίας), (7) Θεολόγου, (8) Λιμεναρίων (π.ε. Θάσου), (9) Φιλιατών, Γαρδικίου/Αγίου Γεωργίου, Γολάς (Θεσπρωτίας), (10) Ιητών (Θήρας), (11) Ευδήλου, Αρεθούσης, Δάφνης, Καραβοστάμου, Φραντάτου, (12) Ραχών, Αγίου Πολυκάρπου (Ικαρίας), (13), Οφρυνίου (π.ε. Καβάλας), (14) Προαστίου (Καρδίτσας), (15) Γαΐου, Λάκκας, Μαγαζιών (π.ε. Κερκύρας), (16) Πόρου, Αγίας Ειρήνης, Αγίου Νικολάου, Ξενοπούλου, Σκάλας, (17) Σάμης, Γριζάτων, Καραβομύλου, Πουλάτων, Πυργίου, Χαλιωτάτων (π.ε. Κεφαλληνίας), (18) Ιουλίδος, Κορησσίας (Κέα-Κύθου), (19) Νεαπόλεως, Αξιοκάστρου, Ασπρούλας, Βελανιδιάς, Λευκοθέας, Λικνάδων, Μολόχας, Πεπονιάς, Πυλωρίου, Χειμερινού, Χορηγού, (20) Τσοτυλίου, Ανθούσης, Ανθοχωρίου, Βροντής, Κλεισωρείας, Ομαλής, Περιστεράς, Πλακίδας, Πολυκαστάνου, Πολυφύτου, Σταυροδρομίου (π.ε. Κοζάνης), (21) Γαλατακίου, (22) Χίλιομοδίου (Κορινθίας), (23) Αρεοπόλεως, Γέρμας, Δρυάλου, Δρυμού, Έξω Νυμφίου, Κελεφά, Μίνας, Πύργου Διρού, Σιδηροκάστρου, (24) Βλαχιώτη, (25) Μονεμβασίας, Αγίου Ιωάννου Επιδαύρου Λιμήρας, Νομίων, Κουλεντίων, (26) Γλυκόβρυσης, (27) Παπαδιανικών (Λακωνίας), (28) Λιβαδίου (Λαρίσης), (29) Ερεσού (Λεσβου), (30) Κορώνης, Νέας Κορώνης (Μεσσηνίας), (31) Νεοχωρίου, Θαλαμών, Λαγκάδας, Πλάτσης, Προαστίου, Πύργου Καλαμών, Ριγκλίων (Μεσσηνίας), (32) Απολλωνίας, Αρτεμόνος (π.ε. Μήλου), (33) Γαλατάδων (π.ε. Πέλλης), (34) Αμαξιάδων, (35) Δοκού, (36) Οργάνης (Ροδόπης), (37) Σύμης (π.ε. Ρόδου), (38) Μαραθοκάμπου (Σάμου), (39) Σκουτάρεως (π.ε. Σερρών), (40) Αλλονήσου (Σποράδων), (41), Ανθήλης, (42) Μάλου (Φθιώτιδος).
- ²⁸² Περιλαμβάνουν τις κοινότητες Δαμακινίου, Δαφνών, Μάγειρα, Χατζή (Αχαΐας).
- ²⁸³ Περιλαμβάνουν τις κοινότητες Βαλιμιτικών, Κάτω Βλασίας, Μικρού Ποντιά, Μιραλίου, Πετσάκων, Σελινούντος, καθώς και τις κοινότητες Αμπελοκήπων, Βαλιμής, Βελάς, Βουτσίμου, Κάτω Ζαχλωρούς, Κούτελης, Οάσεως, Σινεβρού, Χρυσανθίου (Αχαΐας).
- ²⁸⁴ Περιλαμβάνουν τις κοινότητες Αγραμπέλων, Αμυγαλέας, Άνω Κλειτορίας, Κλειτορίας, Λιβαρτζίου, Λυκουριάς, Νασίων, Πάου, Πεύκου, Πλάκας, Πλανητέρου, Σειρών, Σκοτάνης, Φιλίων, Χόβολης (Αχαΐας).
- ²⁸⁵ Περιλαμβάνουν τις κοινότητες Απιδεώνος, Καγκαδίου, Ματαράγκας, Πέτα (Αχαΐας).
- ²⁸⁶ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αγίας Μαύρας, Βαρθολομιού, Γαστούνης, Καβάσιλα, Κάστρου, Κοροΐβου, Κουρτεσίου, Λευκοχωρίου, Λυγιάς, Μανολάδος, Μελίσσης, Μυρσίνης, Μυρτουντίων, Νεαπόλεως, Νέας Μανολάδος, Παλαιοχωρίου, Ρουπακίου, Τραγανού (Ηλείας).
- ²⁸⁷ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αηλιού, Αρτέμιδος/Κουμουθέκρας, Γιαννιτσοχωρίου, Δραγωνίου, Ζαχάρως, Θεισάας, Κακοβάτου, Καλιδόνης, Λεπρέου, Λινισταίνης, Μηλέας, Μίνθης, Νέας Φιγαλείας, Νεοχωρίου,

Ξηροχωρίου, Περιβολίων, Πετραλώνων, Ροδινών, Σμέρνας, Σέκουλα, Σχίνων, Ταξιαρχών, Φιγαλείας, Χρυσοχωρίου/Τρυπών (Ηλείας), καθώς και της κοινότητας Στομίου που αναφέρεται στην σημ. 60.

²⁸⁸ Περιλαμβάνουν τις κοινότητες Αγριδίου, Λανθίου, Καλυβακίων, Φρίξης, Πλουτοχωρίου (Ηλείας).

²⁸⁹ Περιλαμβάνουν τις κοινότητες Αγίου Δημητρίου, Αγίου Ηλία Πηνηίων, Αγνάντων, Εφύρας, Κάμπου, Κέντρου, Κεραμιδιάς, Κλινδιάς, Λαγανά, Πεύκης, Περσαίνης, Ροδιάς, Φολόης (Ηλείας).

²⁹⁰ Πρόκειται για τις κοινότητες Αγριδίου, Βαρετάδος, Βρουβιανών, Γιαννοπούλων, Μεγάλου Κάμπου, Πετρώνας, Πατιοπούλου, Σαρδινίων, Τρικλίνου, Φλωριάδος (Αιτωλοακαρνανίας).

²⁹¹ Πρόκειται για τις κοινότητες Αβαρικού, Αγίου Γεωργίου, Αγίου Νικολάου Τριχωνίδος, Νερομάννας, Σκουτεσιάδος, Φραγκουλαϊκών, Χαλικίου Αμβρακίας (Αιτωλοακαρνανίας).

²⁹² Πρόκειται για τις κοινότητες Αραχόβης, Ασπριάς, Γραμμένης Οξυάς, Κλεπάς, Κοκκινοχωρίου, Νεοχωρίου Ναυπακτίας, Περδικοβρύσεως (Αιτωλοακαρνανίας).

²⁹³ Περιλαμβάνει τις κοινότητες Αγραμπέλων, Αετού, Αρχοντοχωρίου, Αστακού, Αχυρών, Βάρνακα, Βασιλοπούλου, Βάττου, Βλιζιανών, Γουριάς, Δρυμού, Κανδήλας, Καραϊσκάκη, Κατοχής, Κομπωτής, Λεσινίου, Μαχαιρά, Μπαμπίνης, Νεοχωρίου Μεσολογγίου, Παναγούλας, Παλαιομανίνας Παλαίρου, Πενταλόφου, Πογωνίας, Προδρόμου, Σκουρτούς, Στρογγυλοβουνίου, Χρυσοβίτσης (Αιτωλοακαρνανίας).

²⁹⁴ Πρόκειται για τις κοινότητες Αμβρακίας, Διασελλακίου, Διπλατάνου, Καλλιθέας, Κονίσκης, Κρουνερίων, Κυδωνέας, Λαμπιρίου, Λευκού, Χρυσοβίτσης (Αιτωλοακαρνανίας), Αιγών, Αμπέλου, Βελημαχίου, Καλαμιά, Κρινοφύτων, Μεσορρουγίου, Μοναστηρίου, Παγκρατίου, Παραλίας Πλατάνου, Περιθωρίου, Ποροβίτσης, Ρογών, Σελιάνας (Αχαΐας), Αγίου Ηλία, Αρήνης, Βρεστού, Γρύλλου, Λούβρου, Μακίστου, Νεράιδας (Ηλείας).

ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΕΙΡΑ

150. S. K. Papaioannou, “Public Investment Multipliers in EU Countries: Does the Efficiency of Public Sector Matter?”, 2016.
149. I. Konstantakopoulou, “New Evidence on the Export-led-growth Hypothesis in the Southern Euro-zone Countries”, 2016.
148. I. Cholezas and N. C. Kanellopoulos, “Decomposing Gender Unemployment Differentials in Greece”, 2016.
147. E. Athanassiou and E. Tsouma, “The Effects of Financial and Housing Wealth on Private Consumption in Greece”, 2015.
146. I. Konstantakopoulou, “Should Fiscal Policy Be Relaxed in the Eurozone?”, 2015.
145. J. Cavounidis and I. Cholezas, “Labour Force Participation of Female Youth: the Role of Culture”, 2015.
144. Ν. Βαγιονής και Σ. Σκούλτσος, “Ο Ρόλος της Ρωσίας και της Κίνας στον Διεθνή και Ελληνικό Τουρισμό”, 2015.
143. R. Panagiotou, “Western Balkan Accession Policies: An Evaluation of the Greek 2014 EU Presidency”, 2015.
142. T. Mariolis and G. Soklis, “The Sraffian Multiplier for the Greek Economy: Evidence from the Supply and Use Table for the Year 2010”, 2015.
141. S. K. Papaioannou, “Fiscal Multipliers in Euro Area Peripheral Countries: Empirical Evidence from a Structural VAR Model”, 2015.
140. A. Koutroulis, Y. Panagopoulos and E. Tsouma, “Is there an Asymmetric Response in Unemployment Rate to Changes in Output? A Hidden Cointegration Approach”, 2015.
139. A. Chymis and A. Skouloudis, “National CSR and Institutional Conditions: An Exploratory Study”, 2014.
138. Th. Tsekeris, “Network Analysis of Inter-sectoral Relationships and Key Economic Sectors”, 2014.
137. I. Χολέζας, “Η Ελληνική Αγορά Εργασίας σε Συνθήκες Οικονομικής Ύφεσης και η «Εγγύηση για τη Νεολαία»”, 2014.
136. S. Dimelis and S. K. Papaioannou, “Efficiency Impact of ICT and the Role of Product Market Regulation: Sectoral Analysis Across a Panel of EU Economies”, 2014.

135. Y. Panagopoulos and A. Spiliotis, “Reassessing the Asymmetries and Rigidities in the Interest Rate Pass Through Process: A Hidden Co-integration Approach”, 2014. Δημοσιεύθηκε στο *Credit and Capital Markets*, vol. 48 (3), 2015, pp. 477-500.
134. S. K. Papaioannou, “Long Run Effects of Regulation Across OECD Countries: Panel Data Evidence within a Productivity Convergence Model”, 2014.
133. Π. Προδρομίδης, Σ. Πέτρος και Α. Πετραλιάς, “Τι Συμβαίνει με την Λιανική Τιμή Αμόλυβδης Βενζίνης 95 Οκτανίων: Απρ. 2011 – Δεκ. 2012”, 2013. Η αγγλική εκδοχή δημοσιεύτηκε στο *South Eastern Europe Journal of Economics*, vol.12 (2), 2014, pp. 215-241.
132. S. Dimelis and S. K. Papaioannou, “Public Ownership, Entry Regulation and TFP Growth within a Productivity Convergence Model: Industry Level Evidence from South European Countries”, 2013.
131. S. Dimelis and S. K. Papaioannou, “Human Capital Effects on Technical Inefficiency: A Stochastic Frontier Analysis a Cross Sectors of the Greek Economy”, 2013. Δημοσιεύθηκε στο *International Review of Applied Economics*, vol. 28 (6), 2014, pp. 797-812.
130. Th. Tsekeris and Kl. Vogiatzoglou, “Regional Specialization and Public Infrastructure Investments: Empirical Evidence from Greece”, 2013. Εκδοχή του δημοσιεύθηκε στο *Regional Science Policy & Practice*, vol. 6 (3), 2014, pp. 265-289.
129. Έ. Αθανασίου, Ν. Κανελλόπουλος, Ρ. Καραγιάννη, Ι. Κατσελίδης και Α. Κώτση, “Μέτρηση της Έντασης των Ρυθμίσεων σε Επαγγέλματα και Οικονομικές Δραστηριότητες στην Ελλάδα Μέσω Ποσοτικών Δεικτών”, 2013.
128. D. Papageorgiou and A. Kazanas, “A Dynamic Stochastic General Equilibrium Model for a Small Open Economy: Greece”, 2013.
127. Th. Tsekeris, “Measurements of Intra- and Inter-sectoral Dependencies of Public Investments with Budget Constrains”, 2013. Εκδοχή του δημοσιεύθηκε στο *Socio-Economic Planning Science*, vol. 48 (4), 2014, pp. 263-272.
126. S. K. Papaioannou, “Economic Growth in Greece: Medium Term Trends and Future Prospects”, 2012.
125. Y. Panagopoulos and A. Spiliotis, “Is the Eurozone Homogeneous and Symmetric? An Interest Rate Pass-through Approach Before and During the Recent Financial Crisis”, 2012.
124. D. Papageorgiou, T. Efthimiadis and I. Konstantakopoulou, “Effective Tax Rates in Greece”, 2012.
123. I. Konstantakopoulou and E. G. Tsionas, “ABC’s of the 2008 Recession: Robust and Reliable International Evidence on the Austrian Theory of the Business Cycle”, 2012.

122. K. Vogiatzoglou and Th. Tsekeris, "Spatial Agglomeration of Manufacturing in Greece", 2011. Εκδοχή του δημοσιεύθηκε στο *European Planning Studies*, vol. 21 (12), 2013, pp. 1853-1872.
121. N. C. Kanellopoulos, "Disability and Labour Force Participation in Greece: A Microeconomic Analysis", 2011.
120. K. Athanassouli, "Transition Professionnelle et Rémunérations des Jeunes Raires Grecs: Une Mise en Évidence des Stratégies Par Genre et des Tendances des Pays de l'OCDE", 2011.
119. A. Caraballo and T. Efthimiadis, "Is 2% an Optimal Inflation Rate? Evidence from the Euro Area", 2011.
118. Π. Προδρομίδης και Θ. Τσέκερης, "Εργαλεία και Προτάσεις για την Περιφερειακή Κατανομή των Πόρων του ΕΣΠΑ", 2011.
117. P. Paraskevaïdis, "The Economic Role of the EU in the Global Economy: A Comparative Analysis", 2011.
116. E. A. Kaditi and E. I. Nitsi, "Recent Evidence on Taxpayers' Reporting Decision in Greece: A Quantile Regression Approach", 2011.
115. T. Efthimiadis and P. Tsintzos, "The Share of External Debt and Economic Growth", 2011.
114. E. Tsouma, "Predicting Growth and Recessions Using Leading Indicators: Evidence from Greece", 2010.
113. A. Chymis, I. E. Nikolaou and K. Evangelinos, "Environmental Information, Asymmetric Information and Financial Markets: A Game-Theoretic Approach", 2010. Δημοσιεύθηκε στο *Environmental Modelling and Assessment*, vol. 18 (6), 2013, pp. 615-628.
112. E. A. Kaditi and E. I. Nitsi, "Applying Regression Quantiles to Farm Efficiency Estimation", 2010.
111. I. Cholezas, "Gender Earnings Differentials in Europe", 2010.
110. Th. Tsekeris, "Greek Airports: Efficiency Measurement and Analysis of Determinants", 2010. Εκδοχή του δημοσιεύθηκε στο *Journal of Air Transport Management*, vol.17 (2), 2011, pp. 139-141.
109. S. P. Dimelis and S. K. Papaioannou, "Technical Efficiency and the Role of Information Technology: A Stochastic Production Frontier Study Across OECD Countries", 2010.
108. I. Cholezas, "Education in Europe: Earnings Inequality, Ability and Uncertainty", 2010.

107. N. Benos, “Fiscal Policy and Economic Growth: Empirical Evidence from EU Countries”, 2009.
106. E. A. Kaditi and E. I. Nitsi, “A Two-stage Productivity Analysis Using Bootstrapped Malmquist Index and Quantile Regression”, 2009.
105. St. Karagiannis and N. Benos, “The Role of Human Capital in Economic Growth: Evidence from Greek Regions”, 2009.
104. E. Tsouma, “A Coincident Economic Indicator of Economic Activity in Greece”, 2009.
103. Έ. Αθανασίου, “Δημοσιονομική Πολιτική και η Ύφεση: Η Περίπτωση της Ελλάδας”, 2009. Δημοσιεύθηκε υπό τον τίτλο «Fiscal Policy and the Recession: The Case of Greece» στο *Intereconomics: Review of European Economic Policy*, vol. 44 (6), 2009, pp. 364-372.
102. St. Karagiannis. Y. Panagopoulos and A. Spiliotis, “Modeling Banks’ Lending Behavior in a Capital Regulated Framework”, 2009.
101. Th. Tsekeris, “Public Expenditure Competition in the Greek Transport Sector: Inter-modal and Spatial Considerations”, 2009. Δημοσιεύθηκε στο *Environment and Planning A*, vol. 43 (8), 2011, pp. 1981-1998.
100. N. Georgikopoulos and C. Leon, “Stochastic Shocks of the European and the Greek Economic Fluctuations”, 2009.
99. Π.-Ι. Προδρομίδης, “Προσδιορισμός των Τοπικών Αγορών Εργασίας της Ελλάδος”, 2008. Δημοσιεύθηκε στον *Τιμητικό Τόμο του αιμνήστου Καθηγητού Π. Λίβα*, επιστημονική επιμέλεια των Θ. Σκούντζου, Ε. Σπυράτου, Α. Βοζίκη, Πανεπιστήμιο Πειραιώς, 2010, σσ. 577-593. Η αγγλική εκδοχή δημοσιεύθηκε υπό τον τίτλο “Identifying Spatial Labor Markets in Greece from the 2001 Travel-to-Work Patterns” στο *South Eastern Europe Journal of Economics*, vol. 8 (1), 2010, pp. 111-128.
98. Y. Panagopoulos and P. Vlamis, “Bank Lending, Real Estate Bubbles and Basel II”, 2008. Δημοσιεύθηκε στο *Journal of Real Estate Literature*, vol. 17 (2), 2009, pp. 295-310.
97. Y. Panagopoulos, “Basel II and the Money Supply Process: Some Empirical Evidence from the Greek Banking System (1995-2006)”, 2007. Δημοσιεύθηκε στο *Applied Economics Letters*, vol. 17 (10), 2010, pp. 973-976.
96. N. Benos and St. Karagiannis, “Growth Empirics: Evidence from Greek Regions”, 2007.
95. N. Benos and St. Karagiannis, “Convergence and Economic Performance in Greece: New Evidence at Regional and Prefecture Level”, 2007.

94. Th. Tsekeris, “Consumer Demand Analysis of Complementarities and Substitutions in the Greek Passenger Transport Market”, 2007. Δημοσιεύθηκε στο *International Journal of Transport Economics*, vol. 35 (3), 2008, pp. 415-449.
93. Y. Panagopoulos, I. Reziti and A. Spiliotis, “Monetary and Banking Policy Transmission Through Interest Rates: An Empirical Application to the USA, Canada, U.K. and European Union”, 2007. Δημοσιεύθηκε στο *International Review of Applied Economics*, vol. 24 (2), 2010, pp. 119-136.
92. W. Kafouros and N. Vagionis, “Greek Foreign Trade with Five Balkan States During the Transition Period 1993-2000: Opportunities Exploited and Missed”, 2007.
91. St. Karagiannis, “The Knowledge-Based Economy, Convergence and Economic Growth: Evidence from the European Union”, 2007.
90. Y. Panagopoulos, “Some Further Evidence upon Testing Hysteresis in the Greek Phillips-type Aggregate Wage Equation”, 2007.
89. N. Benos, “Education Policy, Growth and Welfare”, 2007.
88. E. Π. Μπαλτζάκης, “Ίδιωτικοποιήσεις και Απορρυθμίσεις”, 2006.
87. Y. Panagopoulos and I. Reziti, “The Price Transmission Mechanism in the Greek Food Market: An empirical Approach”, 2006. Δημοσιεύθηκε υπό τον τίτλο “Asymmetric Price Transmission in the Greek Agri-Food Sector: Some Tests” στο *Agribusiness*, vol. 24 (1), 2008, pp. 16-30.
86. P.-I. Prodromidis, “Functional Economies or Administrative Units in Greece: What Difference Does It Make for Policy?”, 2006. Δημοσιεύθηκε στο *Review of Urban & Regional Development Studies*, vol. 18 (2), 2006, pp. 144-164.
85. P.-I. Prodromidis, “Another View on an Old Inflation: Environment and Policies in the Roman Empire up to Diocletian’s Price Edict”, 2006. Δημοσιεύθηκε υπό τον τίτλο “Economic Environment, Policies and Inflation in the Roman Empire up to Diocletian’s Price Edict” στο *Journal of European Economic History*, vol. 38 (3), 2009, pp. 567-605.
84. Έ. Αθανασίου, “Προοπτικές του Δανεισμού των Νοικοκυριών στην Ελλάδα και η Σημασία τους για την Ανάπτυξη”, 2006. Δημοσιεύθηκε υπό τον τίτλο “Prospects of Household Borrowing in Greece and their Importance for Growth” στο *South-Eastern Europe Journal of Economics*, vol. 5, 2007, pp. 63-75.
83. G. C. Kostelenos, “La Banque Nationale de Grèce et ses Statistiques Monétaires (1841-1940)”, 2006. Δημοσιεύθηκε στο *Mesurer la monnaie. Banques centrales et construction de l’autorité monétaire (XIXe-XXe siècle)*, Paris: Edition Albin Michel, 2005, pp. 69-86.
82. E. Π. Μπαλτζάκης, “Η Ανάγκη Βιομηχανικής Πολιτικής και η Σύγχρονη Εκδοχή της”, 2006.

81. St. Karagiannis, “A Study of the Diachronic Evolution of the EU’s Structural Indicators Using Factorial Analysis”, 2006.
80. I. Resiti, “An Investigation into the Relationship between Producer, Wholesale and Retail Prices of Greek Agricultural Products”, 2005.
79. Y. Panagopoulos and A. Spiliotis, “An Empirical Approach to the Greek Money Supply”, 2005.
78. Y. Panagopoulos and A. Spiliotis, “Testing Alternative Money Theories: A G7 Application”, 2005. Δημοσιεύτηκε στο *Journal of Post Keynesian Economics*, vol. 30 (4), 2008, pp. 601-622.
77. I. A. Venetis and E. Emmanuilidi, “The Fatness in Equity Returns. The Case of Athens Stock Exchange”, 2005.
76. I. A. Venetis, I. Paya and D. A. Peel, “Do Real Exchange Rates “Mean Revert” to productivity? A Nonlinear Approach”, 2005.
75. Κ. Ν. Κανελλόπουλος, “Φοροδιαφυγή στις Ανώνυμες Εταιρείες: Εκτιμήσεις από τις Εισαχθείσες στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών”, 2002.
74. N. Glytsos, “Dynamic Effects of Migrant Remittances on Growth: An Econometric Model with an Application to Mediterranean Countries”, 2002. Δημοσιεύθηκε υπό τον τίτλο “The Contribution of Remittances to Growth: A Dynamic Approach and Empirical Analysis” στο *Journal of Economic Studies*, vol, 32 (6), 2005, pp. 468-496.
73. N. Glytsos, “A model of Remittance Determination Applied to Middle East and North Africa Countries”, 2002.
72. Th. Simos, “Forecasting Quarterly GDP Using a System of Stochastic Differential Equations”, 2002.
71. C. N. Kanellopoulos and K. G. Mavromaras, “Male-Female Labour Market Participation and Wage Differentials in Greece”, 2000. Δημοσιεύθηκε στο *Labour*, vol. 16 (4), 2002, pp. 771-801.
70. St. Balfoussias and R. De Santis, “The Economic Impact of the Cap Reform on the Greek Economy: Quantifying the Effects of Inflexible Agricultural Structures”, 1999.
69. M. Karamessini and O. Kaminioti, “Labour Market Segmentation in Greece: Historical Perspective and Recent Trends”, 1999.
68. S. Djajic, S. Lahiri and P. Raimondos-Moller, “Logic of Aid in an Intertemporal Setting”, 1997.
67. St. Makrydakis, “Sources of Macroeconomic Fluctuations in the Newly Industrialized Economies: A Common Trends Approach”, 1997. Δημοσιεύθηκε στο *Asian Economic Journal*, vol. 11 (4), 1997, pp. 361-383.

66. G. Petrakos and N. Christodoulakis, "Economic Development in the Balkan Countries and the Role of Greece: From Bilateral Relations to the Challenge of Integration", 1997.
65. C. Kanellopoulos, "Pay Structure in Greece 1974-1994", 1997.
64. M. Chletsos, Chr. Kollias and G. Manolas, "Structural Economic Changes and their Impact on the Relationship Between Wages, Productivity and Labour Demand in Greece", 1997.
63. M. Chletsos, "Changes in Social Policy-social Insurance, Restructuring the Labour Market and the Role of the State in Greece in the Period of European Integration", 1997.
62. M. Chletsos, "Government Spending and Growth in Greece 1958-1993: Some Preliminary Empirical Results", 1997.
61. M. Karamessini, "Labour Flexibility and Segmentation of the Greek Labour Market in the Eighties: Sectoral Analysis and Typology", 1997.
60. Chr. Kollias and St. Makrydakis, "Is there a Greek-Turkish Arms Race? Evidence from Cointegration and Causality Tests", 1997. Δημοσιεύθηκε στο *Defence and Peace Economics*, vol. 8, 1997, pp. 355-379.
59. St. Makrydakis, "Testing the Intertemporal Approach to Current Account Determination: Evidence from Greece", 1996. Δημοσιεύθηκε στο *Empirical Economics*, vol. 24 (2), 1999, pp. 183-209.
58. Chr. Kollias and St. Makrydakis, "The Causal Relationship Between Tax Revenues and Government Spending in Greece: 1950-1990", 1996. Δημοσιεύθηκε στο *The Cyprus Journal of Economics*, vol. 8 (2), 1995, pp. 120-135.
57. Chr. Kollias and A. Refenes, "Modeling the Effects of Defence Spending Reductions on Investment Using Neural Networks in the Case of Greece", 1996.
56. Θ. Κατσανέβας, "Η Εξέλιξη της Απασχόλησης και των Εργασιακών Σχέσεων στην Ελλάδα (από τη Δεκαετία του 1970 έως Σήμερα)", 1996.
55. Δ. Ντόγκας, "Σκέψεις για την Αναγκαία Σταθεροποιητική και Αναπτυξιακή Πολιτική και το Ρόλο της Τράπεζας της Ελλάδος Ενόψει της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ONE)", 1996.
54. N. Glytsos, "Demographic Changes, Retirement, Job Creation and Labour Shortages in Greece: An Occupational and Regional Outlook", 1996. Δημοσιεύθηκε στο *Journal of Economic Studies*, vol. 26 (2-3), 1999, pp. 130-158.
53. N. Glytsos, "Remitting Behavior of "Temporary" and "Permanent" Migrants: The Case of Greeks in Germany and Australia", 1996. Δημοσιεύθηκε στο *Labour*, vol. 11 (3), 1997, pp. 409-435.

52. V. Stavrinou and V. Droucopoulos, "Output Expectations, Productivity Trends and Employment: The Case of Greek Manufacturing", 1996. Δημοσιεύθηκε στο *European Research Studies*, vol. 1, (2), 1998, pp. 93-122.
51. A. Balfoussias and V. Stavrinou, "The Greek Military Sector and Macroeconomic Effects of Military Spending in Greece", 1996. Δημοσιεύθηκε στο N. P. Gleditsch, O. Bjerkholt, A. Cappelen, R. P. Smith and J. P. Dunne (eds.), *In the Peace Dividend*, Amsterdam: North-Holland, 1996, pp. 191-214.
50. J. Henley, "Restructuring Large Scale State Enterprises in the Republics of Azerbaijan, Kazakhstan, the Kyrgyz Republic and Uzbekistan: The Challenge for Technical Assistance", 1995.
49. C. Kanellopoulos and G. Psacharopoulos, "Private Education Expenditure in a "Free Education" Country: The Case of Greece", 1995. Δημοσιεύθηκε στο *International Journal of Educational Development*, vol. 17 (1), 1997, pp. 73-81.
48. G. Kouretas and L. Zarangas, "A Cointegration Analysis of the Official and Parallel Foreign Exchange Markets for Dollars in Greece", 1995. Δημοσιεύθηκε στο *International Journal of Finance and Economics*, vol. 3, 1998, pp. 261-276.
47. St. Makrydakis, E. Tzavalis and A. Balfoussias, "Policy Regime Changes and the Long-Run Sustainability of Fiscal Policy: An Application to Greece", 1995. Δημοσιεύθηκε στο *Economic Modelling*, vol. 16 (1), 1999, 71-86.
46. N. Christodoulakis and S. Kalyvitis, "Likely Effects of CSF 1994-1999 on the Greek Economy: An ex ante Assessment Using an Annual Four-Sector Macroeconometric Model", 1995.
45. St. Thomadakis and V. Droucopoulos, "Dynamic Effects in Greek Manufacturing: The Changing Shares of SMEs, 1983-1990", 1995. Δημοσιεύθηκε στο *Review of Industrial Organization*, vol. 11 (1), 1996, pp. 69-78.
44. Π. Μουρδουκούτας, "Οι Ιαπωνικές Επενδύσεις στην Ελλάδα", 1995.
43. V. Rapanos, "Economies of Scale and the Incidence of the Minimum Wage in the Less Developed Countries", 1995. Δημοσιεύθηκε με τον τίτλο "Minimum Wage and Income Distribution in the Harris-Todaro Model" στο *Journal of Economic Development*, vol. 30 (1), 2005, pp. 1-14.
42. V. Rapanos, "Trade Unions and the Incidence of the Corporation Income Tax", 1995.
41. St. Balfoussias, "Cost and Productivity in Electricity Generation in Greece", 1995.
40. V. Rapanos, "The Effects of Environmental Taxes on Income Distribution", 1995. Δημοσιεύθηκε στο *European Journal of Political Economy*, vol. 11 (3), 1995, pp. 487-501.

39. V. Rapanos, "Technical Change in a Model with Fair Wages and Unemployment", 1995. Δημοσιεύθηκε στο *International Economic Journal*, vol. 10 (4), 1996, pp. 99-121.
38. M. Panopoulou, "Greek Merchant Navy, Technological Change and Domestic Shipbuilding Industry from 1850 to 1914", 1995. Δημοσιεύθηκε στο *The Journal of Transport History*, vol. 16 (2), 1995, pp. 159-178.
37. Κ. Βεργόπουλος, "Το Δημόσιο Χρέος και οι Επιπτώσεις του", 1994.
36. C. Kanellopoulos, "Public-Private Wage Differentials in Greece", 1994. Δημοσιεύθηκε στο *Applied Economics*, vol. 29, 1997, pp. 1023-1032.
35. Z. Georganta, K. Kotsis and Emm. Kounaris, "Measurement of Total Factor Productivity in the Manufacturing Sector of Greece, 1980-1991", 1994.
34. E. Petrakis and A. Χεραπάδης, "Environmental Consciousness and Moral Hazard in International Agreements to Protect the Environment", 1994. Δημοσιεύθηκε στο *Journal Public Economics*, vol. 60, 1996, pp. 95-110.
33. C. Carabatsou-Pachaki, "The Quality Strategy: A Viable Alternative for Small Mediterranean Agricultures", 1994.
32. Z. Georganta, "Measurement Errors and the Indirect Effects of R & D on Productivity Growth: The U.S. Manufacturing Sector", 1993.
31. Π. Παρασκευαΐδης, "Η Οικονομική Λειτουργία των Αγροτικών Συνεταιριστικών Επιχειρήσεων", 1993.
30. Z. Georganta, "Technical (In) Efficiency in the U.S. Manufacturing Sector, 1977-1982", 1993.
29. Η. Dellas, "Stabilization Policy and Long Term Growth: Are they Related?", 1993.
28. Z. Georganta, "Accession in the EC and its Effect on Total Factor Productivity Growth of Greek Agriculture", 1993.
27. Η. Dellas, "Recessions and Ability Discrimination", 1993.
26. Z. Georganta, "The Effect of a Free Market Price Mechanism on Total Factor Productivity: The Case of the Agricultural Crop Industry in Greece", 1993. Δημοσιεύθηκε στο *International Journal of Production Economics*, vol. 52, 1997, pp. 55-71.
25. Α. Γκανά, Φ. Ζερβού και Α. Κώτση, "Η Περιφερειακή Διάσταση της Ανεπάρκειας του Επιπέδου Διαβίωσης στη Χώρα μας", 1993.
24. Π. Παρασκευαΐδης, "Εισοδηματικές Ανισότητες και Περιφερειακή Κατανομή του Εργατικού Δυναμικού Ηλικίας 20-29 Χρονών", 1993.

23. C. Eberwein and Tr. Kollintzas, "A Dynamic Model of Bargaining in a Unionized Firm with Irreversible Investment", 1993. Δημοσιεύθηκε στο *Annales d' Economie et de Statistique*, vol. 37/38, 1995, pp. 91-115.
22. Π. Παρασκευαΐδης, "Αξιολόγηση Σχεδίων Περιφερειακής Ανάπτυξης Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης και Κρήτης στον Αγροτικό Τομέα", 1993.
21. Π. Παρασκευαΐδης, "Περιφερειακή Τυπολογία Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων", 1993.
20. St. Balfoussias, "Demand for Electric Energy in the Presence of a Two-block Declining Price Schedule", 1993.
19. St. Balfoussias, "Ordering Equilibria by Output or Technology in a Non-linear Pricing Context", 1993.
18. C. Carabatsou-Pachaki, "Rural Problems and Policy in Greece", 1993.
17. Κλ. Ευστρατόγλου, "Export Trading Companies: Διεθνής Εμπειρία και η Περίπτωση της Ελλάδος", 1992.
16. Π. Παρασκευαΐδης, "Αποτελεσματική Προστασία-Κόστος Εγχώριων Πόρων και Άνιση Κεφαλαιακή Δομή της Βοοτροφίας", 1992.
15. Κ. Καραμπάτσου-Παχάκη, "Η Αναμόρφωση της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής και οι Προοπτικές για την Ελλάδα", 1992.
14. Κ. Καραμπάτσου-Παχάκη, "Αρχές Διαμόρφωσης-Κριτήρια Αξιολόγησης Περιφερειακών Προγραμμάτων", 1992.
13. G. Agapitos and P. Koutsouvelis, "The VAT Harmonization within EEC: Single Market and its Impacts on Greece's Private Consumption and Vat Revenue", 1992.
12. C. Kanellopoulos, "Incomes and Poverty of the Greek Elderly", 1992.
11. Δ. Μαρούλης, "Οικονομική Ανάλυση της Μακροοικονομικής Πολιτικής στην Ελλάδα στην Περίοδο 1960-1990", 1992.
10. V. Rapanos, "Joint Production and Taxation", 1992. Δημοσιεύθηκε στο *Public Finance/Finances Publiques*, vol. 48 (3), 1993, pp. 422-429.
9. V. Rapanos, "Technological Progress, Income Distribution, and Unemployment in the Less Developed Countries", 1992. Δημοσιεύθηκε στο *Greek Economic Review*, 14 (2), 1992, pp. 179-192.
8. Ν. Χριστοδουλάκης, "Ορισμένες Μακροοικονομικές Συνέπειες της Ευρωπαϊκής Ολοκλήρωσης", 1992.
7. L. Athanassiou, "Distribution Output Prices and Expenditure", 1992.

6. J. Geanakoplos and H. Polemarchakis, “Observability and Constrained Optima”, 1992.
5. N. Antonakis and D. Karavidas, “Defense Expenditure and Growth in LDCs: The Case of Greece, 1950-1985”, 1990.
4. Κ. Κανελλόπουλος, “Παραοικονομία στην Ελλάδα: Τί Δείχνουν Επίσημα Στοιχεία”, (ελληνικά, 1990 - αγγλικά, 1992). Δημοσιεύθηκε στο *Greek Economic Review*, vol. 14 (2), 1992, pp. 215-236.
3. J. Dutta and H. Polemarchakis, “Credit Constraints and Investment Finance: Evidence from Greece”, 1990. Δημοσιεύθηκε στο M. Monti (ed.), *Fiscal Policy, Economic Adjustment and Financial Markets*, International Monetary Fund, 1989.
2. L. Athanassiou, “Adjustments to the Gini Coefficient for Measuring Economic Inequality”, 1990.
1. Γ. Αλογοσκούφης, “Ανταγωνιστικότητα, Προσαρμογή Μισθών και Μακροοικονομική Πολιτική στην Ελλάδα”, 1990. Δημοσιεύθηκε στο *Applied Economics*, vol. 29, 1997, pp. 1023-1032.